

הַלֵּם die Furche.

הוֹלֵעַת und הוֹלֵעָה der Wurm.

הָמָה er hat sich verwundert.

הָמָה er hat unterstützt, ergriffen, gehalten.

תָּמֹל und אֶתְמֹל gestern, vorher.

הָמָם er und es ist vollendet, vollkommen gewesen; er hat vollendet, erfüllt.

הָם ganz, vollkommen, rein, unbefleckt.

הָם und הָמָה die Rechtschaffenheit, Vollkommenheit; mit הָלָךְ rein wandeln.

הָמִים vollkommen, rechtschaffen.

הַנִּין ein Drache, Schlange, Wallfisch.

הַבֵּר der Ofen.

הָעֵב er oder es ist verabscheuungswerth gewesen; in Piel er hat verabscheuet; in Hiph. er hat auf eine verabscheuungswerthe Art gehandelt.

הַעֲבָה die Verabscheuung, ein Greuel.

הָעָה er ist umhergeirrt, hat gefehlt, verfehlt; in Piel und Hiph. verführen.

הָעַר ein Scheermesser, eine Scheide.

הָפֵל das Abgeschmackte, Ungereimte.

הָפַר er hat zusammen genäht.

הָבַשׁ er hat ergriffen, genommen, sich bemächtigt, gehalten.

הָקַע er hat geheftet, auch klingen, zusammenschlagen, frohlocken.

הָקַע der Klang, (von Posaunen und Trompeten).

Leipzig,

gedruckt bei Joh. Gottl. Imman. Breitkopf.

שָׂרַק er hat gepfiffen.

שָׂרַר und שָׂרַר der Nabel. —

שָׂרַר ein Feind.

שָׂרַשׁ die Wurzel.

שָׂרַח Piel er hat gedient.

שָׂרַח ein Diener.

שָׂשׁ und שָׂשׁוּט sechs. שָׂשׁוּט sechzig.

שָׂשׁוּט Masc. und שָׂשׁוּט Fem. der und

die sechste, auch der sechste Theil.

שָׂשׁ Byßus, eine Art feiner Leinwand.

שָׂתַה er hat getrunken, geschmauset.

שָׂתַה ein Gastmahl, Trinkgelage.

שָׂחַל er hat gepflanzt.

ת

תֵּאֵכָה ein Feigenbaum.

תֵּאֵר die Gestalt.

תֵּבֵל der Erdfreis.

תֵּבֵן Stroh, Spreu.

תֵּהוֹר die Wüste, das Chaos, die Leere.

תֵּהוֹם der Abgrund, das Meer.

תֵּהָרָה zusammengezogen תֵּהָרָה, die Mitte, zwisch.

תֵּהָרָה die Turteltaube.

תֵּהָרָה erforschen.

תֵּהָרָה die Erforschung, das Erforschte.

תֵּחֵלָה der Anfang; siehe חֵלָל.

תֵּחֵלָה unter, anstatt, wegen.

תֵּחֵלָה und תֵּחֵלָה der, die untere —

die niedern Gegenden, Klüfte. —

תֵּכֵבִים list, Betrug.

תֵּכֵבֵן er hat gewogen, dargewogen, betrachtet.

תֵּלָה er hat aufgehängt.

תֵּלָה der Röcher.

שׁוּל er ist niedrig, niedergedrückt, verachtet gewesen; in Hiph. er hat erniedrigt, herabgestoßen, auch sich erniedrigt.

שׁוּל die Erniedrigung, Herababsetzung.

שׁוּל eine Bergmaus.

שׁוּל der Ueberfluß.

שׁוּל die Menge, der Ueberfluß.

שׁוּל die Posaune, Trompete.

שׁוּל ein Saß.

שׁוּל ein Mandelbaum, eine Mandel.

שׁוּל er hat getrunken, in Kal nicht gebräuchlich; mehr in Niph. u. Piel; in Hiph. tränken, wässern, zum trinken darreichen.

שׁוּל die Bewässerung, der Trunk, das Trinken, die Erquickung. —

שׁוּל ein Mundschenk. —

שׁוּל er hat geruhet; in Hiph. stillen, beruhigen.

שׁוּל er hat gewogen, abgewogen.

שׁוּל das Gewicht.

שׁוּל er ist hin und her gelaufen.

שׁוּל das Hin- und Herlaufen, auch ein Hausverwalter.

שׁוּל die Lüge, Falschheit, Bosheit, auch vom Götzendienste; der Betrug; adverbial. falsch, betrügerisch.

שׁוּל die Zweige, Sproßlinge.

שׁוּל ein Panzer.

שׁוּל die Gedanken.

שׁוּל er hat gebrannt, verbrannt.

שׁוּל ein feuriger Drache.

שׁוּל er ist gekrochen.

שׁוּל das Kriechende, Gewürme und andre kriechende Thiere.

שׁוּל

- שמע und שמע das Gerücht, der Ruf.
 שמר er hat bewahrt, beobachtet.
 משמר das Gefängniß, die Beobachtung.
 שמש die Sonne.
 שנה er hat gefaßt.
 שנה er hat wiederholt, verdoppelt.
 שנים und שנים Mascul. שנים und שנים Fem. zwei.
 שני Masc. שני Fem. der Zweite, zum zweitemahl.
 שנה das Jahr; in Dual. שנתים zwei Jahre.
 שני eine hochrothe Farbe, vielleicht eine Art von Scharlach.
 משנה das Doppelte, die Wiederholung, der zweite Theil.
 שם er hat geplündert, geraubt.
 שעה er hat angeblift, aufgemerkt.
 משעה der Anblif.
 שכן in Niph. er hat sich gestützt, worauf gelegt.
 משכן ein Stab.
 שבע er hat ergötzt, vergnügt.
 שער das Thor.
 שער rauch, zottigt, ein Bos, ein Waldeufel, eine Art von scheußlichen Vögeln.
 שפה die Lippe, der Rand, das Ufer, das Aeußerste einer Sache.
 שפחה eine Magd.
 משפחה ein Geschlecht, ein Volk.
 שפט er hat gerichtet, regiert.
 משפט das Gericht, Recht, die Gerechtigkeit, Güte, Sitte, Gewohnheit.
 שפך er hat ausgegoßen.
 שפל

שָׂלַם er ist vollgefüllt, vollkommen worden, hat
Frieden gehabt, gebethet, begrüßt; in
Piel, hat vergolten, bezahlt.

שָׁלַם die Vergeltung.

שָׂלַם ein Dankopfer.

שָׁלוֹם Friede, Glük, ein Gruß.

שָׁלַף er hat herausgezogen, entblößt.

שָׁלַף er hat in drei Theile getheilt, auch dreifach
gemacht, etwas zum drittenmale gethan;
auch ein Alter von drei Jahren vollenden.

שָׁלֹשׁ drei. שְׁלֹשִׁים dreißig.

שְׁלִישִׁי Masc. שְׁלִישִׁית Fem. der und
die dritte.

שָׁלֹשׁ ehigestern, vorher. Vorher steht
immer הָיָה gestern.

שֵׁם der Name, oft statt des Gegenstandes selbst,
Ehre, Ruhm.

שָׁם daselbst.

שָׂמַר er hat verdorben, zu Grunde gerichtet,
verwüßtet.

שָׂמַח er hat sich gefreut.

שְׂמאל die linke Hand oder Seite.

שְׂמלה ein Kleid.

שָׁמַיִם der Himmel.

שָׂמַר er hat verwüßtet, ist verwüßtet; auch erstaunen.

שְׂממה die Verwüstung. —

שָׂמָה und שְׂמָה das Staunen, eine be-
wundernswerthe Sache.

שָׁמֶן die Fettigkeit, Salbe, Del, oft das Bild
von reichlichen, irdischen Gütern.

שְׁמֹנֶה acht, שְׁמֹנִים achtzig.

שָׁמַע er hat gehört, ist aufmerksam gewesen, auch
gehorchen.

שָׁמַע

מַשְׁחִית der Verderber, auch das Ver-
derben, die Verwesung, Vernichtung.

שָׁטָה er hat ausgebeugt, abgelenkt.

שָׁטַם er hat mit Haß verfolgt.

שָׁטַף die Ueberschwemmung. —

שָׁטַר ein Regierer, Verwalter, Schreiber. —

מִשְׁטָר die Verwaltung, Aufsicht.

שִׁיחַ ein Stamm, Strauch.

שָׁבַע er hat gelegen, geschlafen, daneben sich gelegt.

מִשְׁבַּע das Lager, Bette.

שִׁכְרִי der Verstand.

שָׁכַח er hat vergessen.

שָׁבַל er ist beraubt, verwaist worden; in Piel
und Hiph. berauben. —

שִׁכְלִי eine Traube, Beere.

שָׁבַל er ist glücklich gewesen, hat klug gehandelt; in
Hiph. verstehen, weise machen, belehren.

שָׁכַל und שָׁכַל die Klugheit, Einsicht.

מִשְׁכִּיל weise, klug, ein Lehrgedicht.

שָׁכַם er hat früh sich bereitet, überhaupt, sich
zubereitet, ist aufgestanden.

שִׁכְמָה die Schulter. —

שָׁכַן er hat gewohnt, bewohnt.

מִשְׁכָּן die Wohnung.

שָׁכַר er ist trunken geworden; in Piel und Hiph.
berauschen.

שָׁכָר der Lohn.

שָׁלַב eine Leiter, Stufe.

שָׁלַג der Schnee.

שָׁלַח er hat geschickt.

שָׁלַח ein Tisch. —

שָׁלַט er hat geherrscht.

שָׁלִיט ein Herr, Herrscher.

שָׁלַח

שֹׁרֵף zerreiben, zermalmen, verbergen, bedecken.

שׂוֹק begehren, besonders in Piel שׂוֹקֵק.

שׂוֹק die Hüfte, das Schienbein.

תְּשׁוּקָה die Begierde. —

שׂוֹר singen, auch beobachten.

שׂוֹר der Gesang.

שׂוֹר ein Feind, eine Mauer.

שׂוֹר ein Ochse.

שׂוֹר ein Fürst sein, regieren.

שׂוֹר der Fürst, der Oberste.

שׂוֹשׁ sich freuen, froh sein.

מְשׂוֹשׁ die Freude, Fröhlichkeit.

שׂוֹת legen, setzen, machen, ordnen.

שׂוֹף er hat angeblift.

שׂוֹחַ ein Geschenk. —

שׂוֹחַ er hat zu Boden geschlagen, herabgeworfen, sich gebeugt, verehrt; von Gott gebraucht, ihn anbethen (in Sichp.) (s. Anhang).

שׂוֹחַ die Grube.

שׂוֹחַט er hat gewürgt, geschlachtet.

שׂוֹחַט er hat ausgepreßt.

שׂוֹחַל ein wilder Löwe.

שׂוֹחַץ ein wildes Thier.

שׂוֹחַק er hat zerstoßen, geschwächt. —

שׂוֹחַק dünner Staub, eine Wolke.

שׂוֹחַק er hat gescherzt, gelacht, verspottet.

שׂוֹחַר die Morgenröthe.

שׂוֹחַח er hat verderbet, zu Grunde gerichtet, verfehrt gehandelt.

שׂוֹחַח das Verderben, die Verwesung, eine Grube.

שָׁדַד er hat verwüſtet.

שָׁדַי der Starke, ein Name Gottes.

שָׂדַד er hat geegget.

שָׂדָה ein Acker.

שְׂדֵמָה ein Acker, eine Flur.

שָׂרַף er hat angebrannt, verbrannt.

שָׂה kleines Vieh, Schaaf.

שָׂהִם eine Art von Edelsteinen, vielleicht Hyacinth, Beryll.

שָׂוָה die Eitelkeit, das Eitle, die Falschheit, Nichtigkeit, der Betrug, die Lüge; auch als Adverb. vergeblich, unnütz; — mit נָשָׂא mißbrauchen.

שָׁב zurückkehren; in Piel und Hiph. zurüßführen, abwenden; mit dem Infinit. eines andern Zeitworts heiſts: wiederum etwas thun. —

שָׁבוּת die Rückkehr.

שָׁיב grau werden.

שָׁיב und שֵׁיבָה das graue Haar.

שָׂוָה er iſt gleich gewesen; in Piel und Hiph. er hat gleich gemacht, geordnet.

שָׁוָה beugen, neigen.

שָׁוָה nachdenken, betrachten.

שָׁוָה Fem. die Betrachtung, das Nachdenken.

שָׁרַף, daher שָׁרָיִם das Geſträuch, die Pflanze. —

שָׁרָט die Geißel.

שָׁלַע עֵינָיִם ſetzen, legen, anwenden; mit עֵינָיִם einem gnädig ſein.

שָׁעַר ſchreien.

שָׁעַר das Geſchrei; auch שָׁעָה.

שָׁרַף

שאל das Grab, der Zustand der Todten.
 שאר er ist übrig gewesen, zurückgelassen worden.
 שאר übrig.

שאריה die Ueberbleibsel, der Rest.
 שבות die Gefangenschaft.
 שיב er hat gelobt, auch unterdrückt, gezähmt.
 שבט die Ruthe, der Stab; der Stamm, Zunft.
 שבלת die Kornähre.
 שבע sieben.

שביעי der Siebente.
 שבע er hat geschworen, besonders in Niph.;
 in Siph. schwören lassen.
 שבעה der Geschworne, ein Schwur.

שבע er ist satt gewesen.
 שבע die Sättigung.
 שבר er hat zerbrochen, verkauft; in Siph. er
 hat Getreide verkauft.
 שבר Getreide.
 משבר ein Mutterthier, im Plur. Fluss-
 then, Wellen.

שבר er hat gehofft, erwartet.
 שבת er hat geruht, aufgehört.
 שבת der Sabbath, die Ruhe.
 שבת das Aufhören.

שגב er ist erhaben, stark gewesen.
 משגב die Erhöhung, Burg, Stärke.
 שיגה er hat geirrt; in Siph. irren lassen.
 שיגאות Irrthümer, Verirrungen. —
 שגור ein vermisches Lied.
 משגה der Irrthum.

שגח, in Siph. am meisten gebräuchlich, er hat
 angesehen.

רַעַשׁ er hat bewegt, ist bewegt, erschüttert worden.

רַעַשׁ die Bewegung, das Erdbeben.

רָפָא er hat geheilt.

רָפָא die Heilung.

מִרְפָּא ein Heilmittel, die Heilung.

רָפָה er ist gelassen, ruhig gewesen, hat nachgelassen.

רָפָה stolz, ruchlos.

רֶפֶת ein Ochsenstall.

רָצָה er hat gewollt, ist angenehm gewesen, hat sich beruhigt.

רָצוֹן Wille, Wohlgefallen, Gnade.

רָצַח er hat getödtet.

רָצַץ er hat zerbrochen, aufgerieben.

רָקַד er hat getanzt, gesprungen.

רָקַם er hat mit der Nadel gestift; in Plural wunderbar und künstlich geformt sein.

רָקַע er hat ausgespannt, ausgedehnt.

רָקִיעַ die Ausdehnung, das Firmament.

רַק nur.

רָשָׁע er ist ungerecht, ruchlos gewesen; in Siph. verurtheilen.

רָשָׁע ungerecht, ruchlos.

רָשָׁע die Ruchlosigkeit.

רֶשֶׁת die Kohle, Flamme.

רֶשֶׁת das Netz.

ש

שָׁאָה er hat gebrüllt, geschrien.

שָׂמָה er ist verwüstet worden. —

שְׂמָה } Die Verwüstung, die Wüste.
מִשְׂמָה }

תְּשֻׁמֹת das Lermen, Geräusch. —

שָׁאַל er hat gebeten, gefragt, begrüßt.

שָׁאַל

רק leer.

ריק die Leere, Eitelkeit, Tand.

ריקם leer, unbillig.

רַבב er ist geritten, auch gefahren.

רַבב der Wagen.

רַבב ein Fahrzeug.

מַרְבָּב } Ein Wagen, Sattel.
מַרְבֶּבֶת }

רַךְ weich, zart.

רָכַשׁ er hat erworben, (von Schätzen).

רָכוּשׁ Vermögen, Güter.

רָמָה er hat herabgeworfen, geschossen; i. P. betrogen.

רַמְיָה der Betrug.

מַרְמָה der Betrug, die Falschheit.

רָמָה der Wurm.

רָמַשׁ er hat gekrochen.

רָמַשׁ kriechende Thiere.

רָנָה er (es) hat einen Ton gegeben.

רָנַן er hat gesungen, gefrohloft.

רָנָה der Gesang, das Rufen, Gebeth.

רָנְנִים Pfau.

רָעב er hat gehungert.

רָעַב der Hunger.

רָעֲבוֹן der Hunger.

רָעַר er hat gezittert.

רָעָדָה das Zittern.

רָעָה er hat geweidet, sich vereinigt.

רֵעַ ein Freund, Nächster; — der Gedanke.

רֵעָה eine Freundin, Gefährtin.

מְרֵעָה und מְרֵעִית die Weide, Trift.

רָעַם er (es) hat gedonnert.

רָעַף er hat getröpfelt.

רָעַשׁ

רוע böse, schlecht sein, oder scheinen, mißfallen,
schlecht handeln, schreien.

הַרוּעָה das Schreien, der Schall (z. E.
der Posaune, Trompete.)

רע und רע böse, die Bosheit.

רוע die Bosheit.

מַרַע der Böse, ein Uebelthäter.

רוץ laufen.

מְרוּץ der Lauf.

רוש arm werden.

רש und ראש arm.

רוש die Armuth.

רחב er ist weit gewesen; in Siph. hat erweitert.

רחב breit, die Größe, Breite, stolz.

מְרַחֵב die Breite, eine weite Ebne.

רחב die Gasse.

רחם er hat zärtlich geliebt, in Piel, er hat sich
erbarmt.

רחום mitleidig.

רחם Mitleiden, Erbarmung, Plur.

רַחֲמִים.

רחם der Mutterleib, die Eingeweide,
Barmherzigkeit.

רחף er hat sich bewegt; in Piel, hat bewegt,
erwärmt.

רחץ er hat gewaschen.

רחק er ist entfernt gewesen.

מְרַחֵק entfernt. מֵרַחֵק aus der Ferne.

רוע schreien, ertönen, frohlocken.

רוק oder ריק leer sein; in Siph. ausleeren, ent-
blößen, hervorziehen, ausgießen. (vom
entblößtem Schwerdt.)

רק

אַרְבַּע vier. אַרְבַּעַתִּים das vierfache.

רָבַע er hat gelegen.

רֶגֶב die Erdscholle.

רָגַז er ist bewegt, erschüttert, aufgebracht worden, (vom Zorn) — erzittern.

רָגַז das Erheben, die Erschütterung.

רָגַל er hat verleumdet, auch ausgekundschaftet.

רֶגֶל der Fuß.

רֶגֶלִי der Fußgänger.

רָגַע er hat geruhet, einen Augenblick hingebacht.

רָגַע ein Augenblick, schnell.

רָדָה er hat geherrscht.

רָדָם er hat geschafsen.

רָדָמָה ein tiefer, vester Schlaf.

רָדָה er hat verfolgt.

רִיב streiten.

רִיב und רִיבָה ein Streit, Streitsache.

רָדָה herrschen.

רָדָה er ist trunken gewesen; in Siph. und Piel er hat überfüllt, gesättigt.

רוּחַ hauchen, duften.

רוּחַ der Athem, Duft, Wind, Geist, Gemüth, Kraft.

רוּם hoch sein, erhöht, werden; in Piel und Siph. erhöhen, aufrichten.

רוּם hoch, erhaben.

רוּם und רוּמָה die Erhebung, Höhe.

רִאמוֹת eine Art Edelsteine, Corallen.

מָרוֹם die Höhe.

הַרְוָמָה die Erhöhung, Erhebung.

רוּן frohlocken.

קָשַׁב er hat gehört, ist aufmerksam gewesen.

קָשָׁה und קָשָׁה hart.

קָשַׁח er ist hart gewesen; in Hiph. hart machen, verhärten, hart behandeln.

קֶשֶׁט die Wahrheit.

קִשְׁיָטָה ein Lam, eine Art Münze.

קִשְׁקִשָּׁה die Schuppen. —

קָשַׁר er hat gebunden, zusammengebunden.

קֶשֶׁת der Bogen.

ר

רָאָה er hat gesehen, angeblickt, bemerkt, erfahren; von Gottes Gnade und Güte gebraucht.

מִרְאָה der Anblick.

רֵאֵם ein Einhorn, Büffelochs.

רֹאשׁ der Kopf, Scheitel, der Anfang, das Vorzügliche einer Sache.

רִאשׁוֹן der vordere, erste, vorige.

רִאשִׁית der Anfang, das Erste, Vorzügliche.

מִרְאֲשׁוֹת Hauptfüßen.

רַבב er ist viel, zahlreich gewesen.

רַב viel, groß.

רַבִּיר eine Halskette.

רָבָה er ist viel, groß gewesen; in Hiph. hat vermehrt; — erhoben; — auch schießen, treffen.

אַרְבֵּה eine Heuschrecke.

הַרְבֵּית der Bucher.

רָבִעַ der vierte Theil, das Liegen.

רְבִיעִי der Vierte.

קצה er hat zerbrochen, ist vom Zorn hingerissen worden.

קצה der Zorn, die Hitze.

קצץ er hat abgeschnitten.

קץ das Ende, das Aeußerste.

קצה ein Theil.

קציר die Erndte.

קרא er hat genannt, gerufen; er ist begegnet, es hat sich zugetragen.

קראה das Begegnen; לקראת gegen-
über, jenseits.

קרב er hat sich genähert, ist hinzu getreten.

קרב ein Verwandter; auch קרוב.

קרב ein Treffen.

קרב die Mitte, das Innere, die Eingeweide.

קרה er ist entgegen gekommen; es hat sich zugetragen, ereignet. קרה das, was sich zugetragen hat; in Piel zusammenfügen (v. Balken), auch hoffen; in Hiph. darbieten.

מקרה der Zufall, das Schicksal.

קראה das Zusammentreffen, Begegnen.

קרת } Die Stadt.
קרית }

קרח die Kälte, das Eis.

קרו das Horn, die Posaune, ein leuchtender Strahl.

קרסל der Knöchel am Fuße.

קריע er hat zerbrochen, mit Schmähreden jemand beschimpft.

קרר, daher קרה die Kälte.

קשב

קוץ der Dorn.

קטל er hat erschlagen, getödtet.

קטן er ist klein, unfähig, nicht gewachsen gewesen.

קטן klein, geringe.

קטף er hat abgebrochen, abgehauen.

קטר er hat geräuchert.

קיר die Wand, Mauer.

קלה er hat gebraten; in Niph. er ist gering geachtet worden.

קלי etwas Gebratnes, Gedörrtes, Erbsen.

קלון die Niedrigkeit, der Schimpf.

קלל er ist leicht gewesen, ist gering geachtet worden; in Piel er hat geflucht. —

קללה die Vermöschung. der Fluch. —

קלע er hat eingeschnitten; in Piel mit der Schleuder werfen.

קלע die Schleuder.

קמץ ein Haufe, Bündel, Garbe.

קמוץ die Distel.

קנא er ist eifrig, eifersüchtig gewesen.

קנא ein Eiferer.

קנה er hat erworben, gekauft, beseßen.

קנה das Rohr, der Halm.

קנין die Besizung, das Gewerbe.

מקנה die Besizung, Vermögen, Viehheerden.

קנן er hat ein Nest gebauet.

קן ein Nest.

קפור ein Igel, nach andern eine Art von Eule.

קפון eine Art schnell sich bewegender Schlangen.

קר^י er ist ausgesondert, erwählt, heilig, rechtschaffen gewesen; in Piel und Hiphil vom gemeinem Gebrauche absondern, heiligen, weihen; in Hithp. sich feierlich vorbereiten, weihen.

קרש^ו das Heilige, vorzüglich Erwählte; Heiligthum (von Ort und Sachen gebraucht.)

קרוש^ו heilig, ehrwürdig, fromm.

מקדש^ו das Heiligthum.

קרה^ל er hat versammelt.

קרה^ל die Versammlung.

קוא^ו, daher קאה^ו eine Löffelgans.

קרה^ו er hat erwartet; in Niph. zusammenfließen, sich versammeln.

קר^ו die Linie, Schnur, Maas, auch Stimme.

מקרה^ו und מקרה^ו die Erwartung, Versammlung.

תקרה^ו die Hoffnung, Erwartung.

קוט^ו einen Ekel, Widerwillen haben; in Hithp. verabscheuen.

קום^ו stehen, aufstehen, entstehen, sich erheben, sich widersezzen; in Piel und Hiph. aufrichten, bevestigen, erwecken.

קומה^ו die Höhe, Statur.

קמים^ו die Widersacher.

מקום^ו der Ort.

קרה^ו herum gehen, sich herum treiben.

תקופה^ו das Herumdrehen, die Umwälzung.

קיע^ו einen Ekel empfinden.

קיע^ו

צַעַק er hat geschrieen, gerufen.

צַעֲקָה das Rufen.

צָעַר er ist verringert, klein geworden.

צָעִיר klein, gering. צַעֲיָרָה Semin.

auch die Minorennität.

צָפַן er hat verborgen, ist verborgen gewesen.

צָפֹן die Gegend gegen Mitternacht.

צָפַע eine Schlange, ein Basilisk.

צָפַעוֹנִי ein Basilisk.

צָפַר ein Vogel.

צָרִי Balsam, Gummi.

צָרָעָה eine Art von Horniß.

צָרַף er hat geschmolzen, geläutert, untersucht, bewährt gefunden.

צָרַר er hat gebunden, feindlich behandelt, enge gepreßt, bedrückt. —

צָרוּר ein Bund, Haufen.

ק

קִוֵּבֶּה der Helm.

קָבַץ er hat gesammelt.

קָבַר er hat begraben.

קְבֹרָה und קָבַר das Grab.

קָרַד er hat gebeugt, gekrümmt.

קָדַם er ist zuvorgekommen. —

קָדַם der Morgen, die Himmelsgegend, das Alter, vormals, ehemals.

קִדְמָה und קָדְמָה das Alter, vorher.

קָדִים der Morgen, der Ostwind.

קָדַר er ist verdunkelt worden, hat sich schwarz gefärbt, sich betrübt; in Siph. verdunkeln.

צום das Fasten.

צוק das Fließen des Honigs, Honigseim.

מוצק das Enge, Dichte, Beste.

צור enge machen, belagern, feindlich behandeln.

צר und צר enge, gepreßt, die Noth,
der Feind.

צרה die Enge, Noth.

צור ein Fels.

צחק er hat gelacht, gescherzt.

צחק das Lachen, Scherzen.

ציץ er hat geblühet.

ציץ die Blume, Blüthe.

צלח er ist glücklich gewesen, hat vollendet.

צלצל er ist beschattet worden, auch hell tönen,
schnell hin und her schlagen.

צל der Schatten.

צלמות Schatten des Todes, d. i. grauen-
voller Schatten.

צלם das Bild.

צלע die Rippe, Seite.

צמא der Durst.

צמר das Joch, Gespann (von Stieren.) Ver-
bindung.

צמח er ist hervorgegrünt, hat geblühet.

צמר Wolle.

צמרת ein Halm.

צמת er hat ausgerottet.

צנור schlank, dünn.

צנן (ungebräuchlich) er hat bedeckt.

צנה ein Schild.

צנים Dornen, Stacheln.

צעד er ist fortgeschritten.

צעק

פָּתַל in Niph. er hat gekämpft, ist auseinander
gerissen worden.

פֶּתֶן eine Natter.

פָּתַר er hat ausgelegt, gedeutet.

פִּתְרוֹן die Auslegung.

פֶּת ein Stük, Portion.

צ

צֹאן die Heerde.

צָבָא ein Heer, eine Schaar.

צָבַע befeuchten, eintauchen.

צִמְצֻמֶּה der Finger.

צָבַר er hat zusammen getragen.

צֶדֶק die Seite.

צָדָה er hat gejagt.

צָדִיק er ist gerecht, rechtschaffen gewesen; in
Diel rechtfertigen, frei sprechen; in
Hithp. sich für gerecht, unschuldig er-
klären. —

צָדִיק gerecht, rechtschaffen.

צֶדֶק und צְדָקָה die Gerechtigkeit, Zu-
gend.

צָהַל er hat gewiehert, gefrohloft.

צִהְרִים die Gegend gegen Mittag.

צִנּוֹר der Hals.

צוּר jagen.

צִיד die Jagd, die Beute.

צִדָּה die Zehrung, Nahrungsmittel.

מִצְוָה ein Miez.

צִוָּה er hat befohlen.

מִצְוָה der Befehl.

צוּם fasten.

צוּם

פָּצַר er hat getrieben.

פָּקַד er hat besucht, wohlgethan, gestraft, besorgt, auch worüber einen setzen, einem etwas anvertrauen.

פָּקִיד ein Vorgesetzter.

פְּקִידִים Befehle, Aufträge.

פְּקֻדָּון ein Pfand.

פָּקַח er hat eröffnet.

פָּר und פָּרה ein Stier, eine Kuh.

פָּרָא ein wilder Esel.

פָּרַד er hat getrennt, abgesondert.

פָּרָה er ist fruchtbar gewesen; in Siph. hat fruchtbar gemacht.

פְּרִי die Frucht.

פְּרוּי ein Dorfbewohner.

פָּרַח er ist aufgeblühet, hat gegrünet.

פְּרוּחִים junge Vögel.

פָּרַע er hat entblößt, weggeworfen, verlassen, abgewandt.

פָּרַץ er hat zerrissen, zerbrochen.

פָּרַק er hat durchbrochen, befreiet, abgerissen.

פָּרָשׁ ein Pferd.

פָּרַשׁ er hat ausgebreitet, geöffnet.

פָּשַׁט er hat ausgezogen, entblößt.

פָּשַׁע er ist abgefallen, hat sich empört.

פֶּשַׁע der Abfall, die Sünde.

פָּשַׁע der Schritt, Gang.

פִּשְׁתָּה Flachs, besonders getrofener.

פְּתָחוֹם das Eilen; adverbial. schnell.

פְּתִי einfältig, unverständlich.

פָּתַח er hat geöffnet.

פֶּתַח die Thür.

פֶּתַל

פָּלַח in Piel und Hiph. er hat abgesondert; in Niph. er ist ausgezeichnet, vorzüglich gewesen. —

פָּלַט er hat errettet, befreiet.

פְּלִיטָה die Befreiung, Rettung.

פָּלַל er hat geglaubt, geurtheilt, gerichtet; in Hithp. bethen, flehen.

תְּפִלָּה das Gebeth.

פָּלַם er hat gewogen, zugewogen, betrachtet.

פֶּן damit nicht.

פָּקַד er hat angeblift, besorget.

פָּנִים das Antlitz, der Anblick, die Oberfläche. לִפְנֵי vor jemand, so auch לִפְנֵי.

עַל פְּנֵי — gegen, neben. Oft dient es

nur zur Umschreibung des Ich, Du,

Er. פְּנֵי פִי mein Gesicht, d. i. ich.

פֶּנֶה ein Winkel.

פְּנִינִים Perlen, Edelgesteine.

פָּקַד er hat weichlich ernährt, erzogen.

פָּסַל ein geschnitztes Bild.

פֶּסֶם ein Theil, Stück.

פָּעַל ein Werk.

מִפְעֻלָּם und מִפְעֻלֹּת Werke.

פָּעַם er hat getrieben, geschlagen, auch abgewechselt.

פָּעַם der Schlag, die Abwechslung; mit אַחַת einmal. —

פָּעַם פָּעַם zweimal. פָּעַם פָּעַם nach gewohnter Art.

פָּעָמִים die Schritte, Füße, Abwechslungen.

פָּצַח er hat geöffnet, ausgebreitet.

פָּצַח er hat zerbrochen; krachen, erschallen.

פָּצַח

O

פ

פֶּאֶרֶה ein Zweig.

חֶפְאָרָה der Schmuck.

פָּגַע er ist begegnet.

פֶּגֶר ein Leichnam.

פָּגַשׁ er ist begegnet.

פָּדָה er hat befreiet.

פֶּה der Mund, in Stat. Constr. פִּי Befehl; mit

לְפִי die Schärfe des Schwerts. לְפִי

und כְּפִי bei, nach, nach Beschaffenheit.

פֹּה und פֹּה hier, hieher.

מֵאֵימָה wo?

פָּרַג aufhören, kraftlos, ohnmächtig werden.

פָּרַח anblasen, anhauchen, atmen; auch vers
stricken.

פֶּרֶף eine Art von Schminke.

פָּרַץ zerstreut werden, sich zerstreuen.

פָּרַק wanken; in Siph. hervorbringen.

פָּרַח zernichtet werden, gebrechen; in Siphil
vernichten.

פָּז gediegenes Gold.

פָּזַר er hat zerstreut.

פָּחַד er ist erschrocken; in Siph. er hat erschreckt.

פָּחַד das Schrecken.

פֶּחַ ein Strif.

פֶּטָה ein Töpas.

פָּלָא er ist wunderbar gewesen; in Piel und Siph.

er hat wunderbar gehandelt.

פָּלָא wunderbar.

פָּלַג er hat getheilt.

פָּלַג ein Wassergraben, Canal,

פֶּלֶא

עַרְל ein Unbeschnittener.

עָרַם er ist listig gewesen.

עָרוּם listig.

עֲרֹמוֹן ein Ahornbaum.

עָרוּם naht.

עֲרָה der Nacken.

עֲרֵמָל die Finsterniß.

עָרַץ er hat gewaltthätig gehandelt, ist furchtbar gewesen.

עָרִיץ gewaltthätig.

עֲרִירי einsam, kinderlos, unfruchtbar.

עֵשֶׁב Kraut, Gras.

עָשָׂה er hat gethan, gemacht, bereitet.

מַעֲשֵׂה ein Werk, That.

עָשַׁן er hat Rauch, Dampf erregt.

עָשַׁן rauchend.

עָשַׁן der Rauch.

עָשַׁק er hat unterdrückt.

מַעֲשָׁקוֹת die Unterdrückung.

עָשַׂר er ist bereichert worden; in Siph. bereichern.

עָשִׂיר reich.

עֲשֹׂר der Reichthum.

עָשַׂר er hat in zehn Theile getheilt, den Zehnten empfangen oder gegeben.

עָשָׂר, עֲשֹׂר und עֲשִׂיר, auch עֲשָׂרָה und

עֲשָׂרָה zehn. עֲשִׂיר bedeutet auch ein Instrument mit zehn Saiten.

עֵת die Zeit.

עָתָר er hat bereitet.

עֲתָרִים Böcke, Anführer.

עַתָּה nun, jetzt.

ס כּאֲרָה

עץ das Holz, der Baum.

עצב er hat Schmerz gelitten, auch erregt.

עצב der Schmerz, die Mühseligkeit.

עצבון der Schmerz, die mühsvolle Arbeit.

עצבה der Schmerz.

עצם er ist stark gewesen.

עצם stark, mächtig.

עצם Gebein, Knochen.

עקב treten, zu Boden treten.

עקב die Ferse, das Aeußerste, der Lohn,
auch adverbial. zuletzt, deswegen, weil.

עקש er hat verkehrt.

עקש verkehrt, schief.

עקשות die Verkehrtheit, das Unrecht.

ערב er hat vermischt, versprochen, verpfändet;
er (es) ist angenehm gewesen; es ist
Abend geworden.

ערב der Abend.

ערב ein Rabe.

ערבה eine weite Ebne, eine wüste Ge-
gend.

ערבה das Versprechen, Pfand.

מערב die Gegend gegen Abend.

עור ein wilder Esel.

ערה er ist entblößt gewesen.

ערה die Blöße, der Schimpf.

עור die Haut, das Fell.

ערך er hat geordnet, bereitet, geschätzt.

ערך die Anordnung, Schätzung.

מערבה die Ordnung, Anordnung,
Schlachtordnung.

עלמה ein Mädchen; Plur. עלמות ein
musikalisches Instrument.

העלומה das Verborgne.

עולם eine unbestimmt lange Zeit; mit
ועד unaufhörlich.

עלם er hat gefrohloft.

עלע in Piel er hat verschluckt.

עלמה die Mattigkett.

עלץ er hat gefrohloft.

עליצות das Froloffen.

עמד er hat gestanden, ist geblieben.

עמדי mit mir.

עמל die Arbeit, Beschwerde.

עמד er hat bedeckt, verhüllt.

עם und עם das Volk.

עם mit, bei. מעם von, weg.

עמד er hat beschweret.

מעמסה die Last.

עמק ein Thal.

ענה er hat geantwortet, erhört, gesungen, auch
betrübt, gequält.

ענה sanftmüthig, niedrig, unglücklich.

ענה die Sanftmuth, Niedrigkeit, De-
muth.

ענה und ענה der Unglückliche, Arme.

ענה und ענה das Unglück, die Armuth.

יען deswegen.

למען deswegen, damit.

ענן die Wolke.

ענה ein Zweig.

ענאים die Zweige.

עפר der Staub, Asche.

עץ

עָטָה er hat verhüllt, verborgen, ist bedeckt gewesen.

עָטָה er hat bedeckt, ist bedeckt worden, auch, er ist schwach geworden.

עָטָה er hat umgeben, gekrönt.

עֲטָרָה eine Krone.

עֵיט ein Vogel, Raubvogel.

עֵין das Auge; Dual. עֵינַיִם die Quelle, Oberfläche; mit רָע ein neidisches Auge.

עֵיף ermüdet.

עִיר, Plur. עָרִים, die Stadt.

עָבַר er hat beunruhigt.

עָלָה er ist hinaufgestiegen, in Hiph. er hat dargebracht, herzugeführt.

עַל und עָלַי über, oberhalb, gegen, bei, neben, wegen.

עָלִיוֹן hoch, erhaben.

עֹלָה das Hinaufsteigen, ein Brandopfer.

עָלָה ein Blatt.

מֵעַל, מִמַּעַל und מֵלְמַעְלָה oberhalb.

מַעְלָה Masc. das Hinaufsteigen, die Stufen.

מַעְלָה Femin. das Hinaufsteigen, die Stufe, Bürde.

הַעֲלָה die Wasserleitung.

עָלָה er hat gefrohloft.

עֲלָטָה die Finsterniß, Dunkelheit.

עָלָה er hat gehandelt.

עֹלֵל das Joch.

עֹלֵל ein Kleiner.

עֲלִילָה ein Werk, That.

עָלָה er hat verborgen.

מְעִנִּים Bergnügungen, Lüste.

עֵדָה die Heerde, der Haufe.

עוֹד zeugen, bezeugen.

עֵד eine Zeuge, das Zeugniß.

עֵדָה und עֲדוּת das Zeugniß, die Lehre,
das Gesetz Gottes.

עוֹד noch, mehr (wird mit den Suffix. zusammen
gesetzt, ע. ע. עוֹדְכִי so lange ich lebe.
עוֹדְכֶּךָ er noch).

עָדָה er hat verkehrt, unrecht gehandelt; in Niph.
er ist verkehrt, verschoben, verdorben
worden.

עָדָה die Verkehrtheit, Ungerechtigkeit.

עוֹל säugen.

עוֹלָה die Säugenden, Trächtigen. —

עוֹלָה die Unbilligkeit.

עוֹן (nicht gebräuchlich) verweilen, davon.

מְעוֹן die Wohnung.

עוֹף fliegen.

עוֹף ein Vogel.

עֵינַיִם die Augenlieder.

עוֹר erwachen; in Piel erwecken.

עֹרֵי ein Feind.

עָוָה er hat verlassen, übergeben.

עוֹז stark.

עוֹז die Stärke.

עֹז die Ziege.

עוֹזֵר stark.

עוֹזֵר die Stärke.

מְעוֹז die Stärke, Befestigung.

עָזָר er hat geholfen.

עָזָר und עֲזָרָה die Hülfe.

עֲטָה

סָקַל er hat gesteinigt.

סָרִיס ein Verschmittner, Hofbediente.

סַרְעָפָה ein Zweig.

סָתַר er hat verborgen, sich verbergen.

סֵתֶר das Verbergen, ein Schlupfwin-
kel, Zufluchtsort.

מִסְתָּר ein verborgener Ort.

ע

עָבַר er hat gedient, verehrt, bearbeitet. —

עֶבֶד ein Diener, Sklave. —

עֲבָדָה der Dienst, die Verehrung.

עָב die Dichtigkeit, das Dichte, die Wolke.

עָבַר er ist vorbeigegangen, übergangen.

עָבַר und עָבַר jenseits, gegenüber.

בְּעִבּוֹר deswegen, damit.

עֲבָרָה der Unwille, Zorn.

מֵעָבַר die Tiefe, der Durchgang.

עֲבוֹת ein Seil, auch dichte Zweige.

עָגַב er hat geliebt.

עָגַל er hat gewälzt, geründet.

עֲגָלָה ein Wagen.

עֶגֶל ein Kalb.

מֵעָגַל der Fußsteig, Weg, eine Wa-
genburg.

עָרַר er hat bevestigt, erhoben.

עַד und עַדִּי bis, bis daß; mit מְתִי bis wenn?

mit הֵנָּה bis hieher; mit אֵד bis daß.

עָדָה er hat geschmückt, ist hinüber gegangen.

עֲדִי ein Schmuck.

עַד. ו. עַד die Ewigkeit, eine unbestimmt lange Zeit.

עֵדן das Vergnügen.

מַעֲדָנוֹם

סִיר ein Geheimniß, verborgner Rath.

סִירָה sich salben, gesalbt werden.

סוּם ein Pferd.

סוּר zurückgehen.

סָחַף er hat weggeschwemmt, zerstört.

סָחַר er hat gehandelt (als Kaufmann).

סַחֵר ein Handelsmann.

סָחַר und סַחֵר das Handeln, Gewerbe.

סִיר Dornen und Fischangeln.

סָכַף er hat bedeckt.

סָכָה ein Gezelt, Hütte.

סָכַל ein Thor, Narr.

סָבַן er hat genützt; in Siph. gewöhnen, sich ge-
wöhnen, auch aufbehalten, verbergen.

סָלַח er hat gestürzt.

סָלַח er hat verziehen, nachgelassen.

סָלַל er hat zusammen gehäuft, erhoben.

סָל ein Korb.

סָלָה eine Leiter.

סָלַע ein Fels.

סָמַך er hat sich worauf gelehnt, unterstützen.

סָעַר er hat unterstützt.

סָעִיר ein Zweig.

סָעַר es ist stürmisch gewesen, hat gestürmt, er-
schüttert.

סָעַר und סָעִיר der Sturmwind.

סָפַח (er hat verzehrt.)

מִסְפִּיחַ Futter.

סָפַק er hat mit den Händen zusammengeschlagen.

סָפַר er hat gezählt, erzählt.

סָפֵר eine Zahl, Verzeichniß, Buch.

מִסְפָּר eine Zahl.

סָקַל

N 5

נָשָׂא er hat betrogen, irre geführt, getäuscht.

נָשַׁב er hat durchweht, ausgehaucht.

נָשַׁג er hat berührt, erreicht.

נָשַׁח er hat vergessen, geliehen.

נָשִׁים die Weiber.

נִשְׂךְ der Wucher, Gewinn vom Gelde.

נִשְׁמָה ein Hauch, Geruch, ein lebendiges Wesen, die menschliche Seele.

נִשָּׁף er hat gehaucht, geblasen.

יִנְשִׁיף eine Nachteule.

נָשַׁק er hat geküßt, gehuldigt.

נֶשֶׁק die Waffen, Rüstung.

נֶשֶׁר der Adler.

נְתִיבָה der Fußsteig, mit דָּרֶךְ ein gebahnter Weg.

נָתַן er hat gegeben, gemacht, gesetzt, erlaubt.

נָתַץ er hat zerstört, niedergedrückt.

נָתַק er hat gewaltsam losgerissen, getrennt.

נָתַר er ist gesprungen, in שִׁפּה auflösen, befreien, leicht machen.

ס

סָבַב er hat umgeben.

סָבִיב der Umfang, adverbial. ringsumher.

סֶבֶךְ ein dickes Gebüsch.

סָבַל eine Last.

סְגֻלָּה das eigenthümliche Vermögen.

סָגַר er hat verschlossen, übergeben.

סָגֹר eine Einschließung, Gold.

מִסְגֶּרֶת eine Einschließung, Hülle, Windeln.

סִרְהָ ein Thurm, Gefängniß.

סֹרֵר

נער

נעורים

} Die Jugend.

נפח er hat geblasen, ausgehaucht.

נפל er ist gefallen, hat sich herabgestürzt; in
Niph. werfen, auch durchs Loos be-
stimmen.נפלה und נפלה das Fallen, der Sturz,
auch ein Leichnam.נפש die Seele, Person selbst, das Leben, der
Hauch, das Herz, Gemüth.

נץ ein Habicht.

נצה eine Feder, der Fittig.

נצח er hat gesiegt, befehligt.

נצח der Vorsteher eines musikalischen
Chors. Vorsänger.נצח die Festigkeit, Beständigkeit; ad-
verbial. beständig.נצל er hat errettet, befreiet; in Niph. befreiet
werden, entrinnen.

נצר er hat bewahrt.

נצר ein Zweig.

נקב er hat durchlöchert, durchbohrt, geflucht.

נקבה ein Weib.

נקא er ist rein, unschuldig gewesen, in Niph.
dafür erklärt worden.

נקי und נקיא rein, schuldlos.

נקם er hat gerächt, bestraft.

נקם und נקמה die Rache, Strafe.

נשא er hat getragen, übernommen, aufgehoben,
verziehen, verschont.

נשיא ein Fürst, Vornehmer,

משאה die Last, Weißagung, eine Trage.

נשא

נָטָה er hat geneigt, ausgedehnt, gespannt.

מִטָּה das Bette.

מִטָּה ein Stab, eine Zunft, Stamm.

נָטַע er hat gepflanzt.

מִטָּע eine Pflanze, das Pflanzen.

נָטַף er (es) hat herabgetröpfelt.

נָטַר er hat bewahrt, bewacht.

מִטָּרָה die Wache, Verwahrung.

נָטַשׁ er hat entlassen, verlassen.

נָכַר ein Enkel.

נָכַה er hat geschlagen, verwundet.

נֶכַח und נִכְּחַ vor, gegenüber.

נָכַל er hat künstlich bereitet, listig gehandelt.

נָכַר in Piel, er hat erkannt; in Hiph. auch erkennen, mit נִכְּחִים die Person ansehen; in Niph. erkannt werden, sich fremde stellen; in Hithp. sich fremde stellen, verstellen.

נֶכֶד ein Fremder.

נֶכֶדִּי u. נֶכֶדִּיָּה Fem. fremde, auswärtig.

נֶכֶדֶת eine Art von Gewürze.

נֶמֶר ein Panther.

נֶמֶס ein Panier.

נָסַב er hat umgeben.

נָסָה er hat getragen, versucht, erprobt.

נָסַף er hat gegossen, ausgegossen.

נָסַע er ist gereiset, weggezogen.

נָסַק er hat bestiegen.

נָעַם er ist angenehm gewesen.

נָעִים } Die Annehmlichkeit.
נָעַם }

נָעַר er hat herausgeschlagen, geschrien.

נֶעֱר ein Knabe.

נֶעֱר

מנוחה und מנוחה } Die Ruhe, ein
נחת } Ruheort.

נרן aufwachsen.

נרן ein Sohn.

מנון ein Sohn.

נרס fliehen.

מנוס Flucht, Zuflucht.

נרע bewegt werden, wanken, umherschweifen.

נרף tröpfeln; in Siph. bewegen, treiben.

נפח das Tröpfeln, die Zellen der Bienen, Honigseim.

נרץ grünen, blühen.

נץ und נצה die Blüthe.

נרר (ungebräuchlich) leuchten.

נר eine Leuchte, Glanz.

נרל er ist hingeflossen.

נרר er hat getrennt.

מזרות die Planeten.

נחה er hat geführt, abgeleitet.

מנחה ein Geschenk.

נחל er hat beseßen, ererbt.

נחלה der Besiz, die Erbschaft.

נחל ein Thal, Waldstrom.

נחם er hat getröstet; in Niph. sich trösten, auch gereuen; in Sithp. drohen.

נחר das Schnarchen.

נחש er hat geweißagt, errathen.

נחש eine Vorbedeutung, das Rathen, die Beschwörung.

נחש eine Schlange.

נחשת Eisen, Stahl.

נחת er ist hinabgestiegen; in Niph. herablassen.

נחת

בָּנִיּוֹ vor, in Gegenwart, gegenüber.

בָּנִיּוֹ er hat angezeigt, erzählt.

בָּנִיּוֹ ein Anführer, Fürst.

בָּנִיּוֹ der Glanz.

בָּנִיּוֹ er hat berührt, geschlagen, vom musicalischen Instrumente gebraucht.

בָּנִיּוֹ das Spielen eines Instruments.

בָּנִיּוֹ er hat berührt.

בָּנִיּוֹ der Schlag.

בָּנִיּוֹ er hat geschlagen.

בָּנִיּוֹ er hat sich ergossen, ist hingeflossen.

בָּנִיּוֹ das Fließen, auch ein Einwohner.

בָּנִיּוֹ er ist herzugetreten.

בָּנִיּוֹ er hat einen Tribut, Schulden eingetrieben, mit Auflagen gedrückt.

בָּנִיּוֹ freiwillig, ein Vornehmer, Anführer.

בָּנִיּוֹ er hat umher geirrt, ist geflohen.

בָּנִיּוֹ er hat gestoßen, vertrieben.

בָּנִיּוֹ das Stoßen, Treiben.

בָּנִיּוֹ er hat vertrieben, angestoßen.

בָּנִיּוֹ er hat geweiht, ein Gelübde gethan.

בָּנִיּוֹ ein Gelübde.

בָּנִיּוֹ er hat geführt, abgeleitet.

בָּנִיּוֹ er hat geführt, weggeführt, ernährt.

בָּנִיּוֹ er hat gebrüllt, geseufzet.

בָּנִיּוֹ ein Fluß.

בָּנִיּוֹ, in Siph. בָּנִיּוֹ zerbrechen, vernichten.

בָּנִיּוֹ umherschweifen, bewegt werden.

בָּנִיּוֹ ein Haufe.

בָּנִיּוֹ die Wohnung, Viehstall, Trift.

בָּנִיּוֹ ruhen.

מָשַׁח er hat gesalbt.

מָשִׁיחַ ein Gesalbter, König.

מָשַׁךְ er hat herausgezogen, ausgestreckt.

מָשַׁךְ der Zug, das Ziehen.

מָשַׁל er hat geherrscht, auch in Gleichnissen reden, in Niph. ähnlich werden; in Si-
phil zum Herrschen bestimmen, auch
ähnlich machen, vergleichen.

מָשַׁל die Parabel, ein Sprüchwort.

מִמְשָׁלָה und מִמְשָׁלָה die Herrschaft.

מָתַי wenn?

מֵתָנִים die Leiden.

מָתַק er ist süß gewesen.

מָתוֹק die Süßigkeit, süß.

נ

נָא doch, ei.

נָאָה er (es) ist schön, anständig gewesen.

נָאָם er hat gesagt.

נָאָם das Gesagte, der Ausspruch.

נָאָף er hat Ehebruch begangen.

נָאָץ er hat verachtet.

נָבִיא ein Prophet, Lehrer.

נָבַט er hat gesehen.

נָבַל er ist verwelt, abgefallen, hat thöricht ge-
handelt.

נָבַל ein thörichter, lasterhafter Mensch.

נָבַל der Schlauch, ein musikalisches
Instrument.

נָבֵל die Wasserfluth.

נָבַע er ist hervorgeströmt, hat herausgebracht.

נָגַב der Südwind, Mittag.

נָגַד

מַמְלָכָה das Reich.

מָלַל er hat geredet.

מִלָּה die Rede, Sprache.

מִן von, weg, aus.

מָנָה er hat gezählt.

מָנַע er hat eingehalten, zurückgehalten.

מִנּוֹר ein Weberstuhl.

מָסָה er hat geschmolzen, aufgelöst.

מָסַךְ er hat eingegoßen, gemischt.

מָסַם er ist geschmolzen, aufgelöst worden.

מַם der Tribut.

מָעַר er ist gewanket, ausgeglitten.

מַעֲיִם die Eingeweide.

מַעַט ein Weniges, wenig.

מָעַל er ist verkehrt gegangen, hat unredlich gehandelt.

מַעַן

לְמַעַן deswegen, s. עֵכָה.

מָצָא er hat gefunden, erreicht; die Sünde finden, d. i. strafen.

מִצְוָה die Bestung, Zufluchtsort.

מִצַּח die Stirn.

מִצְחָה ein Weinharnisch.

מַקֵּל ein Stab.

מָקַם, in Niph. מָקַם er ist verschmachtet.

מָרָא in Hiph. er hat sich erhoben, auch fett machen.

מָרִיא Fett, das Fette.

מָרַר er hat sich empört.

מִרְדּוֹת die Empörung.

מָרָה er hat sich empört; in Hiph. erbittern.

מָשָׂה er hat herausgezogen, befreiet.

מִשָּׁח

מון er hat geflügt, auch gebildet.
המורה ein Bildniß, Aehnlichkeit.

מוץ die Spreu. —

מור verändert werden; in Siph. verändern.
המורה die Veränderung, der Tausch,
Handel.

מוש zurückgehen, weichen, berühren.

מות sterben.

מת ein Todter.

מות der Tod.

מרת der Tod, Verderben, Unglück.

מחץ er hat geschlagen, zerbrochen.

מחר und Sem. מחרת morgen, in Zukunft.

מטר es hat geregnet; in Siph. regnen lassen.

מטר der Regen.

מי wer, welche?

מים das Wasser.

מין die Art, das Geschlecht.

מכר er hat übergeben, verkauft.

מלא er ist voll gewesen, hat erfüllet.

מלא voll.

מלאה die Fülle.

מלאה die Fülle, Menge.

מלאה die Erfüllung, Vollendung.

מלחה die Salzigkeit, auch Unfruchtbarkeit.

מלט er ist entflohen, errettet worden; in Siph.
und Piel, er hat befreiet, errettet, auch
gebähren.

מלך er hat regiert.

מלך ein König, auch מלך, mit ים das
Salzmeer.

מלכות das Reich, die Herrschaft.

ממלכה

N

לָכַר der Fang, die Gefangennehmung.
 לָמַר er hat gelernt; in Piel gelehrt.
 לָמַעַן deswegen. —
 לָפִיד die Lampe, Fackel.
 לָקַח er hat genommen, empfangen.
 לָקַח das Empfangen, der Unterricht.
 לָקַט er hat gesammelt.
 לָקוּט die Tasche.

מ

מְאֹד sehr.
 מֵאָה hundert.
 מֵאֲמָה irgend etwas.
 מֵאֵן er hat verweigert.
 מֵאֵס er hat verachtet.
 מֵאֵן er hat übergeben.
 מֵר das Maaf, Kleid.
 מֵרָה das Maaf, die Ausmessung.
 מֵדוּעַ warum.
 מֵהַ, מֵהָ, מֵהַ was, was es auch sei; מֵהַ worin,
 מֵהַ worauf? מֵהַ wieviel? מֵהַ mit wieweit,
 מֵהַ wie lange?
 מֵהָ (nur in Sichp.) er hat verzögert.
 מֵהָ er hat geeilet.
 מֵהָ eilends, schnell; auch מֵהָ.
 מֵהַ particula expletiva, die den praefixis לָכַר
 מֵהַ nachgesetzt wird, לָכַר ihnen.
 מֵהַ aufgelöst werden, zerschmelzen, zerfließen.
 מֵהַ bewegt werden.
 מֵהַ beschneiden.
 מֵהַ ein Beschnittener.
 מֵהַ, auch מֵהַ vor, gegen, gegenüber.
 מֵהַ

לְבוֹא ein Löwe.

לֵב, und לִבֵּב das Herz, die Seele, Gefinnung.
לְבַד allein, einsam, ohne; wird mit dem Suffix.
componirt, als לְבַדּוֹ er allein. —

לִבְלֹהִי so daß nicht.

לְבַשׁ er hat bekleidet, angezogen.

לְבוּשׁ ein Kleid.

לִהְיֶה eine Flamme, auch לְהִבָּה und לְהִבָּת.

לָהּ er ist matt geworden.

לָהֵט er ist entbrannt.

לֵהֵט die Flamme.

לָקַח etwas Geliehenes nehmen, anhängen.

לְיוֹרָה der Zusatz. Mit יָחַן ein schöner
Schmuck.

לָוֹן abweichen; in Niph. verkehrt sein.

לְוִוִּית die Verkehrtheit.

לִוְחַי eine Tafel, Brett.

לוֹט Libanum, eine Art von Baumharz.

לֹאֵל wo nicht.

לֹון übernachten, verweilen.

מִלּוֹן die Herberge, Quartier.

לוֹץ verspotten.

לֹץ ein Spötter.

לְצוֹן die Verspottung.

מִלּוֹץ ein Spötter, auch Dolmetscher.

לָחַם er hat verzehret, gestritten.

לֶחֶם Brod, Speise.

מִלְחָמָה der Krieg.

לְחַשׁ er hat leise gesagt, geflüstert.

לַיִל und לַיְלָה die Nacht.

לַיְלִית ein Nachtvogel.

לָכַד er hat gefangen genommen, festgehalten.

לָכַד

כנור die Cithar.
 כסא der Thron.
 כסה er hat bedeckt, verborgen.
 כסיל der Orion, (Gestirn.)
 כסל die Thorheit, das Vertrauen, auch die Lende.
 כסף Silber.
 כעס der Unwille.
 כפה er hat gekrümmt, gebeugt.
 כף das Hohle, die hohle Hand, Hand,
 Fußsohle.
 כפר ein Dorf, Flecken.
 כפיר ein junger Löwe.
 כפר der Reif.
 כרם der Weinberg.
 כרע er hat sich gekrümmt, hat sich niedergelegt.
 כר ein Lamm.
 כרת er hat gehauen, getroffen, ein Bündniß ge-
 schlossen; in Uiph. ausgerottet werden.
 כשב ein Lamm.
 כשל er ist gewankt, hat angestoßen.
 כתב er hat geschrieben. כתוב das Geschriebne.
 כתם feines Gold.
 כתף und כתף der Kof.
 כתף und כתף die Schulter, Seite.

ל

לא, und לא nicht, nichts. לא? nicht? mit ו
 nicht also, sondern.
 לאף (ungebräuchlich) er hat verschift.
 מלאך ein Bothe, Gesandte, Engel.
 מלכה ein Werk, Amt.
 לם das Volk.
 לביא

כֵּן was recht ist, also, ja. כִּנִּים die Recht-
schaffene.

נָכוֹן (N.) gewiß, vest; mit יוֹם der
volle Tag.

מִבֵּן die Grundlage, der Platz, Sitz.
כּוֹס der Becher.

נֶכְדָרִי grausam, hart.

בָּחַר er hat verborgen.

בָּחַשׁ er hat gelogen.

כִּי weil, denn, daß, aber, wenn; mit אַךְ außer, nur.

כִּידוֹן eine Lanze.

כִּימָה das Siebengestirn.

כִּיף ein Felsen.

כֵּן also.

כָּלַע er hat verschloßen, zurückgehalten.

מִכְלָה ein Stall.

כָּלֵב ein Hund.

כָּלָה er ist geendigt, vollendet, verzehrt worden;

in Piel er hat vollendet, verzehrt.

כָּלָה die Vollendung, das Endurtheil.

תְּכַלִּית die Vollendung, das Aeußerste;

mit שִׂנְאָה, vollendeter, d. i. großer Haß.

כִּלְיוֹת die Nieren.

כָּלַל er hat beendigt.

כָּלִיל das Vollkommne, ein Ganzes.

כֹּל alles, ganz.

כָּבַל er ist erröthet, in Niph.; in Hiph. er hat

beschämt, beschimpft, verurtheilt.

כָּמַר in Niph. er ist warm geworden, entbrannt.

כָּנַס er hat gesammelt.

כַּנָּף der Flügel, das Aeußerste des Kleides oder

einer Gegend.

מישור
ישרה

} Die Gradheit, Aufrichtigkeit.

מישרים bedeutet eben das.

יתר er hat übrig gelassen.

יתר vortrefflich.

יתר der Rest.

כ

כ und כמו wie ich.

כמו wie du.

כבר er ist schwer gewesen, angesehen, geehrt, reich,
in Piel hochschätzen, verehren.

כבר schwer, angesehen, reich; auch die
Leber.

כבוד die Ehre das Ansehen.

כָּבַד er ist ausgelöscht, vertilgt worden; in Piel
ist die active Bedeutung.

כַּבַּשׁ er hat gewaschen.

כִּוֶּבֶע ein Helm.

כָּבַשׁ er hat bezwungen, unterworfen.

כָּבַשׁ ein Hügel.

כִּבְשָׁן der Ofen.

כָּבַשׁ und כִּבְשָׁה ein Lamm, Schaaf.

כֹּה also, hier. עַד-כֹּה bis hieher.

כָּהָה er ist schwach, stumpf gewesen, von den
Augen, und der Seele.

כֹּהֵן ein Priester.

כֹּחַ die Kraft, Tapferkeit. —

כָּלַח nehmen, behaupten; in Piel כִּלְכַּל halten,
unterstützen.

כֵּל Waffen, Geräthe.

כִּוֵּן geschickt machen, bereiten, bevestigen.

כֹּן

כִּוְרָאוֹת furchtbare, bewundernswürdige
Gegenstände.

יָרַד er ist herabgestiegen; in Hiph. er hat herab-
geführt.

יָרָה er hat geworfen, gezielet, geschossen; in
Hiph. er hat gelehrt.

הַיּוֹרָה die Lehre, das Gesetz.

יָרַח der Mond.

יָרֵךְ und יָרְכָה die Hüfte.

יָרַע er ist böse gewesen.

יָרִיעָה eine Zeltdecke.

יָרֵק grünes Kraut.

יָרַשׁ er hat beseßen, geerbt, in Besitz genommen;
in Niph. er ist arm geworden; in Hiph.
hat zum Erben und Besitzer gemacht,
auch vertrieben.

יָרֶשָׁה die Besizung, Erbschaft.

מִוֶּרֶשׁ die Erbschaft.

הַיֵּירוֹשׁ Most.

יָשַׁב er hat geseßen, ist geblieben, hat gewohnt;
in Piel und Hiph. Plaz anweisen.

מִוֶּשֶׁב die Wohnung, der Siz.

יָשׁ ein bestehendes Ding; wird als Verbum ge-
braucht: er oder es ist, und sie sind.

הַיּוֹשֵׁה das Wesen, die Substanz.

יָשַׁן er hat geschlafen.

שָׁנָה der Schlaf.

יָשַׁע er hat geholfen, errettet.

יָשַׁע und יִשְׁעָה die Rettung, Wohlfahrt.

יָשׁוּעָה die Hülfe, auch יִשְׁוּעָה.

יָשָׁר er ist grade, aufrichtig gewesen.

יָשָׁר grade, aufrichtig.

מִישׁוֹר

יפה schön.

יפי die Schönheit.

יפח er hat geseufzet, geathmet.

יפח athmend.

יצא er ist herausgegangen; in Siph. הוציא er

hat herausgeführt, hervorgebracht. —

מוצא der Ausgang, das Hervorbringen,
auch von den Gängen der Erze in der Erde.

הוצאות die Ausgänge.

יצב er hat gestanden; in Siph. gestellt. —

מצב der Standort.

מצבה eine Statue.

יצג er hat gesetzt, gestellt.

יצע er hat hingestreckt, ausgebreitet, ein Lager
gemacht.

יצק er hat ausgegossen, auch hart werden.

מוצק das Hingegossne.

יצר er hat gebildet, auch er ist enge, gepreßt ge-
wesen.

יצר das Bilden, Gebildete.

יִקְבֹּה eine Kelter.

יִקְוֶה er ist erwacht.

יִקְרֶה er ist werth, prächtig gewesen.

יִקְרֶה der Werth, Preis, etwas Vor-
treffliches.

יִקְרֶה werth, theuer.

יִקְשֶׁה er hat eine Schlinge ausgebreitet.

מוֹקֶשׁ ein Strif, eine Schlinge.

יִרָא er hat gefürchtet, verehrt.

נִירָא verehrungswürdig, furchtbar.

יִרָא der da fürchtet, oder verehrt.

יִרְאָה die Furcht, Erfurcht.

נִירָאוֹת

ילד ein neugeborner Sohn.

מולדת die Geburt, Abstammung.

הולדות die Geschlechter, Abstammung.

הלך er ist gegangen; אחרי nachfolgen.

הלל er hat geheult.

ים das Meer, auch der Abend (die Himmels-
gegend.)

ימין die rechte Hand.

היומן der Südwind. Mittag.

ינח, in Siph. הניח er hat hingelegt, zurückge-
lassen, nachgelassen.

ינק er hat gesogen; in Siph. הניק säugen.

יונק ein Säugling. —

יסד er hat gegründet; in Niph. sich berathschlagen.

יסוד der Grund.

מוסד der Grund, auch מוסדות.

יסף er hat hinzugefügt; mit einen folgenden In-
finit. er hat fortgefahen, dies oder das
zu thun. —

יסר er hat gezüchtigt, unterrichtet, gewarnt.

מוסר die Züchtigung, Belehrung.

מוסר das Band.

יער er hat angesagt, bestimmt.

עדה die Versammlung.

מועד die bestimmte Zeit, Versammlung.

יעל ein Steinbock.

בלעל verderblich.

יען deswegen, weil.

יענה eine Eule.

יעץ er hat gerathen, sich berathschlagt.

עצה der Rath, Anschlag.

יער der Wald.

יסה

יָנַע er ist ermüdet gewesen, hat gearbeitet.

יָנַע die Ermüdung, Arbeit.

יָד die Hand, Seite; Theil, Portion.

יָד חַמֵּשׁ fünfmal.

יָדָה er hat geworfen; in *Siph.* und *Sithp.* er hat bekannt, gepriesen, gedankt.

יָדַע er hat gewußt, erkannt, gebilligt, geliebt; *Piel* und *Siph.* er hat bekannt gemacht.

יָדַע das Wissen, die Erkenntniß.

יָהַ zusammengezogen aus יָהוּה.

יָחַב er hat gegeben.

יּוֹם der Tag, die Zeit; יָמִים bedeutet oft den Kreislauf des Jahres. יָבֹחַ יָמִים ein festgesetztes, bestimmtes Opfer. הַיּוֹם izt, heute.

יָחַד er ist einig, vereinigt gewesen; in *Piel*, er hat vereinigt.

יָחִיד ein Einziger, Geliebter.

יָחַד יָחִידִים die Verbindung, zugleich, allesammt.

יָחַל er hat gehofft, erwartet.

יָטַב er ist gut gewesen, hat gefallen; in *Siph.* Gutes thun.

מִיטָב das Gute, Beste.

יַיִן der Wein.

יָבַח er hat getadelt, widerlegt, gestritten.

חֹבְחָה der Tadel, die Zurechtweisung.

יָכַל er hat gekonnt, ist mächtiger als ein andrer gewesen.

יָלַד er hat gezeugt, sie hat geböhren.

יָלֵד ein Sohn.

יָלְדָה die Tochter.

יָלֹד

טָבַח er hat geschlachtet.

טָבַח ein Koch; טַבָּחִים Trabanten.

מִטְבַּח das Schlachten.

טָבַל er hat eingetaucht, versenkt, besprengt.

טָבַע er ist untergetaucht, versenkt worden.

טַבַּעַת der Ring.

טָהַר er ist rein gewesen.

טָהוֹר rein.

טוֹב gut.

טָח bestreichen, überziehen.

טָל herauswerfen, wegwerfen.

טָחַח er hat geschossen, (mit dem Bogen.)

טַל der Thau. —

טָמַן er hat verborgen.

מִטְמֵן ein Schatz.

טַעַם der Geschmack.

מִטְעָמִים Leckerbissen.

טָעַן er hat beschweret, belastet.

טָף ein Kleiner.

טָרַם noch nicht, ehe als; mit ב als noch nicht.

טָרַף er hat geraubt, zerrissen.

טָרֶף der Raub, die Beute.

יָאֵל, in Siph. הוֹאֵל er hat gewollt.

יָאֵר ein Bach, Fluß.

יָבֹוֹל die Einkünfte.

יָוֵבֶל die Trompete, der Klang.

יָבֵשׁ er ist trocken geworden.

יָבֵשׁה das Trofne, das Land, im Gegensatz vom Meer.

יָגוֹן Betrübnis.

יָגַע

M 4

חֲרָפָה der Schimpf, die Beschimpfung.

חָרַע er hat bewegt, ist bewegt worden, hat weggehauen.

חָרוץ arbeitsam, fleißig, auch Gold.

חֲרִיצִים Käse.

חָרַק er hat geknirscht.

חָרַשׁ er hat gepflügt, ausgearbeitet, ist taub geworden, hat geschwiegen.

חָרַשׁ Stillschweigen, adverbial. still.

חָרוּשׁ das Pflügen. —

חָרַשׁ der Wald, ein Gesträuch.

חֲרִישִׁית Semin. schweigend.

חָשַׁב er hat gedacht, geschätzt, angerechnet.

חֲצָקָה als Tugend anrechnen.

חֲמֻצָּה der Gedanke, das Nachdenken.

חָשֶׁךְ er ist dunkel gewesen; in Siph. er hat verfinstert. —

חָשֶׁךְ und חֹשֶׁךְ Finsterniß.

חָשַׁךְ er hat zurückgehalten, entzogen.

חָשַׁף er hat entblößt.

חָתַח er hat gefangen genommen.

חֻטָּלָה die Windel, Binde.

חֹתֶם das Siegel.

חָתָן er ist durch Heirath verwandt worden.

חָתָן ein Verwandter, Schwiegersohn, Bräutigam.

חָתַת er ist zerbrochen, geschwächt, erschreckt und muthlos gemacht worden.

ט

טָנַט (in Piel nur טָנַט er hat ausgelegt.

טָנַטָּה ein Besen.

טָבַח

חֲפֵץ der Wille, das Verlangen, Ver-
gnügen.

חָפַר er hat ausgegraben, durchsucht.

חָפְשִׁי frei, loßgelassen.

חָפַשׁ er hat durchsucht, erforscht.

חָצַב er hat ausgerottet.

חָצַח er hat in zwei Theile getheilt.

חֲצִי die Hälfte, Mitte.

חֶץ ein Pfeil, Schaft des Spießes.

חֲצִיר Gras, Heu, auch Saal, Pallast.

חֶק und חֲקָה was beschloßen ist, Rath, Gebrauch,
Gesetz.

חָקַר er hat erforscht.

חֶקֶר das Forschen; auch Maas und
Gränzen.

חָרַב er ist ausgetrocknet, verheert worden; auch
er hat ausgerottet, getödtet. —

חֶרֶב ein Schwerdt, auch die Verwüstung.

חֲרָבָה die Dürre; ein dürres, weit ausgedehntes
Land.

חָרַג er ist erschrocken.

חָרַר er hat gezittert, ist bekümmert gewesen.

חֲרָרָה Zittern, Schrekken, Beküm-
merniß.

חָרָה er ist entbrannt, besonders vom Zorn.

חֶרֶץ die Hitze.

חֲרָטוּם ein Magier.

חָרַף er hat gebrannt, gekocht.

חָרַם er hat verbannt, verwünscht, den Fluch aus-
gesprochen.

חֶרֶם die Verwünschung, der Fluch.

חָרַף er hat beschimpft.

חֲרָפָה

M 3

חַמָּס Gewaltthätigkeit, Blutdurst.

חָמַר er ist trübe, beunruhigt, unrein gewesen,
auch mit Harz bestreichen; auch vom
Wein, gähren, daher aufbrausen.

חֶמֶר Roth, auch eine Art von Maas.

חֲמֹר ein Esel.

חֲמִשׁ er hat in fünf Theile getheilt.

חֲמִשׁ fünf.

חֲמִישִׁית der fünfte; Semin. חֲמִישִׁית

zu fünf und fünf gerüstet.

חֲמַת und חֲמַת ein Schlauch, Flasche.

חָקָה er hat ein Lager aufgeschlagen.

חֲבִית ein Spieß.

מַחֲנֶה ein Lager.

חָנַן er ist gnädig, mitleidig gewesen; in Piel, er
hat sich gnädig bewiesen; in Hithp., er
hat gebethet, abgebethen.

חֲנָם ohne Ursach, vergebens, umsonst.

חֲחֻכִּים Gebethe. —

חֶסֶד Gnade, Wohlthätigkeit, Wohlthat.

חֲסִיד ein Gottesverehrer.

חֲסִידָה eine Art von Habicht.

חָסָה er hat gehofft, vertrauet, auch fliehen wohin.

מַחְסָה die Zuflucht, das Vertrauen.

חָסַר er hat gefehlt, einen Mangel gehabt; in
Piel, er hat entzogen, verringert.

חֲסָר mangelnd, dürstig.

מַחְסֹר die Dürstigkeit.

חָמוּז er hat geeßt, gezittert, ist schnell und be-
stürzt entflohen.

חֲפָה das Brautgemach.

חָפַץ er hat Verlangen wonach gehabt,

חֲפָץ

חלה er ist krank gewesen.

תחלואים Krankheiten.

חלל er ist durchlöchert, verwundet, durchbohrt worden; in Piel, er hat durchstochen, entweiht; in Hiphil er hat angefangen. חלל ein Erschlagener, Verwundeter, auch Unheiliger.

חלילה es sei ferne (als etwas Unheiliges.)

חלון ein Fenster.

תחלה der Anfang.

חלם er ist stark gewesen, hat geträumt. —

חלום ein Traum.

חלמיש ein Kieselstein, Fels.

חלה er hat verändert, auch, ist verändert worden.

חליפה die Veränderung, Abwechslung.

חלץ er hat ausgezogen, in Piel und Hiph. er hat frei gemacht, errettet.

חלצים die Lenden.

חלק er hat ausgetheilt; ist angenehm gewesen, in Hiph. glatt machen, schmeicheln.

חלק der Theil.

חלק glatt, angenehm.

חלקה ein Theil.

חלש er ist schwach gewesen, hat geschwächt.

חמר er hat verlangt, begehrt.

חומר eine wünschenswerthe Sache.

חומה die Mauer. —

חמל er hat geschont.

חם er ist warm geworden; in Piel, hat erwärmt; wird auch vom Empfangen des Weibes gebraucht.

חמה die Wärme, der Zorn.

חַוַּץ was draußen ist.

חַוַּץ ein Loch.

חַוַּץ und חַוַּץ Vornehme.

חַוַּץ eilen. —

חַוַּץ er hat gesehen, betrachtet.

חַוַּץ und חַוַּץ die Erscheinung, das prophetische Wort, Weissagung.

חַוַּץ die Erscheinung, der Anblick.

חַוַּץ der Glanz, auch die Wolke.

חַוַּץ er ist stark, muthig gewesen; in Piel und

Hiph. er hat stark, muthig gemacht.

חַוַּץ die Stärke.

חַוַּץ er hat gesündigt, auch für die Sünde gebüßt;

in Piel er hat entsündigt, ausgesühnt.

חַוַּץ die Sünde.

חַוַּץ die Sünder.

חַוַּץ eine Ruthe, Stab.

חַוַּץ er hat gelebt, ist glücklich gewesen; in Piel

und Hiph. er hat lebendig gemacht, am

Leben erhalten.

חַוַּץ das Leben, Thier.

חַוַּץ und חַוַּץ ein Thier.

חַוַּץ das Leben, lebendig.

חַוַּץ die Stärke, Tapferkeit, Reichthum, ein

Bestungswerk.

חַוַּץ und חַוַּץ der Busen, Schooß.

חַוַּץ er hat erwartet.

חַוַּץ er ist weise gewesen.

חַוַּץ weise, erfahren.

חַוַּץ die Weisheit.

חַוַּץ und חַוַּץ die Milch.

חַוַּץ die Fettigkeit.

חלה

ח

חָבַא er ist verborgen gewesen; in Siph. er hat verborgen.

חָבֵה er hat verborgen.

חֲבִיּוֹן die Verborgenheit, ein Schlupfwinkel.

חָבַל er hat gebunden, auch verdorben.

חֲבֻלָה die Verderbtheit.

חָבַל ein Seil, ein Haufe, der Schmerz.

חֲבֻלוֹת fluge Anschläge.

חָבַק er hat umfaßt, umarmt.

חֵבֶר der Freund, Gefährte.

חֲבוּרָה die Wunde.

חָבַשׁ er hat gebunden, verbunden, gegürtet.

חָגַר er hat gegürtet.

חֲגוּרָה und חֲגוּר der Gürtel.

חָרַל er hat aufgehört, sich enthalten.

חָדַר er ist hineingegangen, gedrungen.

חֵדָר und חֲדָר ein Zimmer, Schlafgemach.

חָיַשׁ er hat erneuert.

חֹדֶשׁ der Neumond, Monath.

חָהָה er hat angezeigt, verkündigt.

חֹתֶה der Dorn, die Fischangel.

חוּט der Faden, ein Seil.

חָוַל gedreht, zusammengezogen werden, Schmerz leiden, besonders von Gebährenden; daher gebähren selbst; auch bewegt, erschüttert werden; in Piel zeugen, hervorbringen.
חוּל der Sand.

חֹלָה eine Gebährende.

חָוִם schonen.

חוּץ

M

מזמור Gesang, Psalm.

זָכָה er hat gebuhlet; wird vom Götzendienste oft gebraucht.

— זָכָה eine Hure, auch Gastwirthin. —

זָעָה der Schweiß.

זָעָם er ist unwillig gewesen, hat verachtet.

זָעָם der Zorn.

זָעָה er ist unwillig, bestürzt gewesen.

זָעַק er hat geschrien, angerufen.

זָעָקָה das Rufen.

זָפַת Pech.

זָקַן er ist alt geworden.

זָקַן ein Greis.

זָקָה das Alter.

זָקַן der Bart.

זָקָים das Alter.

זָקַה er hat aufgerichtet.

זָקַק er hat gegessen, ausgegessen, klar gemacht, gereinigt.

זָרָה er hat gelüftet, zerstreut, verbreitet; in Siph. er hat gegürtet, bereitet.

זָרַת eine Spanne.

זָרַח er ist entstanden, aufgegangen.

זָרַח der Aufgang der Sonne, Morgen.

זָרַם die Ueberschwemmung.

זָרַע er hat gesäet, gepflanzt; in Siph. Saamen ansetzen, sich besaamen.

זָרַע und זָרַע der Saame, die Nachkommen.

זָרַעַן der Arm, die Stärke.

זֶבַח der Wolf.

זָבַח er hat geschlachtet, geopfert.

— זֶבַח das Opfer, Schlachten. —

זֶבַח der Altar.

זֶבֶל und זְבִיל und זְבִיל die Wohnung.

זֶה Masc. und זֵה Fem. auch זֶה dieser, diese.

זָהָב Gold.

זָכַר in Niph. er ist gewarnt worden; in Hiph.

er hat erinnert, gewarnt.

זָר der Stolz.

זָרוֹן der Stolz.

זֶמֶן die Nahrung.

זָרַע bewegen, sich bewegen.

זָרַע entfernt sein, sich entfernen, drücken, zu-

sammenpressen.

זָר ein Fremder.

זֵית der Delbaum.

זָכוּכִית eine Art von Edelstein, nach andern ein

Erystall.

זָכַר er hat sich erinnert, erwähnt, verehrt; in

Hiph. erzählen, ein Andenken stiften.

זָכָר das Gedächtniß, Andenken. זִכְרוֹן

und זִכְרוֹן ein Denkmahl.

זָרָה außer, wo nicht.

זָמַם er hat gedacht, überlegt.

זָמָה der Gedanke, die That, schlechte

That.

זָמַר er hat abgeschnitten; in Piel er hat gesun-

gen, gepriesen.

זָמֵר ein Gesang, Gegenstand des Ge-

sangs, daher etwas Vorzügliches.

זִמְמוֹר

הֵלֵךְ er ist gegangen, vom Fluß, fließen, auf ge-
 wisse Art handeln; weggehen, fortdauern.
 הֵלֵךְ das Gehen, Fließen, auch der
 Wanderer.

הֵלִיךָ und הֵלִיכָה das Gehen, der Gang.
 הֵלַל in Kal, er ist hell gewesen; in Piel. er hat
 gelobt; in Pu'al, er ist gelobt worden.
 הֵלְלוּהוּ (יְהוָה der Herr) lobt den Herrn.
 תְּהִלָּה das Lob.
 הֵילָל der Morgenstern.

הֵלֹם hieher.

הֵם jene, f. הֵמָּה.

הָמָה er ist unruhig gewesen, hat gemurrt.

הִמְיָה das Brausen, die Unruhe.

הִמּוֹן das Geräusch, die Menge.

הָמָם er hat erschüttert, bewegt.

הֵן und הִנֵּה siehe; muß oft gar nicht überseht

werden; הִנֵּנִי siehe ich; הִנֵּךְ siehe du;

עַדְהָן und עַדְכֵּן bis hieher.

הִפָּךְ er hat verändert, verwechselt.

תְּהִפּוּכָה die Verkehrtheit.

הָרַג er hat getödtet.

הָרָה sie hat empfangen, ist schwanger geworden,
 metaphor. er hat gedacht. —

הָרָה eine Schwangere.

הָרֶוֶן die Empfängniß.

הָרְמוֹן f. אֶרְמוֹן der Pallast.

הָרַס er hat niedergerißen, zerstört.

הָרַר und הָר der Berg.

דקק er hat gerieben, geschwächt.

דק schwach, mager.

דקר er hat durchbohrt.

מִדְקָרָה das Durchbohren.

דִּרְדֵּר die Distel.

דִּרְךָ er hat getreten, ist gegangen, hat den Bogen gespannt; in Siph. hat geführt.

דִּרְךָ der Weg, die Art, Handlungen, Weg des Herrn, d. i. Religion.

דִּרַּשׁ er hat gesucht, erforscht, um Rath gefragt.

דִּשָּׁא er ist grün geworden, hervorgewachsen.

דִּשָּׁא zartes Gras.

דִּשָּׁן er ist fett geworden, in Piel: er hat fett gemacht.

דִּשָּׁן die Fettigkeit.

ה

דא und דא siehe.

דָּהָה er hat betrachtet, nachgedacht.

הִדְיוֹן die Betrachtung.

דָּהָה er hat hineingesteckt, geworfen. —

דָּהָה er hat vertrieben, weggestoßen.

דָּהָר er hat geehrt.

הִדְרָה und הִדְרָה die Ehre, Zierde.

הוּא Masc. הוּא und הוּא derselbe, dieselbe,

daselbe, im Plur. הֵם und הֵמָּה Masc.

und הֵן und הֵנָּה Fem. dieselben.

הוֹר die Ehre, Majestät.

הוֹן das Wesen, Vermögen, Kraft.

הָיָה er ist gewesen, geworden, entstanden.

הַיְכָל der Tempel, Pallast, Burg.

הַלְּאָה darüber, jenseits.

הֵלֶךְ

מִדְבָּר die Wüste.

דֶּבֶשׁ der Honig.

דָּג der Fisch.

דָּגָן Getraide.

דָּן richten, urtheilen, regieren.

דִּין das Gericht, Urtheil, die Sache.

מִדּוֹן der Streit.

דּוֹר und דָּר das Geschlecht, die Nation, das Zeitalter.

דֹּשׁ Dreschen.

דָּחָה er hat angetrieben, gestoßen, vertrieben.

נִדְחָה ein Vertriebener.

דִּי was hinlänglich ist, genug, mit den Praefix.

מ ו כ und ב.

דִּיָּה ein Geyer.

דָּבָה er hat aufgerieben, geschwächt.

דָּלַג er hat übersprungen.

דָּלִיּוֹת Zweige, Neben.

דָּלַל er ist erhöht, erschöpft, geschwächt worden.

דָּל schwach, dürftig.

דָּלַק er hat gebrannt, verfolgt.

דָּלַת die Thür.

דָּם das Blut, der Mord, jedes Unglück.

דָּמָה er ist ähnlich gewesen; hat ähnlich gemacht,

verglichen, geruhet, auch ausgerottet;

in Piel, auch denken, sich einbilden.

דִּמְיָה das Stillschweigen.

דִּמּוּת die Ähnlichkeit, Gestalt.

דָּמָם er hat geschwiegen, geruhet, ausgerottet.

דִּמְעָה die Thräne.

דֶּבֶךְ Wachs.

דָּפַק er hat gestoßen, ist gefallen worauf.

דָּפַק

נָעַר er hat gescholten, im Zaum gehalten.

נָעָרָה das Schelten.

נָעַשׂ er ist bewegt, erschüttert worden; in Hithp.

er hat sich bewegt.

נָפֶן der Weinstof.

נָפֶר Cypresse, oder auch Fichte.

נָפֶרֶת Schwefel.

נָרָה Piel, er hat gemischt, gereizt, erweckt,

(ז. E. zum Zorn, Streit.) hat gezankt. —

נָרַז in Kal ungebräuchlich; in Niph. er ist ab-

gehauen worden.

נָרַל das Loos.

נָרַן ein freier Platz, eine Tenne. —

נָרַע er hat vermindert, abgezogen.

נָרַשׁ er hat vertrieben.

נָהִית der Name eines musikalischen Instruments.

ד

דָּאָג er ist bekümmert gewesen.

דָּאָגָה die Bekümmerniß.

דָּאָה er ist geflogen.

דָּבָה das Gerücht, der Ruf.

דָּבֵר der Bär.

דָּבַק er hat angehangen, ist nachgefolgt.

דָּבַר er hat geredet. בְּלִבּוֹ und עַל לֵב er hat im

Herzen gesprochen, d. i. gedacht. — in

Hiph. er hat unterworfen. —

דָּבָר das Wort, die Rede, der Gedanke,

die Sache, Begebenheit, Handlung.

עַל דָּבָר wegen.

דָּבָר die Pest.

דָּבָר das Wort, die Rede.

מִדְּבָר

גר als Fremdling sich aufhalten, wohnen.

גר ein Fremder.

מגור das Verweilen, der Aufenthalt.

גזית das Hauen, ein behauener Stein.

גזל er hat geraubt, fortgeführt.

גוזל ein Junges, vom Vogel.

גזע ein abgehauener Stamm.

גזר er hat zerschnitten, abgehauen.

גזר ein abgeschnittenes, abgehauenes Stük.

גחל eine Kohle.

גחון der Bauch (von kriechenden Thieren).

גיא und גי das Thal.

גלה er hat entblößt, offenbahrt, ist fort gewandert.

גלח er hat geschoren (vom Kopf und Bart).

גלל er hat gewälzt, herabgewälzt.

גל der Haufe, auch von großem Wasser.

גלגל das Abwälzen, auch die Gelegenheit; בגלגל bei Gelegenheit, wegen.

גלגל eine ungesformte Masse, ein Embryo.

גם auch, ja auch, überdieß, sowohl als auch.

גמא verschlucken, über etwas wegschlurfen.

גמל er hat wohlgethan, vergolten, auch von der Abgewöhnung der Kinder von der Milch.

גמול und גמולת die Vergeltung.

גמל ein Cameel.

גנב er hat gestohlen, entführt.

גנב ein Dieb.

גנן er hat bedeckt.

גן der Garten.

גמל ein Schild.

גער

גִּבְעָה das Lösegeld.
 גָּבַהּ er ist hoch gewesen; in Siph. er hat erhöht.
 גִּבְהַּ die Höhe, Erhabenheit.
 גָּבַל er hat begränzt.
 גְּבוּל und גְּבוּלָהּ die Gränze.
 גְּבִיעַ ein Becher.
 גִּבְעָה ein Hügel.
 גָּבַר er ist stark gewesen; in Piel und Siph.
 גָּבַר stärker.
 גִּבּוֹר der Mann.
 גִּבּוֹר der Starke, Mächtige.
 גִּבּוֹרָה und גְּבִירָה der Herr, die Frau.
 גְּבוּרָה die Stärke, Tapferkeit.
 גִּבְשֵׁם eine Art Edelstein.
 גַּב das Dach.
 גָּדַר er ist haufenweise zusammen gekommen, hat
 גָּדַר verheeret.
 גִּדְדָה ein Geschwader, ein Haufe.
 גָּדִי ein Bock.
 גִּדָּה das Ufer.
 גָּדַל er ist groß gewesen; in Piel und Siph. er
 גָּדַל hat erhoben, verherrlicht.
 גָּדוֹל und גָּדוֹל groß.
 גָּדוֹל und גְּדוּלָהּ die Größe.
 גִּדְּוֹל ein Thurm, auch גִּדְּוֹל.
 גִּדְּוָה der Leib.
 גָּדַח hervorgehen, in Siph. herausführen, durch-
 גָּדַח brechen.
 גִּזַּי das Volk, die Menge.
 גִּזַּל frohlocken.
 גִּזַּל und גִּזָּה das Frohlocken.
 גָּרַע er hat ausgehaucht, ist gestorben.
 גָּרַע

בָּרָא er hat geschaffen, gebildet.

בָּרִי und בָּרִיא fett.

בָּרָר der Hagel.

בָּרָה er hat verzehret, ausgewählt.

בָּר das Getraide.

בְּרִית das Bündniß.

בְּרִיז das Eisen.

בָּרַח er ist geflohen.

בְּרִיחַ ein Kiegel.

בָּרַךְ er hat gesegnet, gelobt, gedankt, angebe-

tet, Gutes gewünscht und gethan, und

glücklich gepriesen.

בְּרָכָה der Segen, Glückwunsch, die

Wohlthat, Danksagung.

בָּרָק der Blitz.

בָּרַר er ist rein gewesen; in Siph. reinigen,

ermählen.

בָּר rein.

בָּר die Reinigkeit.

בָּרוּשׁ die Esche oder Tanne.

בָּשַׁל er hat gekocht, gebraten.

בָּשָׂר das Fleisch, der Mensch, der Leib.

בְּתוּלָה die Jungfrau.

בָּתַר er hat durchschnitten, zerspaltet.

בָּתַר und בָּתַר der Schnitt, auch ein

durchschnittener, abgesonderter Theil.

ג

גָּא der Stolz, Erhabenheit.

גָּאָל die Würde, Erhabenheit.

גָּאָל er hat befreiet, errettet.

גָּאָל ein Erretter.

גָּאָל

מִבְּלַעֲרִי und בְּלַעֲרִי, außer.

בְּלַעֲרִי das gehört nicht für mich.

בָּלַע er hat verschlungen, zu Grunde gerichtet.

בִּמְהַר eine Höhe.

בָּנָה er hat gebauet, befestigt.

בֵּן der Sohn, (von Menschen und Thieren) der Nachkomme, alles, was zu einer Sache oder Person gehört (als Bürger, Einwohner, Zweig) oder durch eine Ursache gewürkt wird. Ein Sohn von 100 Jahren, d. i. 100 Jahre alt.

בַּת die Tochter (von Menschen und Thieren, auch unbelebten Dingen.)

בַּעַל der Herr, Ehemann.

בָּעַר er ist entbrannt, vom Feuer verzehrt worden.

בָּעַר träge, fühllos.

בַּעִיר Lastvieh.

בָּעַת in Kal ungebräuchlich; in Piel בָּעַת er hat erschreckt, in Niph. er ward bestürzt.

בָּצַע der Gewinn.

בָּצַר er hat abgeschnitten, in Piel bevestigt.

מִבְּצָר die Bevestigung.

בָּקַע er hat gespalten, durchbrochen; auch vom Ausbrüten.

בְּקָעָה das Thal.

בָּקַר die Morgendämmerung, der Morgen, früh.

בָּקַר ein Ochse, auch eine ganze Heerde.

בָּקַשׁ suchen, begehren, heimsuchen (vom Wohlthun und Strafen), verehren (den Herrn suchen), mit נָפַשׁ dem Leben nachstellen

בֵּר der Sohn.

בַּשָּׁת } Die Schaam, Schande.
בּוֹשָׁה }

בָּזָה er hat verachtet.

בָּחַן er hat erforscht, geprüft.

בָּחַר er hat auserwählt, geliebt.

בָּחֹר ein Auserwählter, Geliebter, Jüngling.

מִבְּחָר das Auserlesene, das Beste.

בָּטָא und auch בָּטָה er hat ausgesprochen.

בָּטַח er hat vertraut, in Hiph. er hat Hoffnung gemacht.

בָּטַח das Vertrauen, die Zuversicht;
mit dem praefixo ל und ב sicher, ruhig.

בְּטָחָה das Vertrauen.

בֶּטֶן der Bauch, der Mutterleib.

בִּטְנִים Pistaciennüsse.

בִּי ach, en doch.

בֵּין die Mitte, zwischen; wird zu den Suffixis
gesetzt. —

בִּיצִים Eier. (Singul. בֵּיץ.)

בֵּית das Haus, die Familie, das Vermögen,
auch innerhalb; in Stat. Constr. בֵּית.

בָּכָה er hat geweint, beweint.

בָּכָה und בָּכִי das Weinen, auch der
Strom eines fließenden Wassers.

בָּבַר in Kal ungebräuchlich, in Piel und Hiph.
er hat schnell reisende Früchte hervor-
gebracht; von der Erstgeburt.

בְּכוֹר

בְּכֹרֶה

בְּכוֹרֶה

} Die Erstgeburt, Erstlinge.

בֹּל nicht, keinesweges, nichts.

בֹּלִי und בֹּלֵהִי nicht, ohne, außer.

בלערי

בָּרַר einsam, die Einsamkeit, auch בָּר
 לָבַר besonders, allein, nur, außer.
 לִבִּי ich allein.

בָּרַל er hat getrennt.

בָּרֶלַח eine Art von Edelstein, nach andern ein
 wohlriechendes Baumharz.

בָּהַר die Leere, ein unvollendetes, ordnungsloses
 Ganze.

בָּהַל (doch in Kal ungebräuchlich, aber in Niph.
 und Piel oft) er hat geeilet, beun-
 ruhigt, erschreckt.

בַּהֲמָה ein Thier, wildes oder zahmes.

בֹּא kommen, ankommen, erreichen; in Hiph.
 herzuführen, darbringen; von der Sonne,
 untergehen; mit בָּיָמִים alt werden.

מְבֹא der Zugang, Eintritt, Unter-
 gang der Sonne.

תְּבוּאָה das Einkommen, der Gewinn.

בוֹז verachten.

בוֹזָה und בּוֹז die Verachtung.

בוֹן einsehen, verstehen, weise sein; in Piel und
 Hiph. er hat belehrt, weise gemacht,
 auch wie in Kal.

בִּינָה

מְבוֹן

חֲבוּנָה

} Die Einsicht, Weisheit.

בוֹם zertreten.

בוֹר wie בֹּאֵר eine Cisterne, Grube, Gefängniß.

בוֹשׁ erröthen, sich schämen, sein Vorhaben
 schimpflich aufgeben; in Hiph. auch
 sich schändlich betragen, (הִבִּישׁ).

אשר welcher, welche, welches. באשר an welchem (nemlich, Ort) wo, wohin, insoweit, weil. לאשר dem, welcher. מאשר von demjenigen, welcher, woher; seitdem. אשר בו in welchem, באשר so wie, wenn, ja auch, weil, wenn.

את und את 1) Nota Accusativi, oder eigentlich das Wesen; mit den Affixis אתכם euch; אתהם jene im Mascul. אתהן jene im Femin. auch mit den Affix. oft את. Daher אתי mich אתך dich, auch אתו ihn. אתם derselben.

2) als Partikel, mit. ע. אתי mit mir, אתך und אתך mit dir. אתנו mit uns. אתם mit ihnen. מאתם von ihnen. — Auch bedeutet es bei, nahe, vor.

אתמול gestern.

אתה du (אני).

אתון eine Eselin.

ב

ב in, an, durch, auch zu, gegen, wegen.

באר Brunnen, Cisterne.

באר bedeutet eben dasselbe.

באש der Gestank.

בגד er hat bedeckt, tückisch und treulos gehandelt.

בגד die Treulosigkeit, Betrug, jede Bedeckung von Kleidern, Manteln, Decke u. s. w.

בבד er ist allein, einsam gewesen.

בבד

אֶרֶב ein großer Löwe.
 אֶרֶן eine Ceder.
 אֶרַח er ist gereiset. אֶרַח ein Wanderer.
 אֶרַח der Weg, das Leben, die Gewohnheit.
 אֶרָחָה und אֶרְחָה die Reise, Gang, auch eine Caravane.
 אֶרַךְ er ist lang gewesen, verlängert worden; in Hiph. mit ימים und ohne dasselbe, lange leben.
 אֶרַךְ die Länge, lang. אֶרַךְ אַפִּים spät zum Zorn, d. i. langmüthig.
 אֶרַךְ die Länge.
 אֶרְמוֹן der Pallast, die Burg.
 אֶרֶז ein Kasten.
 אֶרֶץ die Erde, das Land, die ganze Erde, das Vaterland.
 אָרַר er hat gefluchet.
 אָרָה der Fluch.
 אָשׁ das Feuer.
 אֶשֶׁל die Traube, siehe שָׁכַל.
 אָשָׁם er hat gesündigt, ist schuldig gewesen; in Hiph. schuldig erkennen, verurtheilen.
 אָשָׁם schuldig, ein Verbrecher.
 אֶשְׁפָּה ein Röcher.
 אָשַׁר er ist auf geradem Wege fortgegangen, auch, er ist glücklich gewesen; in Piel, er hat geführt; auch, er hat glücklich gepriesen.
 אָשֶׁר die Glückseligkeit. אָשֶׁר Stat. Constr. wird adverbialiter gebraucht, glücklich wohl.
 אָשַׁר der Gang, Schritt. —

נִסּוֹן Verderben, Tod.

נָסַף er hat gesammelt, aufgenommen, auch er hat weggerafft, geraubt.

נָסַף er hat gebunden.

נָסִיף gebunden, ein Gefangner.

נָא auch, ja auch, mit כִּי um wie viel mehr, und wie viel weniger; ist es also, daß, u. s. w.

נָא die Nase, das Gesicht überhaupt, der Zorn (weil sich dieser im Gesicht am meisten ausdrückt) נָאֵר נֶאֱמָר langmüthig, langsam zum Zorn. —

נָאֵר ein Koch, Bekker.

נָאֵר die Dunkelheit.

נָאֵר und נָאֵר ebenfalls die Dunkelheit.

נָאֵר er hat aufgehört.

נָאֵר das Ende, die Gränze, keiner, nichts, wo nicht, nur, außer.

נָאֵר in Sithpael נָאֵר nur, er hat sich gestärkt, stark bewiesen.

נָאֵר der Starke, auch ein Waldstrohm.

נָאֵר die Asche.

נָאֵר er hat zurückgelegt, aufbehalten.

נָאֵר ein benachbarter Ort, die Seite, Gegend, adverbial. neben, bei. נָאֵר an seiner Seite.

נָאֵר der Schatz, Behältniß, Vorrathskammer.

נָאֵר er hat nachgestellt.

נָאֵר die Nachstellungen, der Schlupfwinkel.

נָאֵר er hat gewebt. נָאֵר ein Weber.

נָאֵר ein Löwe.

נָאֵר

DN und DN^ל, im Plur. DN^{ים} und DN^{ים}^ל das Volk.

DN^ה die Sklavin.

DN^ה der Ellenbogen, ein Längenmaaß.

DN^ל sehr schwach, von DN.

DN^ה er ist fest, wahrhaftig gewesen, er hat ernährt, in Niph. er ist fest gemacht,

bestätigt, auch wahr und treu befunden worden; in Hiph. DN^ה er hat geglaubt, Vertrauen gefaßt.

DN^ה Festigkeit, Wahrheit, Treue.

DN^ה die Wahrheit, wahrhaftig, gewiß.

DN^ה die Wahrheit, Aufrichtigkeit, treue Verehrung Gottes, wahre Religion.

DN^ה er ist stark, muthig gewesen; in Hiph. stark, muthig machen.

DN^ה er hat gesprochen, gedacht, beschloßen, verheißen, befohlen, ב^לבו er hat bei sich gedacht.

DN^ה und DN^ה die Rede.

DN^ה, auch DN^ה, wo, wohin, DN^ה und doch!

DN^ה er ist betrübt, auch gegenwärtig gewesen; er hat Gelegenheit gesucht.

DN^ה und DN^ה ein Schiff.

DN^ה er hat geseufzet.

DN^ה und DN^ה ich. DN^ה und DN^ה wir.

DN^ה, DN^ה, DN^ה, DN^ה Semin. du, im Plur. DN^ה; DN^ה und DN^ה ihr.

DN^ה er ist sehr schwach gewesen.

DN^ה der Mensch mit dem Begriff der Schwäche; im Plur. DN^ה.

DN^ה die Scheuer.

DN^ה

L

אין, nicht, nichts, keiner, ohne וְאֵין und
אֵין woher.

אֵין? so?

אֵין ein Maas trofner Sachen.

אֵין ein Mann, Jemand, ein Einzelner, Jeder.
אֵין Semin. אֵין und אֵין, die Frau. —

אֵין nur, doch, vielleicht, allerdings.

אֵין er hat geessen, verzehret.

אֵין, אֵין und אֵין die Speise.

אֵין ein Meßer.

אֵין wahrlich, gewiß.

אֵין nicht.

אֵין bei, neben, gegen, zu, wegen, mit.

אֵין Pronom. und אֵין dieser, diese, jene, und
beides auch im Plur.

אֵין Gott, der Starke.

אֵין und אֵין die Vermünschung.

אֵין und אֵין eine Eiche.

אֵין Gott; vom wahren Gott sowohl, als fal-
schen Göttern, auch den Engeln ge-
braucht. —

אֵין nichts, ein Götzenbild.

אֵין er hat gebunden (in Piel); er ist verstummt
(in Niphal) אֵין ist nicht üblich.

אֵין die Garbe.

אֵין ein Freund, Gefährte, Anführer.

אֵין tausend, אֵין zweytausend.

אֵין die Mutter.

אֵין wenn, indem, ob, ob nicht, wenn doch! mit
אֵין bey affirmirenden Eidschwüren, sonst
auch אֵין אֵין aber und wo nicht; mit
אֵין sondern, aber.

אִי einer, der erste, allein, ein gewisser, dieser, jener; in Stat. Constr. אִי, im Semin. אִי.

אִי Seefraut, Binsen.

אִי er hat ergriffen, weggenommen, beseßen; — in Niph. auch: er hat einen Besitz angetreten.

אִי die Besizung.

אִי er ist zurück geblieben, hat aufgeschoben.

אִי das letztere, zurück, in Zukunft, zuletzt.

אִי und אִי der andre, ein anderer; Semin. אִי und אִי.

אִי das letztere, Hintere, zurück, nachher, nach; in Stat. Constr. אִי nachher, nachdem. —

אִי der letzte, zuletzt.

אִי das Ende, die künftige, späthere Zeit, auch die Belohnung.

אִי ein leises Geräusch des Gehenden; אִי sanft, leise. אִי.

אִי, Plur. אִי, die Insel.

אִי er hat gehaßt. אִי ein Feind.

אִי die Feindschaft.

אִי der Dunst, das Sturmwetter, Unglück.

אִי der Geyer, im Plur. אִי.

אִי wo bist du? אִי?

אִי? und wie?

אִי der Widder.

אִי, und Semin. אִי und אִי der Firsch.

אִי ein Schrecken.

אָדֶר groß, prächtig sein.

אָדֶיר groß, herrlich.

אָהֵב lieben, vorziehen, wohlthun.

אָהֶבֶה die Liebe. —

אָהֵל ein Gezelt.

אִו oder, und.

אִוֶּרֶת Sachen, Geschäfte. אִוֶּרֶת עַל wegen.

אָהָה in Kal ungebräuchlich, in Piel, er hat begehrt.

אָהָה begehrunswerth, angenehm.

תִּאְוָה das Verlangen.

אָוִיל eigentlich fett, daher dumm, thöricht.

אָוִלִּים allerdings, wahrhaftig. אָוִלִּי vielleicht.

אָוֶץ eilen.

אָוֶר leuchten, hell sein, in Hiph. anzünden, erleuchten.

אָוֶר das Licht (oft Bild der Erkenntniß und Glückseligkeit.)

אָוֶרֶת ein Licht, leuchte.

אָוֶרֶת eine Oeffnung, Höhle.

אָוֶת ein Zeichen, Verabredung.

אָוֶן alsdann.

אָוֶן das Ohr. Dual. אָוֶיִם.

אָוֶן in Hiph. אָוֶן לְזָרוֹת zu Ohren nehmen.

אָוֶרֶת er hat sich gegürtet, zugerüstet. —

אָוֶרֶת der Gürtel.

אָוֶרֶת der Bruder, jeder nahe Verwandte, Freund;

nach אָוֶרֶת einer zu oder nach dem an-

dern; in Stat. Construct. אָוֶרֶת.

אָוֶרֶת die Schwester, jede Andere.

אָוֶרֶת Ausruf des Schmerzes, ach!

Wörterverzeichnis

zum

Leesebuche.

N.

אב der Vater, אביו mein, sein Vater.
Plural. אבות.

אבר er ist umgekommen, unglücklich geworden,
in Hiphil, er hat verderbt, unglück-
lich gemacht.

אברון Verderben, Unglück. —

אבה er hat gewollt.

אביון dürstig. —

אבל er hat getrauert.

אבל die Trauer. —

אבל gewiß, nämlich, aber.

אבן der Stein, Edelstein, ein Gewicht.

אבוס die Krippe, Träschtenne.

אביר stark, tapfer, mächtig.

אבר in Hiphil, er ist gestogen.

אבר and אברה die Feder, der Flügel.

אגל, אגל, אגל ein Tropfen.

אגס ein See.

אדם der Mensch.

אדמה die Erde.

אדמוני röthlich, braun.

אדן die Grundlage.

אדון der Herr. אדני Name Gottes.

אדר

sinchirraira

in u

in u

Wörterverzeichnis

zum

Lesebuche.

18 בָּקָר בְּרִפְתִּים : וְאֲנִי בִיהוּה אֶעֱלֶזְהָ
 19 אֲגִלָּה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעִי : יְהוּה אֲדַכֵּי חִילִי
 וַיִּשָּׁם רַגְלִי כְּאִילֹת וְעַל - בְּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי
 לְמִנְצָח בְּנִגְיֹתַי :

8 mit abwechselnden
 V. i. שגינת. על.
 פוץ. נתר. מדר. 6. ירע. חיה. 2. Chdren.
 גדר. 16. עלץ. 14. נטה. עור. 9. שחה
 נצח. גול. 18. כלא. 17.

מִיָּדָיו לֹא וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עֲזוּה׃ לִפְנֵי יְלֶה ה
 דָּבַר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו׃ עֲמַד וַיִּמָּהַר 6
 אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפֹצֵצוּ הַרְרֵי עֵה
 שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַלִּיכוֹת עוֹלָם לֹא׃ תַּחַת 7
 אֲזֶן רֵאִיתִי אֱהֵלִי כוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ
 מִרְיָן׃ הַבְּנֵהרִים חָרָה יְהוָה אִם-בְּנֵהרִים 8
 אִפְהָ אִם-בְּיָם עֲבַרְתָּהּ כִּי תִרְפֹּב עַל-
 סוּסֶיהָ מִרְכַּבְתֶּיהָ יִשְׁוּעָה׃ עָרִית תַּעֲזוֹה 9
 קִשְׁתָּהּ שִׁבְעוֹת מִטּוֹת אָמַר סָלָה נְהַרְוֹר
 תִּבְקַע-אֶרֶץ׃ רָאוּהָ יַחִילוּ הָרִים זָרִים
 מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְהוּ נִשְׁא׃
 שֶׁמֶשׁ יָרַח עֲמַד זָבָלָה לְאוֹר חֲצִיָּהּ יִהְיוּ 11
 לְנִגָּה בָּרֶק חֲנִיתָהּ׃ בְּזַעַם תִּצְעַד-אֶרֶץ 12
 בְּאֵף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם׃ יֵצֵאתָ לִישׁוּעַ עִמָּהּ 13
 לִישׁוּעַ אַתָּה-מִשִּׁיחָהּ מַחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית
 רֶשֶׁע עֲרוֹת יִסּוֹר עַד-צוּאֵר סָלָה׃ נִקְבַּת 14
 בְּמִטּוֹ רֹאשׁ פָּרָזוֹ יִסְעֶרּוּ לְהַפִּיצָנִי עַל־יְצִתָּם
 כְּמוֹ-לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דִּרְכָּת בְּיָם טו
 סוּסֶיהָ חֲמֹר מִיָּם רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגֹּז 16
 בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יָבוֹא רִקֵּב בַּעֲצָמִי
 וַתַּחֲתִי אֲרָגוֹ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת
 לָעַם יְגוֹדְנוּ׃ כִּי-תֵאֱנֶה לֹא-תִפְרָח וְאִין 17
 יִבּוֹל בַּגִּפְנִים כִּי־שׁ מַעֲשֵׂה-זֵית וְשִׁדְמֹרֶת
 לֹא-עָשָׂה אֲכָל גִּזֹּר מִמִּכְלָה צֹאן וְאִין
 בָּקָר

17 גַּם - הֵם - אֲתוֹ יֵרְדוּ שְׂאֵלָה אֶל -
 חֲלִילִי - חָרֵב וְזָרַעוֹ יֵשְׁבוּ בְּצִלּוֹ בְּתוֹךְ גּוֹיִם:
 18 אֶל - מִי דְמִית בָּכָה בְּכִבּוֹר וּבְגָדָל בְּעֵצִי -
 עֵרֶן וְהוֹרֶדֶת אֶת - עֵצִי - עֵרֶן אֶל - אֶרֶץ
 תַּחְתִּית בְּתוֹךְ עַרְלִים תִּשְׁכַּב אֶת -
 חֲלִילִי - חָרֵב הוּא מַרְעָה וְכָל הַמִּזְבֵּחַ
 נָאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה:

רבה. 5. עלה. נטע. רום. 4. צלל. 3. V.
 כסה. ירד. 15. נפל. 13. יפה. 6.

VII.

H A B A C V C.

CAP. III.

1

2 אֶת־פִּלָּה לַחֲבִקוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁגִינֹת: יְהוָה
 שָׁמַעְתִּי שְׁמִעָה יִרְאֵתִי יְהוָה פָּעַלָהּ בְּקֶרֶב
 שָׁנִים חִיָּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹרִיעַ בְּרָגוֹ
 3 רַחֵם תִּזְכּוֹר: אֱלֹהֵי מִתִּימָן יָבֹא וְקָרוֹשׁ
 מִהַר - פֶּאֶרֶן סָלָה כֶּסֶף שָׁמַיִם הוֹרֵן וְתַהֲלִיתוֹ
 4 מִלֵּאָה הָאָרֶץ: וְנִגָּה כְּאֹר תַּהֲלִיחַ קִרְנֵי־
 מִירוֹ

בִּימֵיזֶה יִפָּה עֲשִׂיתִיו בְּרֹב דְּלִיזֹתָיו וַיִּקְנֶאֱהוּ 9
 כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן אֲשֶׁר בְּגֵן הָאֱלֹהִים׃ לָכֵן יִ
 כָּה אֲמַר אֲדֹנִי יְהוָה יֵעַן אֲשֶׁר גִּבְהַת
 בְּקוֹמָה וַיִּתֵּן צִמְרָתוֹ אֶל־בֵּין עֲבוֹתָיִם וְרֹם
 לִבָּבוֹ בְּגִבְהוֹ׃ וְאַתְנָהוּ בִּיד אֵל גּוֹיִם עָשׂוּ 11
 יַעֲשֶׂה לוֹ בְּרָשָׁעוֹ גִּרְשָׁתִּיהוּ׃ וַיִּכְרַתְהוּ 12
 זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וַיִּטְשֻׁהוּ אֶל־הַחֲרִים
 וּבְכָל־גִּאֲיוֹת נִפְלֹו דְּלִיזֹתָיו וַתִּשְׁבְּרָנָה
 פְּרֹאֲתָיו בְּכָל־אֲפִיקֵי הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ מִצְלֹו
 כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְשֻׁהוּ׃ עַל־מִפְּלֹתוֹ 13
 יִשְׁכְּנוּ כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶל־פְּרֹאֲתָיו
 הָיָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־ 14
 יִגְבְּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מַיִם וְלֹא־
 יִתְּנוּ אֶת־צִמְרָתָם אֶל־בֵּין עֲבוֹתָיִם וְלֹא־
 יַעֲמִדוּ אֱלֵיהֶם בְּגִבְהָם כָּל־שְׁתֵּי מַיִם כִּי
 כָּל־נִתְּנוֹ לַפְּוֹת אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ
 בְּנֵי אָדָם אֶל־יֹרְדֵי בֹר׃ כָּה אֲמַר 15
 אֲדֹנִי יְהוָה בַּיּוֹם רָדְתִּי שְׂאֵלָה הֶאֱבֵלְתִּי
 כִּסְתִּי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם וַאֲמַנְעַל נְהֻרֹתֶיהָ
 וַיִּכְלְאוּ מַיִם רַבִּים וַאֲקַדֵּר עָלָיו לִבְנוֹן וְכָל־
 עֲצֵי הַשָּׂדֶה עָלָיו עֲלֶפָה׃ מִקּוֹל מִפְּלֹתוֹ 16
 הִרְעֵשְׁתִּי גּוֹיִם בְּהוֹרְרִי אֹתוֹ שְׂאֵלָה אֶת־
 יֹרְדֵי בֹר וַיִּפְחֲמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּית כָּל־עֲצֵי־
 עֵדֶן מִבְּחָר וְטוֹב לִבְנוֹן כָּל־שְׁתֵּי מַיִם׃
 גַּם־

VI.

E Z E C H I E L.

CAP. XXXI.

לא

א ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחר
2 לחרש היה דבר יהוה אלי לאמר : בן-
אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל-
3 המוננו אל מי דמית בגדלה : הנה אשר
ארו בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה
4 קומה ובין עבתי היתה צמרתו : מיום
גדלתי ותהום רממתה את נהלתיה דלה
סביבת מטעה ואת תעלתיה שלחה אל
ה כל עצי השדה : על כן גבהא קמתו
מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתו ותארכנה
6 פארתיו מפנים רבים בשלחו : בסעפתיו
קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו
ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל
7 גוים רבים : ויך בגדלו בארץ הלויתיו
8 כי היה שרשו אל מים רבים : ארזים
לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו
אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראתיו
כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו
ביפיו :

27 חֲרוֹן אַפּוֹ : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה
 28 תִּהְיֶה כָּל-הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם עָלֶיהָ : עַל-
 זֹאת תֹּאכַל הָאָרֶץ וְקִדְּרוּ הַשָּׁמַיִם מִמֶּעַל
 עָל כִּי-דִבַּרְתִּי זִמְתִּי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא-
 29 אָשׁוּב מִמֶּנָּה : מִקּוֹל פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קִשְׁרָה
 בִּרְחֹת כָּל-הָעִיר בָּאוּ בָּעֵבִים וּבִבְכִיִּים
 עָלוּ כָּל-הָעִיר עֲזוּבָה וְאֵין-יֹשֵׁב בָּהֶן
 אִישׁ : וְאֲתִי שְׂדוֹר מִה-תַּעֲשִׂי כִי-תִלְבְּשִׁי לִי
 שָׁנִי כִי-תַעֲדִי עָדִי-זֶהב כִּי-תִקְרָעִי בַּפּוֹקֶה
 עֵינַי לַשָּׁוְא תִתִּיפִי מֵאֲסוֹ-בֶּה עֲגָבִים
 נִפְשָׁה יִבְקֶשׁוּ : כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שְׁמָעֵתִי 31
 צָרָה כַּמְבִּירָה קוֹל בַּת-צִיּוֹן תִּתִּיפֶחַ
 תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אֹי-נָא לִי כִי-עֵיפָה נִפְשִׁי
 לַהֲרָגִים :

יטב. רוע. בון. 22. ריע. חול. V. 19.
 30. עוב. ברח. 29. זמם. 28. קלל. 24.
 יפח. צור. חול. 31. יפה. ערה.

V. 1. יצא. 2. יחם. 3. מסס. 4. מקק.
 רעה. 15. בצר. 13. חור. 12. דשן. 6. גלל.
 16. Rede des Propheten. עדר.

V.

IEREMIAS.

CAP. IV.

19 **בְּעֵינַי** מַעֲיָן אֶחְזֹלָה קִירוֹת לְבֵי הַזְּמִירָה
 לֹא לְבֵי לֹא אֶחְזֹק כִּי קוֹל שׁוֹפָר שְׁמַעְתִּי
 כִּנְפֵּי תְרוּעַת מִלְחָמָה: שָׁבֵר עַל-שָׁבֵר
 נִקְרָא כִּי-שָׁדְדָה כָּל-הָאָרֶץ פְּתָאוּם שָׁדְדוּ
 21 אֶת־לִי רָגַע יִהְיֶעָתִי: עַד-מָתִי אֶרְאֶה-
 22 נֶס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר: כִּי אֲוִיל עַמִּי
 אֹתִי לֹא יָדְעוּ בָּנִים סְבָלִים הִמָּה וְלֹא
 23 נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעֵ וּלְהִיטִיב
 24 לֹא יָדְעוּ: רָאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה-תִהְיֶה
 כֶּה וּבִהְיֶה וְאֶל-הַשָּׁמַיִם וְאֵין אֹרָם: רָאִיתִי
 הַהָרִים וְהִנֵּה לַעֲשִׂים וְכָל-הַגְּבֻעוֹת
 26 חֲתֻקֹּת לְקָלוֹ: רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל-
 27 עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדְדוּ: רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכְּרִמֹּת
 הַמִּדְבָּר וְכָל-עֲרֵיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי
 חֲרוֹ

וטבח גִּדּוֹל בְּאֶרֶץ אֲדוּם׃ ויִירְדּוּ רֵאשִׁים׃ 7
 עֲמֹם וּפְרִים עִם־אֲבִירִים וְרוֹתָה אֲרָצִים
 מִדָּם וְעַפְרָם מִחֶלֶב יִרְשָׁן׃ כִּי יוֹם נִקָּם 8
 לַיהוָה שְׁנַת שְׁלוֹמִים לָרִיב צִיּוֹן׃ וְנִהְפְּכוּ 9
 נְחֻלֶּיהָ לְזֹפֶת וְעַפְרָה לְגַפְרִית וְהִיתָה
 אֲרָצָהּ לְזֹפֶת בְּעֶרְהָ׃ לַיְלָה וַיּוֹמֶם לֹא־
 תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשֵׁנָה מִדֹּר לְדֹר׃
 תִּחְרַב לִנְצַח נְצַחִים אֵין עֹבֵר בָּהּ׃ וַיִּרְשׁוּהָ 11
 קֹאֶת וְקַפּוֹד וַיִּנְשׁוּף וְעָרַב יִשְׁכְּנוּ־בָהּ וְנָטָה
 עָלֶיהָ קוֹ־תֵהוֹ וְאֲבִי־בָהּ׃ חָרִיָּה וְאֵין־ 12
 שֵׁם מְלוֹכָהּ יִקְרָאוּ וְכָל־שָׂרֶיהָ יִהְיוּ אַפִּס׃ 13
 וְעָלְתָה אֲרָמְנֶיהָ סִירִים קִמּוֹשׁ וְחֹחַ 14
 בְּמִבְצָרֶיהָ וְהִיתָה נוֹה תַנִּים חֲצִיר לְבָנוֹת
 יַעֲנֶה׃ וּפָגְשׁוּ צִיִּים אֶת־אֵלִים וְשַׁעֲרֵהָ 15
 עַל־רַעְהוּ יִקְרָא אֶה־שֵׁם הַרְגִיעָה לַיְלִית
 וּמִצָּאָהּ לָהּ מָנוּחַ׃ שָׁמָּה קִנְיָה קַפּוֹד וְתַמְלִט 16
 וּבִקְעָה וְהִגְרָה בְּצִלָּהּ אֶה־שֵׁם נִקְבְּצוּ דִּיּוֹת
 אִשָּׁה רְעוּתָהּ׃ דָּרְשׁוּ מֵעַל־סֵפֶר יִהְיֶה 17
 וּקְרָאוּ אֶחָת מִהֶבֶה לֹא נִעְדָּרָה אִשָּׁה רְעוּתָהּ
 לֹא פָקְדוּ כִי־פִי הוּא צִוָּה וְרוּחוֹ הוּא־
 קִבֵּץ׃ וְהוּא־הַפִּיל לָהֶן גִּדּוֹל וַיִּדּוּ חֲלָקְתָהּ 18
 לָהֶם בָּקָו עַד־עוֹלָם יִירְשׁוּהָ לְדֹר וָדֹר
 יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

26 זאת העצה היעוצה על-כל-הארץ וזאת
 27 הדרך הנטויה על-כל-הגוים : כי-יהוה
 צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי
 ישיבנה :

סור. נכה. 6. רדה. שבה. בוא. 2. V.
 יצע. ירד. II. חלה. 10. עור. 9. נוח. 7.
 ירש. 23. כון. 21. יחר. 20. בוס. טען. 19.
 25. sein Joch (nemlich
 27. פור. 27. נטה. יעץ. 26. (Israels.)
 טאט.

CAP. XXXIV.

לד

א קרבו גוים לשמוע ולאמים הקשיו
 תשמוע הארץ ומלאה תבל וכל-צאצאיה :
 2 כי קצף ליהוה על-כל-הגוים וחמה על-
 3 כל-צבאם החרימם נתנם לטבח : וחלליהם
 ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמוסו הרים
 4 מדמם : ונמקו כל-צבא השמים ונגלו
 כספר השמים וכל-צבאם יבול כנבל
 ח עלה מגפן וכנבלת מתאנה : כי-רוחה
 בשמים חרבי הנה על-ארום תרה ועל-
 6 עם חרמי למשפט : חרב ליהוה מלאה
 דם הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים
 מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה
 וטבח

ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה 13
 כמועל לכוכבי - אל ארים כסאי ואשב בהר -
 מוער בירכתי צפון : אעלה על - במתי 14
 עב אדמה לעליון : אך אל - שאול תורה טו
 אל - ירכתי - בור : ראיך אליך ישגיו 16
 אליך יתבוננו הזה האיש מרגיו הארץ
 מרעיש ממלכות : שם תבל כמדבר וערני 17
 הרס אסיריו לא - פתח ביתה : כל - מלכי 18
 גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו :
 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבש 19
 הרגים מטעני חרב יורדי אל - אבני - בור
 כפגר מובס : לא - תחר אתם בקבורה כ
 כי - ארצה שחת עמה ההגת לא - יקרא
 לעולם זרע מרעים : הכינו לבנו מטבח 21
 בעון אבתם בל - יקמו וירשו ארץ ומלאו
 פני - תבל ערים : וקמתי עליהם נאם 22
 יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר
 ונין ונכר נאם - יהוה : ושמתי למורש 23
 קפר ואגמי - מים וטאטאתיה במטאטא
 השמר נאם יהוה צבאות : נשבע יהוה 24
 צבאות לאמה אם - לא - באשר דמיתי כן
 היתה וכאשר יעצתי היא תקום : לשבר כה
 אשור בארצי ועל - הרי אבוסני וסר
 מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסוד :
 ואת K

CAP. XIV.

יה

א כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עור
 ב ישראל ורחמם על אדמתם וגלותם הגר
 ג עליהם ונספחו על בית יעקב ולקנחום
 עמים והביאום אל מקומם והתנחלום
 8 בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים
 ו לשפחות והיו שבים לשביהם ורדו
 3 בנגשיהם: והיה ביום הניח יהוה לה
 כעצבה ומרגזה ומן העברה הקשה אשר
 4 עברה בה: ונשאת המשל הזה על מלך
 בבל ואמרת איה שבת נגש שבתה מדהבה:
 ה שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים:
 6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה
 7 בארץ גוים מרה בלי חשך: נחת שקטח
 8 כל הארץ פצחו רנה: גם ברושים שמחו
 לה ארץ לבנון מאז שכלבת לא יעלה
 9 הכרת עלינו: שאול מתחת רגזה לה
 לקראת בואה עורר לה רפאים כל עתודי
 ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים:
 י כלם יענו ויאמרו אליה גם אתה חלית
 11 כמונו אלינו נמשלת: הורר שאול גאונה
 המית נבליה תחתיה יצע רפוח ומכסיה
 12 תולעה: איה נפלת משמים הילל בן
 שחר נגדעת לארץ חולש על גוים:
 ואתה

רשע: והיה צדק. אנוח מתניו והאמונה ה
 אנוח חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר
 עם דגור ורפץ ועגל וכפיר ומדיא יחדו
 ונער קטן גהג בם: ופחה ורב תרעינה
 יחדו ירבעו ילדיהן ואמה כבקר יאכל
 תבן: ושעשע יונק על חר פתן ועל
 מאורת צפעוני גמול יהוה הרה: לא ירעו
 ולא ישחיתו בכלל הר קדשי כי מלאה
 הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:
 והיה ביום ההוא שרש ישי אשם עמו
 לנס עמים אליו גוים ודרשו והיתה מנחתו
 כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני
 שנית יהו לקנות את שאר עמו אשר
 ישאר מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש
 ומעילם ומשנער ומחמת ומאמי הים:
 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות
 יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:

V. 2. נוח. 3. ירח. (riechen, auch empfinden, denken, urtheilen.)
 נכה. 4. יכח. 5. רוע. 6. גור. 7. מות.
 פוץ. 8. שער. 9. אור. 10. נוח. 11. יסף. 12. רחה.

26 שָׁרִים וְתַרְוֵעָה : הַמְבִינָתָה יֶאֱבֹר - נֶזֶק
 27 יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו לְתִימֹן : אִם - עַל - פִּיהָ יִגְבִּיהָ
 28 נֶשֶׁר וְכִי יָרִים קֶנֶף : סֵלַע יִשְׁכֵּן וַיִּתְּלֶנָּה
 29 עַל - שָׁן - סֵלַע וּמִצֹּדָה : מִשָּׁם חָפַר אָכַל
 ל לְמַרְחֹק עֵינָיו יִבִּיטוּ : וְאֶפְרָחֻ יַעֲלֶה -
 רָם וּבֶאֱשֶׁר חָלָלִים שָׁם הוּא :

8. נֶשֶׁאָה. 7. יֶסֶר. 5. חוֹל. יִלֹּד. V. I.
 רוּע. רִיח. 25. חֲתַת. 22. זוֹר. 15. תוֹר.
 פֶּרַח. 30. לוֹן. 28. יִמֵּן. 26.

IV.

IESAIAS.

CAP. XI.

יֵא

א לִיצֵא חֹטֵר מִגִּזְע יֵשִׁי וְנִצֵּר מִשֵּׁרֶשֶׁיו יִפְרֹה :
 2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וְבִינָה
 רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ דָּעַת וִירָאָת יְהוָה :
 3 וְהָרִיתוּ בִירָאָת יְהוָה וְלֹא - לְמַרְאָה עֵינָיו
 4 יִשְׁפּוּט וְלֹא - לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ : וְשָׁפַט
 בְּצֶדֶק דָּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֲנוּי - אֶרֶץ
 וְהָכָה - אֶרֶץ בְּשֶׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית
 רָשָׁע :

שלח פרא חֲמֵשׁ וּמִסְרוֹת עָרוֹר מִי פֶתַח :
 אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִלְחָה : 6
 יִשְׁחַק לְהִמּוֹן קִרְיָה תִשְׁאֹת נֹזֵעַ לֹא 7
 יִשְׁמַע : יִתּוֹר הָרִים מִרְעֵדוֹ וְאַחֵר כָּל- 8
 יִרְוֹק יִדְרוֹשׁ : הַיֹּאבָה רוּם עֲבָרָה אִם- 9
 יִלִּין עַל-אֲבוֹסָה : הִתְקַשֶּׁר-רִים בְּתַלְמֵי
 עֲבָתוֹ אִם-יִשְׁלַח עֲמָקִים אֲתֵרִיה : הִתְבַּטָּה- 11
 בּוֹ כִּי-רַב כָּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו יִגִּיעָה :
 הַתְּאֵמִין בּוֹ כִּי-יִשׁוּב זִרְעָה וְזֶרְעָה יֵאֱסָף : 12
 כִּנְף-רִנָּנִים נַעֲלָסָה אִם-אֲבָרָה חֲסִידָה 13
 וְנָצָה : כִּי-תַעֲזֹב לָאָרֶץ בִּיצִיה וְעַל-עֵפֶר 14
 תַּחֲמֹם : וְתִשְׁכַּח כִּי-רָגַל תִּזְוֶרָה וְחֵית 15
 הַשָּׂדֶה תִּדְוָשָׁה : תִּקְשִׁיחַ בְּנִיָּה לֹלֵא-לָהּ 16
 לְרִיק יִגִּיעָה בְּלִי-פֶתֶח : כִּי-הִשָּׁה אֱלֹוָה 17
 חֲכֵמָה וְלֹא-חֶלֶק לָהּ בִּבְיֻנָּה : כָּעֵרֶת 18
 בְּמָרוֹם תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוּס וּלְרֶכֶב :
 הִתְתֵּן לְסוּס גְּבוּרָה הִתְלַבֵּישׁ צֹארוֹ רַעְמָה : 19
 הִתְרַעֵשׂנוּ כְּאַרְבֶּה הוֹר נָחֲרוּ אִימָה : כ
 יִחַפְּרוּ בַעֲמָק וַיִּשִׁישׁ בִּכְחַ יֵצֵא לְקִרְאָתָ- 21
 נֶשֶׁק : יִשְׁחַק לְפֶתֶח וְלֹא יִחַת וְלֹא יִשִּׁיב 22
 מוֹפְנֵי-חָרֵב : עָלָיו תִּרְנָה אֲשַׁפָּה לְהַב 23
 חֲנִית וְכִידוֹן : בִּרְעֵשׁ וּרְגֵז יִצְמָא-אָרֶץ 24
 וְלֹא יֵאֱמִין כִּי-קוֹל שׁוֹפָר : בְּדִי שִׁפְרוֹ כֹה
 יֹאמַר הָאֵח וּמִרְחֹוק יִרְיַח מִלְחָמָה רַעַם
 שָׁרִים

חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם - תִּשִּׁים מִשְׁטְרוֹ בָּאָרֶץ :
 34 הַחַיִּים לְעֵב קוֹלָה וְשִׁפְעַת - מִים תִּכְסֶּה :
 לֵה הַתְּשִׁלָּה בְּרָקִים וְיִלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לֵה הַגִּבּוֹ :
 36 מִי - נֶשֶׁת בְּטַחּוֹת חֲכָמָה אִז מִי - נָתַן לַעֲבוֹר
 37 בִּינָה : מִי - יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחֲכָמָה וְנִבְּלִי
 38 שָׁמַיִם מִי יֵשְׁכִיב : בְּצִקַּת עֵפֶר לְמוֹצָק
 39 וְרִגְבִּים יִרְבְּקוּ : הַתְּצוֹד לְלִבִּיא טָרֵף וְחַיִּית
 ל כְּפִירִים תִּמְלֹא : כִּי - יֵשְׁחוּ בַּמַּעֲוֹנוֹת יֵשְׁבוּ
 40 בְּסִכָּה לְמוֹ - אֶרֶב : מִי יִכִּין לְעֵרֵב צִידוֹ
 כִּי יִלְדוּ אֶל-אֵל וְשׁוּעוֹ יִתְעוּ לִבְלִי-אֶכֶל :

רנן. 7. מדר. 5. ידע. 3. מלל. 2. V.
 יום. 12. שות. יסף. II. גוח. סכך. 8. ריע
 21. בון. 18. גלה. 17. בכה. 16. יצב. 14.
 נזר. 32. ערן. 31. עלה. 25. בויץ. 24. ילד
 שחח. 40. צור. 39. יצק. 38. טוח. 36.
 תעה. 41. עון.

CAP. XXXIX.

לט

א הַיָּדַעַת עַת לֵרֶת יַעֲלִי - סָלַע חֲלָל
 2 אֵילֹוֹת תִּשְׁמֹר : תִּסְפֹּר יִרְחִים תִּמְלֹא אָנָּה
 3 וַיִּדְעַת עַת לִרְתָּנָה : תִּכְרַעְנָה יִלְדֵיהֶן
 4 תִּפְלָחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה : יַחֲלֹמוּ בְּנֵיהֶם
 5 יִרְבּוּ בְּבֶר יֵצְאוּ וְלֹא - יָשׁוּבוּ לָמוֹ : מִי -
 שֶׁלַח

ופֹא יֵשִׁית בְּגֵאוֹן גְּלִיָּה׃ הַמִּימִיָּה צוֹיֹת 12
 בְּקֹר יִדְעָתָה שָׁחַר מְקוֹמוֹ׃ לֵאחֻז בְּכַנְפוֹת 13
 הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִמֶּנָּה׃ תִּתְהַפֵּךְ 14
 כַּחֲמֹר חֹתָם וַיִּתְּצֻבוּ כִּמּוֹ לְבוּשׁ׃ וַיִּמְנַע 15
 מִרַשְׁעִים אֹרֶם וְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֶּר׃ הִבֵּאת 16
 עַד - נְבִי - יָם וּבִחְקֹר תִּהְיוּם הִתְהַלַּכְתָּ׃ 17
 הִנְגְּלוּ לָךְ שַׁעֲרֵי - מוֹת וְשַׁעֲרֵי צַלְמוֹת תִּרְאֶה׃ 18
 הִתְבַּנְּתָ עַד - רְחֵבִי - אֶרֶץ הַיָּד אִם - יִדְעָתָ 19
 כָּלָה׃ אֵיזָה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכֵּן - אֹר וְחֹשֶׁךְ 20
 אֵיזָה מְקוֹמוֹ׃ כִּי תִקְרָנוּ אֶל - גְּבוּלוֹ וְכִי כ
 תִּבִּין נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ׃ יִדְעָתָ כִּי - אִז תוֹלֵד 21
 וּמִסְפָּר יָמֶיהָ רַבִּים׃ הִבֵּאתָ אֶל - אֲצִרְוֹת 22
 שְׁלֹג וְאֲצִרְוֹת בָּרָד תִּרְאֶה׃ אֲשֶׁר חֲשַׁכְתִּי 23
 לַעֲת צָר לְיוֹם קָרָב וּמִלְחָמָה׃ אֵיזָה הַדֶּרֶךְ 24
 יַחֲלֹק אֹר יַפֵּץ קִרִּים עָלֶי - אֶרֶץ׃ מִי - הֵב
 פֶּלֶג לְשֹׁטֵף תַּעֲלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲזִיו קָלוֹת׃
 לְהַמְטִיר עַל - אֶרֶץ לֹא - אִישׁ מִדְּבַר לֹא - 26
 אָרֶם בּוֹ׃ לְהַשְׁבִּיעַ שְׁאֵה וּמִשְׁוֹאָה וּלְהַצְמִיחַ 27
 מִצָּא רֶשֶׁא׃ הֵיטֵשׁ לַמֶּטֶר אֵב אִז מִי - הוֹלִיד 28
 אֶגְלֵי - טָל׃ מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקָּרָח וּכְפָר 29
 שְׁמִים מִי יִלְדוּ׃ כַּאֲבֵן מִים יִתְחַבֵּאוּ וּפָנִי ל
 תִּהְיוּם יִתְלַכְרוּ׃ הִתְקַשֶּׁר מְעַדְנֹת כִּימָה 31
 אִז - מוֹשְׁכוֹת כֶּסֶל תִּפְתַּח׃ הִתְצִיא מוֹרֹת 32
 בַּעֲתוֹ וְעֵשׂ עַל - בְּנֵיהָ תִנָּחֵם׃ הִידְעָתָ 33
 חֲקוֹרָת

82 חֲכָמָה: וַיֹּאמֶר זֶה לְאֱלֹהִים הֵן יֵרָאֶת אֲדָנִי
הָיָא חֲכָמָה וְסוּד מִדַּע בִּינָה:

V. i. וקקן. 3. Stein der Dunkelheit
und der Schatten, d. i. die tiefsten Klüfte
der Erde. — 4. נוע. II. Man verstop-
fet das Weinen der Flüsse, d. i. man
hemmt ihr Fließen, leitet ihr Wasser ab.
17. מור. 22. Die Unterwelt und der Tod
sprechen. 23. בון. 24. נבט. 25. תכן.

CAP. XXXVIII.

לח

א וַיַּעַן יְהוָה אֶת אֱיֹב מִן הַסְעָרָה
ב וַיֹּאמֶר: מִי זֶה מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְּמַלְיָן
ג בְּלִי דַעַר: אֲזֶר־נָא בְּגִבּוֹר חֲלָצִיךָ
ד וְאַשְׁמֹלֶךָ וְהוֹדִיעַנִי: אֵיפֹה הָיִיתָ בִּיסְדֵי־
ה אֲרֶץ הַגָּד אִם יִדְעָתָּ בִּינָה: מִי־עָשָׂם
ו מַמְדִּיךָ כִּי תִדַּע אִן מִי־נָטָה עָלֶיךָ קוֹ:
ז עַל־מָה אֲרִנִּיָּה הִטְבָּעוּ אִן מִי־יָרָה אֲבֹן
ח פָּנְתָה: בְּרֶן־יָחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר וַיְרִיעוּ כָּל־
ט בְּנֵי־אֱלֹהִים: וַיִּסַּךְ בְּדִלְתֵי־יָם בְּגִיחוֹ
י מִרְחֹם יָצָא: בְּשׁוּמֵי עֲנָן לָבִשׁוּ וְעָרְפֹל
יח חָתְלָתוּ: וְאַשְׁכּוֹר עָלָיו חֲקִי וְאֲשִׁים בְּרִיחַ
יט וְדִלְתֵי־יָם: וַיֹּאמֶר עַד־כַּה תִּבּוֹא וְלֹא תִסָּיֵף
ופא

7 יִהְיֶה לֹוֹ: נְתִיב לֹא יֵדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפָתוֹ
 8 עֵין אִיָּה: לֹא הִרְיִכְהוּ בְנֵי שַׁחַץ לֹא
 9 עָרָה עָלָיו שַׁחַל: בַּחֲלָמִישׁ שָׁלַח יָדוֹ
 10 הִפָּךְ מִשְׁחַשׁ הָרִים: בַּצּוּרוֹת יֹאֲרִים בִּקְעֵי
 11 וְכָל יָקָר רֵאתָ עֵינֹו: מִבְּכִי נִהְרָרָה
 12 חֲבֹשׁ וְתַעֲלֶמָה יָצָא אֹר: וְהַחֲכָמָה מֵאֵין
 13 תִּמָּצָא וְאִי זֶה מְקוֹם בִּינָה: לֹא יֵדַע
 14 אֲנוֹשׁ עֲרֻכָּה וְלֹא תִפְצֹא בָאָרֶץ הַחַיִּים:
 15 תִּהְיוּם אֲמֹר לֹא בִי - הִיא וַיֵּם אֲמֹר אֵין
 16 עֲמָדִי: לֹא יִתֵּן סִגּוֹר תַּחֲתֶיהָ וְלֹא יִשְׁקַל
 17 כֶּסֶף מַחִירָה: לֹא תִסָּלֶה בְּכַתֵּם אֹפִיר
 18 בְּשֵׁהֶם יָקָר וְסָפִיר: לֹא יַעֲרַכְנָה זֶהב
 19 וְזָכוּכִית וְתַמּוּרְתָּהּ כָּלִי-פֹו: רֵאמֹות וְגִבִּישׁ
 20 לֹא יִזְכָּר וּמִשָּׁךְ חֲכָמָה מִפְּנִינִים: לֹא
 21 יַעֲרַכְנָה פִטְרֹת - כּוֹשׁ בְּכַתֵּם טָהוֹר לֹא
 22 תִסָּלֶה: וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּבּוֹא וְאִי זֶה מְקוֹם
 23 בִּינָה: וְנַעֲלֶמָה מַעֲיִנִי כָל-חַי וּמַעֲזוֹף
 24 הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה: אֲבִרֹן וּמוֹת אֲמָרוּ
 25 בְּאֹזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ שְׁמוֹעָה: אֱלֹהִים הַבֵּין
 26 דִּרְכָּה וְהִיא יָדַע אֶת-מְקוֹמָהּ: כִּי-הִיא
 27 לְקַצּוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
 28 יִרְאֶה: לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקָל וּמִים תִּבֵּן כֹּחַ
 29 בְּמִדָּה: בַּעֲשִׂיתוֹ לַמָּטָר חֶק וְדָרֶה לַחֲזִיז
 30 קוֹלֹת מֵאֵל אֵל וְנִצָּח וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם-
 31 חֲקָרָה:

טו ישובי־עָדָה: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עֵד - מִחֲרָה
 16 יְרוּץ דְּבָרוֹ: הִנָּתַן שָׁלֹג כַּצֵּמֶר כַּפֹּר כְּאֶפֶר
 17 יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ בַּפִּתִּים לִפְנֵי קִרְחוֹ
 18 מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֶׁב רוּחוֹ
 19 יוֹלוּ - מֵיָם: מִזִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב חֲקִיו
 כ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא - עָשָׂה כֵּן לְכָל -
 גֹּזִי וּמִשְׁפָּטִים בָּל - יִרְעוּם הַלֵּלוּ - יְהוָה:

פתח. 17. כון. 8. ענה. 7. עדר. 6. V.
 מסה. 18.

III.

I O B V S.

CAP. XXVIII.

כח

א כִּי יֵשׁ לְכֶסֶף מוֹצֵא וּמְקוֹם לְזֹהֵב יִזְקֶה:
 2 3 בְּרוֹזל מַעֲפָר יִקָּח וְאָבֵן יִצּוֹק נְחֹשֶׁה: קָץ
 שָׁם לַחֲשֹׁךְ וּלְכָל - תְּכָלִית הוּא חֹקֶר אָבֵן
 4 אֶפֶל וְצִלְמוֹת: פָּרֵץ נִחַל מַעַם - גֹּר
 הַנִּשְׁכָּחִים מִנִּי - רֶגֶל דָּלוּ מֵאֲנוּשׁ נָעוּ:
 ה אֶרֶץ מִפְּנֵה יֵצֵא - לֶחֶם וְתַחֲתֶיהָ נְהַפְךְ
 6 בְּמוֹ - אֵשׁ: מְקוֹם - סִפִּיר אֲבִיָּה וְעִפְרָת
 זֹהֵב

אֶהְבִּיר וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיר׃ תְּהִלָּת
 יְהוָה יִדְבָּר־פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם
 קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
 נִבֵּעַ ז. יֵרָא 6. שׁוּחַ 5. רוֹם V. 1.
 שׁוֹעַ 19. יִדַּע 12.

PSALM. CXLVII.

קמז

הַלְלוּ־יְהוָה כִּי־טוֹב זְמִירָה אֱלֹהֵינוּ
 כִּי־נָעִים נָאוֹה תְּהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
 יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֵם׃ הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי
 לֵב וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם׃ מוֹנֵה מִפְּפֹר
 לְכוֹכְבִּים לְכָל־שִׁמּוֹת יִקְרָה׃ גָּדוֹל הַ
 אֲדֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לַתְּבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מַעֲוֹרֵר
 עָנּוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־אָרֶץ׃
 עֲנֵנוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר
 הַמַּצְמִיחַ חֲרִים חֲצִיר׃ נוֹתֵן לַבְּהֵמָה לַחֲמָה
 לִבְנֵי עֹרֹב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בַגְבוּרַת הַסּוֹס
 יִחַפֵּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה
 יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּיַּחֲלִים לַחֲסִדּוֹ׃
 שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֶיהָ
 צִיּוֹן׃ כִּי־חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיהָ בָּרָךְ בְּנִיהָ
 בְּקִרְבָּהּ׃ הַשֵּׁם גְּבוּלָהּ שָׁלוֹם חֵלֶב חַטִּיִּם
 יִשְׁבִּיעָהּ׃

PSALM. CXLV.

קמה

א תהלה לך לְדֹר אֶרֶץ מִמָּוֶה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וּבִרְכָּה
 ב שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד : בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ
 ג וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד : גָּדוֹל יְהוָה
 ד וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : דֹּר
 ה לְדֹר יִשְׁבַּח מִעֲשִׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ : הַרְרָה
 ו כְּבוֹד הוֹדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
 ז וְעֵזְרִי נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֹלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה :
 ח זָכַר רַב - טוֹבָה יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ :
 ט חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרְךָ אֲפִים וּגְדוֹל - חֲסֵד :
 י טוֹב - יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו :
 יא יוֹרוּךְ יְהוָה כָּל-מַעֲשִׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה :
 יב כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ :
 יג לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַרְרָה
 יד מַלְכוּתְךָ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים
 טו וּמִמֶּשְׁלֶתְךָ בְּכָל-דֹּר וְדָר : סוֹמֵךְ יְהוָה
 טז לְכָל-הַנִּפְלִיִּים וְזִזְקָה לְכָל-הַכַּפּוּפִּים :
 יז עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם
 יח אֶת-אֲכָלָם בָּעֵת : פּוֹתֵחַ אֶת-יָדְךָ
 יט וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן : צַדִּיק יְהוָה
 כ בְּכָל-דַּרְכָּיו וְחֲסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
 כא יְהוָה לְכָל-קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 כב בְּאַמֶּת : רָצוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה-שׁוֹעֵתָם
 כג יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעַם : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-
 אֲהַבָּיו

אֶד - חֲשֵׁךְ יִשְׁכְּנִי וְלֵילָה אֲוֹר בְּעֶרְנִי :
 גַּם - חֲשֵׁךְ לֹא - יִחְשֶׁךְ מִמֶּךָ וְלֵילָה כִּיּוֹם 12
 יֵאִיר כְּחֹשֶׁכָה כְּאוֹרָה : כִּי - אֶתָּה קִנִּית 13
 כְּלִיתִי תִסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי : אֹדָה עַל כִּי 14
 נֹרְאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי
 יִדְעַת מְאֹד : לֹא - נִכְחַד עֲצָמִי מִמֶּךָ אֲשֶׁר - טו
 עָשִׂיתִי בִסְתֵר רִקְמָתִי בְּתַחְתִּיּוֹת אֲרֶץ :
 גִּלְמִי רְאֵה עֵינֶיךָ וְעַל - סִפְרֶךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ 16
 יָמִים יִצְּרוּ וְלֹא אַחֵר בָּהֶם : וְלִי מָה - 17
 יִקְרוּ רְעִיבָה אֵל מָה עֲצָמוֹ רְאִישֵׁיהֶם :
 אֲסַפְרָם מִחוּל יִרְבּוֹן הַקִּיצֹתִי וְעוֹרִי עֵמָּה : 18
 אִם - תִּקְטֹל אֱלֹהֶי רָשָׁע וְאֲנִשִּׁי רָמִים 19
 סוּרוּ מִנִּי : אֲשֶׁר יִמְרֹךְ לְמִזְמָה נִשְׁוֹא כ
 לְשׁוֹא עֲרִידָה : הֲלוֹא - מִשְׁנֵאֵיךָ יִהְיֶה 21
 אֲשַׁנָּא וּבִתְקוּמָמֶיךָ אֶתְקוּטֵט : תִּכְלִית 22
 שִׁנְאָה שְׁנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי : חֲקֵרְנִי 23
 אֵל וְדַע לִבִּי בַחֲנִי וְדַע שִׁרְעָפִי : וְרֵאָה 24
 אִם - דָּרָה עָצֵב - בִּי וְנִחַנִּי בְּדָרָה עוֹלָם :

6. נִשְׁוֹת. צוּר. 5. בּוֹן. יֹשֵׁב. 2. V.
 שׁוֹף. 11. נַחַח. 10. יִצַּע. נִסְכָּ. 8. יִכַּל.
 21. קוֹץ. 18. יִרָא. 14. סִכַּךְ. 13. אֲוֹר. 12.
 יִדַּע. 23. כָּלָה. 22. קוּט. קוּם.

19 חסדו: לסיחון מלך האמרי כי לעולם
 כ חסדו: ולעוז מלך הבשן כי לעולם
 21 חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם
 22 חסדו: נחלה לישראל עבדו כי לעולם
 23 חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם
 24 חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
 כח נתן לחם לכל - בשר כי לעולם חסדו:
 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

16. נטה. 12. נכה. 10. ירה. V. 1. שפל. 23. ילך.

PSALM. CXXXIX.

קלט

א למנצח לרנן מזמור יהוה חקרתני
 2 ותדע: אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה
 3 לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל-
 4 דרכי הסכנתה: כי אין מלה בלשוני הן
 ה יהוה ידעת כלה: אחור וקדם צרתני
 6 ותשח עלי כפכה: פלאיה דעת ממני
 7 נשגבה לא-אוכל לה: אנה אלה מרוחה
 8 ואנה מפניה אברח: אם-אפן שמים
 9 שם אתה ואציעה שאול הנך: אש-
 י כנפי-שחר אשכנה באחרית ים: גם-
 11 שם ירה תנחני ותאחזני מיניה: ואמר
 אה-

שקח. II. כסה. שום. 9. מוט. כון. V. 5.
אסף. 29. נתן. 27. שות. 20. קנן. 17.
חמם. 35. גוע.

PSALM. CXXXVI.

קלו

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : א
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו : ב
הודו לארני הארנים כי לעולם חסדו : ג
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם
חסדו : ד לעשה השמים בתבונה כי לעולם
חסדו : ה להקע הארץ על - המים כי
לעולם חסדו : ו לעשה אורים גדלים כי
לעולם חסדו : ז את - השמש לממשלת
ביום כי לעולם חסדו : ח את - הירח וכוכבים
לממשלות בלילה כי לעולם חסדו : ט למכה
מצרים בכבוריהם כי לעולם חסדו : י ויוצא
ישראל מתוכם כי לעולם חסדו : יא ביה
חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו : יב
לגזר ים - סוף לגזרים כי לעולם חסדו : יג
והעביר ישראל בתוכם כי לעולם חסדו : יד
ונער פרעה וחילו בים - סוף כי לעולם
חסדו : טו למוליק עמו במדבר כי לעולם
חסדו : טז למכה מלכים גדלים כי לעולם
חסדו : יז ויהרג מלכים אדירים כי לעולם
חסדו : יח

שם צפירים יקננו חסידה ברושים ביתה:
 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה
 19 לשפנים: עשה רוח למועדים שמש ירע
 כ מבוא: תשרת חשך ויהי לילה בו -
 21 תהמש כל החיות יעח: חספירים
 22 שאגים לטרה ולבקש מאל אכלם: חתורה
 23 השמש יאספון ואל מעונותם וחפצון: יצא
 24 אדם לפעלו ולעבודתו עדו ערב: מהרבבו
 מעשך יהיה כלם בהכמה עשית מלאה
 כה הארץ קבוצה: סוזה: הים גבול וסוף
 ימים שם דרמש ואין מספר חיות קטנות
 26 עם גדלות: שם אנוח יהלכון לויתן
 27 זה יצרת לשחק בו: כלם אליה ישברון
 28 לתת אכלם בעתו: אתתן להם עילקטון
 29 תפתח ידה ישבעון טוב: תסתיר פניה
 יבהלון תסוף רוחם יצועון ואסוף עפרם
 ל ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש
 31 פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם
 32 ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ
 33 ותהעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה
 34 ליהוה בחיי אומרה לאלה בעודי: יערב
 לה עליו שיתי אנכי אשמח ביהוה: יתמו
 חטאים: מן הארץ ורשעים: עוד אינם
 ברכי נפשי את יהוה הללו יהוה:

לְכָל - עֹנְכִי הִרְפָּא לְכָל - תַּחֲלוּאֵי כִי :
 4 הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּי כִי חֲמַעַטְרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים :
 ה הַמֵּשִׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדִידָה תַּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר
 6 נְעוּרֵי כִי : עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁבָּטִים
 7 לְכָל - עֲשִׂיקִים : יוֹדִיעַ הִרְכִּיו לַמַּשָּׁה לְבָנִי
 8 יִשְׂרָאֵל עַל־לִוְתָיו : רַחֲמִים וְחַפְזֵן יְהוָה אֲרָה
 9 אֲפִים וְרַב - חֶסֶד : לֹא - לִנְצַח יִרְיָב וְלֹא
 י לַעֲוֹלָם יִטּוֹר : לֹא כַחֲטֵאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא
 11 כְּעֹנֵתֵינוּ גַּמַּל עָלֵינוּ : כִּי כִגְבַהּ שָׁמַיִם
 12 עַל - הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל - יִרְאָיו : כִּרְחֹק
 מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְבַּב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת - פִּשְׁעֵינוּ :
 13 כִּרְחֹם אָב עַל - בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל -
 14 יִרְאָיו : כִּי - הוּא יִדְעַ יִצְרָנוּ וְכֹר כִּי - עֲפָר
 מו אֲנַחְנוּ : אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה
 16 כֵּן יִצְיָץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה - בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא -
 17 יִכִּירָנוּ עוֹר מְקוֹמוֹ : וְחֶסֶד יְהוָה מִן - מַעֲוֹלָם
 וְעַד - עוֹלָם עַל - יִרְאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים :
 18 לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פִקְדּוֹיו לַעֲשׂוֹתָם :
 19 יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל
 כ מִשְׁלָרָה : בָּרְכוּ יְהוָה מְלֹאכָיו גְּבָרֵי כֹחַ
 21 עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ : בָּרְכוּ יְהוָה
 22 כָּל - צְבָאָיו מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ : בָּרְכוּ
 יְהוָה כָּל - מַעֲשָׂיו בְּכָל - מְקוֹמוֹת מִמִּשְׁלָתוֹ
 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת - יְהוָה :

Psalm. XC VII.

צו

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אלים
 רבים: ענן וערפל סביבו צדק ומשפט
 מכון כסאו: אש לפניו תלה ותרהט
 סביב צריו: האירו ברכיו תבל ואתה
 ותחל הארץ: הרים בדונג נמסו מלפני
 יהוה מלפני ארון כל הארץ: הגידו
 השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
 יבשו כל - עברי פסל המתהללים
 באלילים השתחוו לו כל - אלהים:
 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
 למען משפטיה יהוה: כי אתה יהוה
 עליון על כל הארץ מאר נעלית על
 כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר
 נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור
 זרע לצדיק ולישרי לב שמחו צדיקים
 ביהוה והורו לזכר קדשו:

מסס. 5. חול. 4. כון. 2. גול. I. V.
 ירה. II. עלה. 9.

Psalm. CIII.

גק

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל -
 קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את -
 יהוה ואל - תשכחי כל - גמוליו: הטלח
 לכל -

4 הַיּוֹם : שִׂמַּח נַפְשׁ עֲבָדֶךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ אֲדָנִי
 ה נַפְשִׁי אֲשָׁא : כִּי-אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסֶלָה
 6 וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קָרְאֶיךָ : הַאֲזִינָה יְהוָה
 7 תַּפְלִתִּי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי : בְּיוֹם
 8 צָרָתִי אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי : אֵין-כְּמוֹךָ
 9 בְּאֱלֹהִים : אֲדָנִי וְאֵין כַּמַּעֲשִׂיךָ : כָּל-
 גוֹיִם : אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ
 י אֲדָנִי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ : כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה
 11 נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרְךָ : הוֹרֵנִי יְהוָה
 וְרִכָּךְ אֶחָלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ יַחַד לִבִּי לִירְאָתְךָ
 12 שִׁמְךָ : אֲזִדְּרָךְ : אֲדָנִי אֱלֹהִי בְּכָל-לִבִּי
 13 וְאֶמְבָּרָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם : כִּי-חֲסִדֶּךָ גָּדוֹל
 עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאֹל תַּחֲתִיָּה :
 14 אֱלֹהִים : זָרִים קָמוּ עָלַי וְעַדְתָּ עֲרִיצִים
 טו בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לַנִּגְדָם : וְאַתָּה
 אֲדָנִי אֶל-רַחוּם וְחַנּוּן אָרְךָ אַפִּים וְרַב-
 16 חֶסֶד וְאֵמֶת : פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנִי תִנָּה-עוֹד
 17 לְעִבְרֶךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן-אַמְתֶּךָ : עֲשֵׂה-
 עֲמִי אֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שְׁנֵאֵי וַיִּבְשׁוּ כִּי-
 אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנִחַמְתָּנִי :

16. ירה. II. ענה. נטה. fl. I. V.

בוש. 17. נתן.

עוֹלָם לְעוֹלָם אֵתֵן יְהוָה עֲבָרָה אֶרֶץ דְּעָמוֹ
בְּשָׁלוֹם:

חול. 8. שחה. 2. יהב. V. I.

סז PSALM. LXVII.

לְמִנְצָה בְּנִינָת מוֹמֹת שִׁיר: אֱלֹהִים א
יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְהוָה פָּנָיו אֲתַנּוּ סִלְּהָ:
לְהַעֲלֵת בָּאָרֶץ דְּרָכָה בְּכָל-גּוֹיִם וְשׁוֹעֲתָה: 3
יִזְהַר עַמִּים אֱלֹהִים יִזְהַר עַמִּים כָּלָם: 4
יִשְׁמְחוּ וְיִחַנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים ה
מִיֶּשֶׁר וְלְאֻמִּים: בָּאֶרֶץ תִּנְחָם סִלְּהָ: 5
יִזְהַר עַמִּים אֱלֹהִים יִזְהַר עַמִּים כָּלָם: 6
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ וְיִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: 7
יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אֹתוֹ כָּל-אֲפִסֵּי-אֶרֶץ: 8

ידה. 4. ידע. 3. אור. חנן. 2. V. נחה. 5.

פו PSALM. LXXXVI.

תַּפִּלָּה לְדָוִד הִטָּה - יְהוָה אֲזַנְךָ עָנְנִי א
כִּי-עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי- 2
חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח
אֵלֶיךָ: חָנְנִי אֲדַנִּי כִּי-אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל- 3
הַיּוֹם:

שְׁעָרִים : רֹאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פֶתְחֵי עוֹלָם
 8 וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה :
 9 שֹׂא שְׁעָרִים : רֹאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פֶתְחֵי עוֹלָם
 י וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סָלָה :

נשא 7. כון. 2. V.

PSALM. XXIX.

כט

א מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים
 2 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ : הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 3 שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה פִּהֲדַרְתָּ קֶדֶשׁ : קוֹל
 יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֵל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
 4 עַל־מַיִם רַבִּים : קוֹל־יְהוָה בִּפְתַח קוֹל
 5 יְהוָה בַּהֲדָר : קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים
 6 וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן : וַיַּרְקִידֵם
 כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִיוֹן כְּמוֹ בֵן־רִאמִּים :
 7 קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לַחֲבוֹת אֵשׁ : קוֹל יְהוָה
 8 יַחֲלִיל מִדְּבַר יְהוָה מִדְּבַר קֶדֶשׁ : קוֹל
 9 יְהוָה יַחֲלִיל אֱלֹהִים וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹוֹת
 י וַיַּהֲבִיכֵם כָּלֹּא אָמַר כְּבוֹד : יְהוָה לַמַּבּוּל
 11 יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם : יְהוָה

עז

מִשְׁמַחִי - לֵב מִצֹּת יְהוָה בָּרָה מֵאִירַת
 עֵינַיִם : יֵרֵאת יְהוָה וְטְהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד
 מִשְׁפִּט־יְהוָה אֶמֶת צִדְקוֹ יִהְיוּ : הִנְחֲמֵדִים
 מוֹהֵב וּמִפּוֹ רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתָּ
 צוּפִים : גַּם - עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם
 עֶקֶב רָב : שְׁנִיאוֹת מִי - יִבִּין מִנְּסִתְרוֹת
 נִקְנִי : גַּם מוֹדִים וְחֶשֶׁךְ עֲבָדָה אֶל -
 יִמְשְׁלוּ - בִּי אֲנִי אִתָּם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב :
 יִהְיוּ - לְרִצּוֹן אֲמַר־יָי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיהֶם
 יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

קוף. 7. שוש. 6. מלל. 5. נבע. 2. V.
 תמם. 14. נקה. 13. אור. 9. חכם. עוד. 8.
 הגה. 15.

PSALM. XXIV.

כד

לְדֹר מִזְמֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֲהָ
 תִכַּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ : כִּי - הוּא עַל - יָמִים
 יִסְדָּהּ וְעַל - נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה : מִי - יַעֲלֶה
 בָּהָר - יְהוָה וּמִי יֵלֶקֶט בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ : נִקְי
 כַּפִּים וְבֵר - לֵב אֲשֶׁר לֹא - גִּשָּׁא לַעֲשׂוֹ
 נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יֵשֶׁא בִרְכָה
 מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דֹּר
 דֹּרֶשׁ מִבְּקֵשֵׁי פָנֶיהָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׁאוּ
 שַׁעֲרֵיהֶם

V. 1. שור. נצל. 4. ישע. 7. שוע. 8. 10. יסד. 11. האה. 12. Wol-
 fen auf Wolken gethürmt. — 16. פוץ. 24. ברר. 21. שען. 19. משה. 17. המם.
 26. Dem Rechtschaffenen lohnst du
 nach seiner Rechtschaffenheit. — 27. Dem
 Verkehrten bist du verkehrt, d. i. lohnst
 ihm nach seinem verkehrten und ruchlosen
 Sinn. 28. ישע. 29. נגה. אור. 30. רצץ.
 35. נחת. 36. ענה. 38. כלה. 42. שוע.
 43. ריקן. 44. שום. 49. רום. 50. ידה.

PSALM. XIX.

יט

2 א

לְמִנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
 כְּבוֹד - אֱלֹהִים וּמַאֲשֵׁה יָדָיו מְגִיד הַתְּקִיעַ :
 3 יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֱמֹר וּלְלֵיל לַלַּיְלָה יִחוּהַ -
 4 דַּעַת : אֵין - אֱמֹר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע
 ה קוֹלָם : בְּכָל - הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה
 תִּבֵּל מְלִיָּהֶם לְשֹׁשׁ שֵׁם - אֱהֵל בָּהֶם :
 6 וְהוּא בְּחֵתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
 7 אֶרֶץ : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ
 8 עַל - קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ : תּוֹרֵת
 יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲרוּת - יְהוָה
 9 נֶאֱמָנָה מִחֻכְמַת פִּתִּי : פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרִים
 מִשְׁמַחִיר

חֵיל וַיִּתֵּן תַּמִּים דְּרָכֵי מַשׁוּחַ רַגְלִי 34
 כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי מִלִּפְנֵי יְדֵי לֵה
 לְמַלְחָמָה וְנִחַתָּה קִשְׁתְּךָ נְהוֹשָׁה זְרוּעֹתַי
 וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְנַק תַּסְעֲדֵנִי 36
 וַעֲנוּתְךָ תִּרְבֶּנִי תִרְחִיב צַעְדִּי תַחֲתִי וְלֹא
 מַעְרֹה קִרְסְלִי אֶרְדּוּף אֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא־
 אֲשׁוּב עַד־כְּלוּתָם אֶמְחָצֵם וְלֹא־יִכְלוּ 49
 קֹוִם יִפְּלוּ תַחַת הַגְּלִי וַתֹּאזְנוּ חֵיל ל
 לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קִמִּי תַחֲתִי וְאֹיְבֵי נִתְּתָה 41
 לִי עֶרְף וּמִשְׁנָאִי אֲצַמִּיהֶם יִשְׁעוּעוּ וְאֵין 42
 מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא עֲנָם וְאֲשַׁחֲקֶם 43
 כַּעֲפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט הוֹצֹת אֲרִיקָם
 תִּפְלֹטֵנִי מֵרִיבֵי עִם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם 44
 עִם לֹא־יִדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי לִשְׁמֹעַ אֶזֶן כֹּחַ
 יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי זִכָּר יִכְהַשׁוּ־לִי בְנֵי־ 46
 נֶכֶד יִפְּלוּ וַיִּחַרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם חֵי־יְהוָה 47
 וּבְרוּךְ צוּרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי הָאֵל הַנּוֹתֵן 48
 נִקְמֹות לִי וַיִּדְבֹּר עַמִּים תַּחֲתִי מִפְּלֹטִי 49
 מֵאֹיְבֵי אֶף מִן־קִמִּי תִרְוּמֵנִי מֵאִישׁ חָמוֹם
 תִּצִּילֵנִי עַל־פֶּן אֶרְדּוּ בְּגוֹיִם יְהוָה
 וְלִשְׁמֹךְ אֶמְרָה מִגִּדָּל יִשְׁוּעוֹת מִלְּכֹוֹ 51
 וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלֹדְעוֹ עַד־
 עוֹלָם

- 13 חֲשַׁכְתָּ מַיִם עָבִי שְׁחָקִים : מִנְּגֶה נִגְדוּ
 14 עָבִיו עֲבְרוּ בְרֹד וְגַחְלִי - אֵשׁ : וַיִּרְעֻם
 בְּשִׁמְמִים : יְהוָה וְעֲלִיזֹן יִתֵּן קִלּוֹ בְרֹד וְגַחְלִי -
 טו אֵשׁ : וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפִּיצֵם וּבִרְקִים רָב
 16 וַיִּהְיֶם : וַיִּרְאוּ אִפְיָקֵי מַיִם וַיִּגְלוּ מוֹסְדֹת
 תֵּבֵל מִגְּעַרְתָּהּ יְהוָה מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אַפָּה :
 17 יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים :
 18 יִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי עֵז וּמִשְׁנֵאֵי כִי - אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי :
 19 יִקְדְּמוּנִי בְיוֹם - אִידִי וַיְהִי - יְהוָה לְמַשְׁעַן
 כ לִי : וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יַחֲלִצֵנִי כִי - חֲפִץ בִּי :
 21 יַגְמִלֵנִי יְהוָה פֶּצַדְקוֹ כֶּבֶד יְדֵי יֹשִׁיב לִי :
 22 כִּי - שְׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא - רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי :
 23 כִּי - כָּל - מִשְׁפָּטָיו לִנְגִדִי וְחֻקֹּתָיו לֹא - אֲסִיר
 24 מִנִּי : וְאֵהִי תָמִים עִמּוֹ וְאֶשְׁתַּכֵּחַ מֵעוֹנֵי :
 ה ב וַיִּשָּׁב - יְהוָה לִי כֶּצַדְקִי כֶּבֶד יְדֵי לִנְגִד
 26 עֵינָיו : עַם - חֲסִיד תִּתְחַסֵּר עִם - גִּבּוֹר תָּמִים
 27 תִּתְמָם : עַם - נָבֵר תִּתְבַּהֵר וְעַם - עֲקָשׁ
 28 תִּתְפַּתֵּל : כִּי - אֶתָּה עִם - עֲנִי תוֹשִׁיעַ
 29 וְעֵינָיִם רָמוֹת תִּשְׁפִּיל : כִּי - אֶתָּה תֹאמֵר
 ל נְהִי יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁכִי : כִּי בֶהָאָרֶץ
 31 גִּדּוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָלָג - שׁוֹר : הֲאֵל תָּמִים
 דָּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ - יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל :
 32 הַחוֹסִים בּוֹ : כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלָעַדִּי יְהוָה
 33 וּמִי צוֹר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ : הֲאֵל הַמְּאֹרְנֵי
 חֵיל

יִמִּיר חֲסָפָיו לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשִׁחַר הַ
עַל-נָקִי לֹא לָקַח עֲשֵׂה אֱלֹה לֹא זְמוּט
לְעוֹלָם:

מוט. 5. מור. 4. גור. 1. V.

PSALM. XVIII.

יח
לְמִנְצָח לְעֵבֶר יְהוָה לְדֹר אֲשֶׁר דִּבֶּר א
לִיהוָה אֶחָד דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
הַצֵּיל יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל-אֹיְבָיו וּמִיַּד
שְׂאוֹל: וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶה יְהוָה חֲזָקִי: יְהוָה 2 3
סָלַעַי וּמִצֻּדֹתַי וּמִפְּלִטֵי אֱלֹי צוּרֵי אַחֲסֵה-
בִּי מִגִּבִּי וּקְרֹן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי: מוֹחֵל אֶקְרָא 4
יְהוָה וּמִן-אֹיְבֵי אֹשָׁע: אֶפְפוּנִי חֶבְלֵי-הַ 5
מוֹת וְנָחֵלִי בְּלִיעַל יִבְעֲתוּנִי: חֶבְלֵי שְׂאוֹל 6
סִבְּבוּנִי קִדְמוּנִי מוֹקְשֵׁי מוֹת: בִּצָּה לִי 7
אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל-אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע
מִהִיכָל קוֹלִי וְשׁוֹעֲתוֹ לִפְנֵי: תִּבָּא בְּאֲזִנֵּי: 8
וְתִגַּעַשׁ וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְרֵי הָרִים 8
יִרְגְּזוּ וְיִתְגַּעְשׁוּ כִּי-תָרַח לוֹ: עָלָה עֵשֶׂן 9
בְּאֵפוֹ וְאֶשׁ-מִפִּיו תֹּאכַל גְּחָלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ: 10
וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרָּד וַעֲרַפֵּל תַּתֵּחַ רַגְלָיו: 11
וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעַר וַיֵּדָא עַל-כַּנְפֵּי- 11
רוּחַ: יָשַׁת חֲשָׁךְ סָתְרוּ סִבִּיבוֹתָיו סָבְתוּ 12

חשכת

H 4

PSALM. VIII.

ח

לִמְנַצֵּחַ עַל-חַגְתֹּיֹת מִזְמוֹר לְדָוִד:
 2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מִה-אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 3 אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדָךְ עַל-הַשָּׁמַיִם: מִפִּי
 עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֹּתַי עַוְלָמֶעַן צוֹרֵרֶיהָ
 4 לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי-אֶרְאָה שָׁמַיָּה
 מַעֲשֵׂהָ אֶצְבְּעֹתֶיהָ יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
 ה כּוֹנְנֹתָהּ: מִה-אֲנוֹשׁ כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-
 6 אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ: וְתַחֲסֶרְהוּ מֵעַט מַאֲלֹהִים
 7 וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ: תִּמְשִׁילֵהוּ בִּמְעֵשֵׁי
 8 יָדָיָה כָּל-שִׁתָּה תַּחַת-רַגְלָיו: צִנָּה וְאֵלֶפִים
 9 כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׁדַי: צִפּוֹר שָׁמַיִם
 וְדֹגֵי הַיָּם עֹבֵר אֲרָחוֹת נְפִיִם: יְהוָה
 אֲדֹנֵינוּ מִה-אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ש. 6. נתן. 2. V.

PSALM. XV.

מו

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי-יָגוּר בְּאֶהְלָה
 2 מִי-יִשְׁכֵּן בְּהָר קֹדֶשׁ: הוֹלֵךְ תָּמִים וּפָעַל
 3 צֶדֶק וְדָבָר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: לֹא-רָגַל עַל-
 לִשְׁנוֹ לֹא-עָשָׂה לְרַעְהוּ רָעָה וְחֶרֶף לֹא-
 4 נִשְׂא עַל-קִרְבּוֹ: נִבְיָה בְּעֵינָיו נִמְאָס
 וְאֶת-יְרֵאֵי יְהוָה יִכָּבֵר נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹ וְלֹא
 יִמִּיר:

א. ו. 3. מות. 5. היה. 6. ראה.

10. ירא. 13. נשא. 14. ילר. 15. שות.

16. הפך. 24. ארר. 17. שוק. ילר.

II.

P S A L M I.

P S A L M. I.

א

אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר־לֹא הָלַךְ בְּעֶצֶת רָשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבִמְשָׁכ לְצִידִים
לֹא יָשָׁב׃ כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה׃ וְהָיָה כְּעֵץ
שָׁתוּל עַל־פְּלָגִי מִיִּם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן
בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
יִצְלִיחַ׃ לֹא־כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם־כִּמּוֹץ הָאֵשׁ
אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ׃ עַל־כֵּן לֹא־יִקְמוּ
רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים׃
כִּי־יִדְעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים
תִּאֲבָר׃

נדר. 4. יושב. יעץ. V. i.

השדה על-גחנה תלך ועפר תאכל כל-ימי
מו חיה: ואיבה: אשית בונה ובין האשה
ובין זרעה ובין זרעה הוא ישובה ואש ואתה
16 תשובנו עקב: ס אל-האשה אמר הרבה
ארבה עצבונה והלנה בעצב תלדי בנים
ואל-אישך תשוקתך והוא ימשלך: ס
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן-העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארוה האדמה בעבורך בעצבון
18 תאכלנה כל ימי חיה: וקוץ ודרה
תצמיח לך ואכלת ארז-עשב השדה:
19 בזעת אפיה תאכל לחם עד שובך אל-
האדמה כי ממנה לקחת כי תעפר אתה
כ ואל-עפר תשוב: ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חי:
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנור
22 עור וילבשם: פ ויאמר יהוה אלהים הן
האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ
23 החיים ואכל וחי לעלם: וישלחו יהוה
אלהים מגן-ערן לעבר את-האדמה אשר
24 לקח משם: ויגדש את-האדם וישכן מקום
לגן-ערן את-הכרבים ואת להט החרב
המתהפכת לשמור את-דרך עץ החיים: ס

בְּתוֹךְ-הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן-תָּמוּתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחַשׁ 4
אֶל-הָאִשָּׁה לֹא-מוֹת תָּמוּתוּן׃ כִּי יָדַע הֵ
אֱלֹהִים בְּיֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ 5
עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃
וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לִמְאֹכַל וְכִי 6
תֹאמְרוּהָ הִוא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם-לְאִשָּׁה 7
עִמָּה וַיֹּאכְלוּ׃ וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם 7
וַיָּדְעוּ כִּי עֲרֻמִּם הֵם וַיִּתְּפוּ עָלֶיהָ תֹאנֶה 8
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגָרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל 8
יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגֵּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וַאֲשֶׁתוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים
בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל- 9
הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־י
קָלָה שָׁמַעְתִּי בָּגֶן וָאִירָא כִּי-עִירַם אֲנִי
וָאֲחַבֵּאתִי׃ וַיֹּאמֶר מִי הָגִיד לָּהּ כִּי עִירַם 11
אֶתָּה הַמֶּן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכַל-
מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר 12
נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתַנָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וָאֲכַל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה-נָּעַת עָשִׂית 13
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחַשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וָאֲכַל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחַשׁ כִּי עָשִׂיתָ 14
זֹאת אֲדוֹנָה אַתָּה מְכַלֵּה-הַבְּהֵמָה וּמְכַלֵּה-חַיֵּת
הָשָׂרָה

כ וַיִּקְרָא הָאֱדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלָעוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלָכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאָדָם לֹא-
21 מָצָא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים
תְּרִדְמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחֲרָיִם
22 מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה: וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת-הַצִּלְעַת אִשָּׁר-לִקְחָ מִן-
23 הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיָּבֵאָהּ אֶל-הָאָדָם: וַיֹּאמֶר
הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֲצָם מֵעֲצָמִי וּבִשָּׁר
מִבְּשָׁרִי לְזָאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ-
24 וְאָחֶז: עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת-אָבִיו
וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:
כֹּה וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
יִתְבָּשְׁשׁוּ:

9. נפח. יצר. 7. ילר. 4. כלה. i. V.
16. ינח. 15. רבע. שקה. 10. ירע. ראה.
בוש. 25. בנה. 22. ישן. רדם. 21. צוה.

C A P. III.

א וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-
הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
2 מִכָּל עֵץ הָגֶן: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנָּחָשׁ
3 מִפִּרְיָ עֵץ-הָגֶן נֹאכָל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר-
בְּתוֹךְ-

לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן 8
 בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר
 יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה 9
 כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
 החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
 ונהר יצא מעדן לחשקות את הגן ומשם י
 יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחר 11
 פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה
 אשר שם הנהב: ונהב הארץ ההוא טוב 12
 שם הברלח ואבן השהם: ושם הנהר 13
 השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
 כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא 14
 ההלך קרמת אשור ונהר הרביעי הוא
 פרז: ויקח יהוה אלהים את האדם 15
 וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו 16
 יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ
 הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע 17
 לא תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו מות
 תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב 18
 היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו:
 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיה 19
 השדה ואת כל עוף השמים ויבא אלה
 האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
 יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
 וירא

31 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-
טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי: פ

14. קרה. 9. היה. 3. רחף. 2. V.
פרה. 22. עוף. 20. מושל. 16. יער. אור.
רמה. 26. רבה.

CAP. II.

ב

א

2

3

פ

4

ה

6

7

י

ל

וַיִּכְלֹוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם:
וַיִּכְלֹוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם
בַּיּוֹם עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם:
ה וְכָל עֵיץ הַשָּׂדֶה טָרֵם יְהוָה בָּאָרֶץ וְכָל-
עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר
יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד
אֶת-הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ
7 וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּצֵּה
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֹפֵר מִן-הָאֲדָמָה
וַיִּפֹּחַ בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם
לְנֶפֶשׁ

אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֶתְּם אֱלֹהִים 22
 לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים
 וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר 23
 יוֹם חֲמִישִׁי׃ פ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא 24
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֶמָּה וּרְמֵשׁ
 וְחַיֵּתוֹ-אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן׃ וַיַּעַשׂ כֹּה 25
 אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-
 הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׁ הָאֲדָמָה
 לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיֹּאמֶר 26
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרֵדוּ
 בִרְגֵת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-
 הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׁ הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ׃
 וַיְבָרֵא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם 27
 אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים 28
 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּה וּרְדוּ
 בִרְגֵת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-הַיָּדָה
 הָרֹמֶשֶׁת עַל-הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה 29
 נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב׃ זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
 עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-
 בּוֹ פֵרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה׃
 וְלִכְל-חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְל 30
 רֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה
 אֶת-כָּל-יֶרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָה וַיְהִי-כֵן׃
 וַיֵּרָא

11 וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תְּרַשָּׁא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ
 פֶּרִי עֲשֵׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-
 12 הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב
 מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֲשֵׂה-פֶרִי אֲשֶׁר
 זֶרְעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃
 13 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ
 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיֹו לְאֹתֹת
 טו וּלְמוֹעֲדִים וַלַּיִמִּים וּשְׁנָיִם׃ וַהֲיֹו לְמְאֹרֶת
 בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-
 16 כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת
 הַגָּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם
 וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת
 17 הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ
 18 הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ׃ וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם
 וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
 19 וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-
 כ בֹּקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ
 הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-
 20 הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם׃ וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגָּדֹלִים וְאֶת כָּל-
 נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים

II.

Poetische Stücke.

GENESIS. CAP. I.

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת
א הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך
2 על - פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על - פני המים: ויאמר אלהים יהי אור
3 ויהי אור: וירא אלהים את האור כי
4 טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:
ויקרא אלהים ליום ולחשך קרנ
ה לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: פ
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
6 מברל בין מים למים: ויעש אלהים
7 את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
8 כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב
9 ויהי בקר יום שני: פ ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל - מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא

II

Dei Filiis

II.

Poetische Stücke.

אִישׁ אֵץ בְּדַבָּרָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ :
 21 מִפֶּנֶק מִנְעֵר עֲבָרוּ וְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה מִנּוֹן :
 22 אִישׁ־אֶף יִגְרֶה מָרוֹן וּבָעַל חֲמָה רַב־
 23 פָּשַׁע : גִּאֲוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילֵנּוּ וְשֹׁפֵל־רוּחַ
 24 יִתְמָךְ כְּבוֹד : חוֹלֵק עִם־גֵּב שׁוֹנֵא נִפְשׁוֹ
 כֹּה אֱלֹהִים וְשִׁמְעֵה וְלֹא יִצִּיר : חֲרֵדֶת אָדָם יִתֵּן
 26 מוֹקֵשׁ וּבֹטָח בִּיהוָה יִשָּׁב : רַב־יָם
 מִבִּקְשֵׁים פָּנֵי־מוֹשֵׁל וּמִיְהוָה מִשְׁפָּט־
 27 אִישׁ : תּוֹעֵבֶת צְדִיקִים אִישׁ עוֹל וְתוֹעֵבֶת
 רָשָׁע יִשֶׁר־דָּרָה :

9. פוח. לוץ. 8. רנן. 6. רום. 4. V.
 10. suchen seine Seele, d. i. suchen
 sie zu gewinnen. 13. אור. 16. נפל. 18.
 Weißagung, d. i. Lehre und Strafe. —
 20. און. 21. נון. 23. גאה.

כט CAP. XXIX.

אִישׁ תּוֹכַחֲוֹת מִקְנֶשֶׁה עֶרְף פֶּתַע יִשְׁכַּר א
 וְאֵין מִרְפָּא׃ בְּרַבּוֹת צַדִּיקִים יִשְׁמַח חָעֵם 2
 וּבְמִשְׁל רָשָׁע יֵאָנַח עִם׃ אִישׁ - אֱהָב 3
 חֲכָמָה יִשְׁמַח אָבִיו וְרַעָה זֹנוֹת יֵאָבֵד - הוֹן׃
 מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוֹמֹת 4
 יִהְרַסְנָה׃ גִּבּוֹר מַחֲלִיק עַל - רַעְהוֹ רֶשֶׁת ה
 פּוֹרֵשׁ עַל - פַּעֲמָיו׃ בִּפְשַׁע אִישׁ רַע מוֹקֵשׁ 6
 וְצַדִּיק יִרוֹן וְשִׁמְחָה׃ יָדַע צַדִּיק דִּין דְּלִים 7
 רָשָׁע לֹא - יִבִּין דַּעַת׃ אֲנִישִׁי לְצוֹן יִפְיחוּ 8
 קָרִיָּה וְחֲכָמִים יֵשִׁיבוּ אָף׃ אִישׁ - חֲכָם 9
 נִשְׁפָּט אֶת - אִישׁ אֱוִיל וְרָגֹז וְשִׁחֵק וְאֵין
 נֶחֱחַ׃ אֲנִישִׁי דָמִים יִשְׁנֹאוּ - תָם וְיִשְׁרִים י
 יִבְקֶשׁוּ נַפְשׁוֹ׃ כָּל - רוּחוֹ יוֹצִיא כֶסֶל וְחֲכָם 11
 בְּאַחֲזֹר יִשְׁבַּחְנָה׃ מִשְׁל מִקְנֵשִׁיב עַל - 12
 דְּבַר - שֶׁקֶר כָּל - מִשְׁרָתָיו רָשָׁעִים׃ רָשׁ 13
 וְאִישׁ תִּכְכִּים נַפְשׁוֹ מֵאֵר׃ עֵינָי שְׁנִיָּהִם
 יִהְיֶה׃ מֶלֶךְ שׁוֹפֵט בְּאֵמֶת דְּלִים כֶּסֶאֱו 14
 לְעַד יָכוֹן׃ שֹׁבֵט וְתוֹכַחַת יִתֵּן חֲכָמָה וְנָעַר טו
 מִשְׁלָח מִבֵּישׁ אָמוֹ׃ בְּרַבּוֹת רָשָׁעִים יִרְבֶּה - 16
 פֶּשַׁע וְצַדִּיקִים בְּמִפְלֹתָם יִרְאוּ׃ יִסֵּר בִּנְיָה 17
 וַיִּנְיַח וַיִּתֵּן מַעֲדָנִים לְנַפְשָׁה׃ בְּאֵין חֲזוֹן 18
 יִפְרַע עִם וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אֲשֶׁרְהוֹ׃ בְּרַבָּרִים 19
 לֹא - יוֹסֵר עֹבֵד כִּי - יִבִּין וְאֵין מַעֲנָה׃ חֲזִית כ

- 14 לֹא יִצְלִיחַ וּמִזֵּדָה וְעֵיזֵב יִרְחֹם : אִשְׁרֵי
 אָדָם מִפִּיחַר תְּמִיד וּמִקִּשָּׁה לִבּוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה :
 טו אֲרִי-נָהִים וְרֹב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם-
 16 דָּל : נָגִיד חֶסֶד תְּבוּנוֹת וְרֹב מַעֲשֵׂקוֹרֵצ
 17 שִׁנְאִי בָצַע יֶאֱרִיךְ יָמָיו : אָדָם עֹשֶׂק
 בָּרֶם-נֶפֶשׁ עַר-בּוֹר יָנוֹס אֶל-יִתְמָכוֹ-בּוֹ :
 18 הוֹלֵךְ תְּמִים יוֹשֵׁעַ וְנִעְקָשׁ הָרָכִים יִפּוֹל
 19 בְּאַחַת : עֶבֶד אֲרָמְתּוֹ יֵשֵׁב-לֶחֶם וּמִרְהָק
 כ רִיקִים יֵשֵׁב-רֵישׁ : אִישׁ אֲמוֹנוֹת רַב-
 21 בְּרָכוֹת וְאֵץ לַהֲעֵשִׂיר : לֹא יִנָּקָה : הַכֶּר-פָּנִים
 22 לֹא-טוֹב וְעַל-פֶּת-לֶחֶם יִפְשַׁע-גִּבֹּר : נִבְהַל
 לַהֲזֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא-יָדַע כִּי-חֶסֶד
 23 יִבְאֲנוּ : מֹזִכִּיחַ אָדָם אַחֲרֵי חֵן יִמְצֵא
 24 מִמַּחֲלִיק לָשׁוֹן : גִּזְלוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר
 כה אֵין-פֶּשַׁע חָבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית : רָחֵב-
 נֶפֶשׁ יִגְרָה מָרוֹן וּבִטָּח עַל-יְהוָה יִדְשָׁן :
 26 בּוֹטָח בְּלִבּוֹ הוּא כֶסֶל וְהוֹלֵךְ בַּחֲכָמָה הוּא
 27 יִמְלֹט : נוֹתֵן לָרֶשׁ אֵין מַחֲסוֹר וּמַעֲלִים
 28 עֵינָיו רַב-מֵאֲרוֹת : בְּקוֹם רָשָׁעִים יִסְתָּר
 אָדָם וּבְאֲבָרִם יִרְבּוּ צַדִּיקִים :

פאר. 12. רבה. 8. תמים. 6. גרה. 4. V.

20. עוץ. 21. נכר. 22. böses Muge, d. i.

אדר. 27. רון. 25. — Meid.

V. 2. פוק. 3. כון. 4. מוט. 11. בוש. 12. Dem fehlt das Herz (Gemüth, Verstand.)
 12. Der Sinn ist: Der Gottlose stellet sein
 Netz auf, zu schaden, aber Gott macht die
 Wurzel des Frommen fest, oder sichert ihn
 vor Gefahren. — 13. יקש. 16. ידע. 18.
 תעה. 26. מסס. 24. רגע. 19. דקר.

כח CAP. XXVIII.

נָסוּ וְאִין־רָדָף רָשָׁע וְצַדִּיקִים כִּכְפִּיר א
 יִבְטַח: בַּפֶּשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׁרִיָּה וּבְאָדָם ב
 מִבֵּין יָדַע בֶּן יֶאֱרִיךְ: גִּבֹּר רָשָׁע וְעֹשֶׂק דָּלִים ג
 מִטָּר סֶחָף וְאִין לֶחֶם: עֲזָבִי תְרוּהָ יִהְלָלוּ ד
 רָשָׁע וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגַּדְּלוּ בָם: אֲנָשֵׁי־רָע ה
 לֹא־יִבְנוּ מִשְׁפָּט וּמִבִּקְשֵׁי יְהוָה יִבְנוּ כָל:
 טוֹב־רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתִמּוֹ מַעֲקֹשׁ דְּרָכִים וְהוּא ו
 עֹשִׂיר: נֹצֵר תוֹרָה בֶּן מִבֵּין וְרָעָה זֹלָלִים ז
 יִכְלִים אֲבִיו: מִרְבָּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְתַרְבִּית ח
 לְחוֹנֵן דָּלִים יִקְבְּצֵנּוּ: מִסִּיר אָוֶנוֹ מִשְׁמַע תוֹרָה ט
 גַּם־תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה: מִשְׁגָּה יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ י
 רָע בִּשְׁחוֹתָו הוּא־יִפֹּל וּתְמִימִים יִנְחָלוּ־
 טוֹב: חֲכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עֹשִׂיר וְדָל מִבֵּין י
 יִחְקֹרְנוּ: בְּעֵלֶץ צַדִּיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת י
 וּבִקְוֹם רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אָדָם: מִכֶּסֶה פִשְׁעֵיו י
 לֹא

- 8 לִפִּי שָׁכַל וְיִהְיֶה לִי אִישׁ וְנִעְוָה לִבִּי יִהְיֶה
 9 לְבוֹז : טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶר לוֹ מִמִּתְכַּבֵּר
 י וַחֲסֹר - לֶחֶם : יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמּוֹתוֹ
 יא וְרַחֲמֵי רָשָׁעִים אֶכְזָרִי : עֵבֶר אֲדַמּוֹתוֹ
 יִשְׁבַּע - לֶחֶם וּמִדְּבַר רִיקוּם חֲסֹר - לֵב :
 יב חֲמָר רָשָׁע מִצּוֹר רָעִים וְשֹׂרֵשׁ צְדִיקִים
 יג יִתֵּן : בְּפִשֵּׁעַ שְׁפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה
 יד צְדִיק : מִפְּרִי פִי אִישׁ יִשְׁבַּע - טוֹב וּגְמוּלָה
 טו יְדֵי - אֲדָם יֵשׁוּב לוֹ : דֶּרֶךְ אֱוִיל יִשָּׁר בְּעֵינָיו
 יז וְשִׁמְעַ לְעֵצָה חֲכָם : אֱוִיל בִּיּוֹם יוֹדֵעַ
 יח כַּעֲסוֹ וְכִסָּה קִלְוִן עָרוֹם : יִפְיחַ אֲמוֹנָה
 יט יִצִּיד צֶדֶק וְעַד שְׁקָרִים מִרְמָה : יֵשׁ בּוֹטָה
 כ מִדְּקָרוֹת חָרֵב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מִרְפָּא :
 כא שִׁפְתֵי - אֲמִת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד - אֲרִגִּיעַ לְשׁוֹן
 כב שֶׁקֶר : מִרְמָה בְּלֵב - חֲרָשֵׁי - רָע וּלְיוֹעֲצֵי
 כג שְׁלוֹם שְׂמֵחָה : לֹא - יֵאָנֶה לְצְדִיק כָּל - אֹן
 כד וְרָשָׁעִים מִלֹּא רָע : תּוֹעֵבֶת וְהוּא שְׂפָתֵי -
 כה שֶׁקֶר וְעֹשֵׂי אֲמוֹנָה רְצוֹנוֹ : אָדָם עָרוֹם
 כו כֶּסֶה דָּעַת וּלֵב כָּסִילִים יִקְרָא אֲוִלָּת : יֵד -
 כז חֲרוּצִים תִּמְשׁוּל וְרִמְיָה תִּהְיֶה לָמָס : דֹּאגָה
 כח בְּלֵב - אִישׁ יִשְׁחָנָה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחָנָה :
 כט יִתֵּר מִרְעֵהוּ צְדִיק וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תִּתְעַם :
 ל לא - יִחַר רְמִיָּה צִידוֹ וְהוֹן - אָדָם יִקַּר חֲרוּץ :
 לא בְּאֶרֶח צְדִיקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָה אֵל - מוֹת :

אֶל-יָלִיוּ מַעֲיָנֶיהָ שְׁמֹרִם בְּתוֹךְ לִבָּהּ: 21
 כִּי-הַיִּם הֵם לְמַצְאֵיהֶם וְלֹכֵל-בֶּשֶׂרוֹ 22
 מִרְפָּא: מִכָּל-מַשְׁמַר נֶצַר לִבָּהּ כִּי מִמֶּנּוּ 23
 תּוֹצֵאוֹת חַיִּים: הֵסֵר מִמֶּה עֲקָשׁוֹת פֶּה 24
 וְלִזּוֹת שְׁפָתַיִם הִרְחֵק מִמֶּה: עֵינֶיהָ לִנְכַח כ
 בֵּיטוֹ וְעַפְעָפֶיהָ יִשְׁירוּ נִגְדָּה: פֶּלֶס מַעְגָּל 26
 רִגְלָהּ וְכָל-דְּרָכֶיהָ יִכְנוּ: אֶל-תֵּט יָמִין 27
 וְשִׁמְאוֹל הֵסֵר רִגְלָהּ מִרָע:

נטה. 5. ירה. 4. בון. ירע. יסר. V. I.
 12. ירה. II. פאר. לוח. 9. רום. סלל. 8.
 22. ירע. יען. 16. רפה. 13. יצר. ולך.
 26. עוף. ישר. נבט. 25. יצא. 23. רפא.
 נטה. 27. כון.

CAP. XII.

אֱהָב מוֹסֵר אֱהָב דָּעַת וְשׁוֹנֵא תוֹכַחַת א
 בָּעַר: טוֹב יִפְיֵק רָצוֹן מִיהוָה וְאִישׁ מִזְמוֹת 2
 יִרְשִׁיעַ: לֹא-יָכוֹן אָדָם בְּרָשָׁע וְשָׂרֵשׁ 3
 צְדִיקִים בָּל-יָמוּט: אִשָּׁת חָיִל עֲטָרַת 4
 בַּעֲלָהּ וּבִרְקַב בַּעֲצָמוֹתָיו מִבִּישָׁה: מַחֲשָׁבוֹת ה
 צְדִיקִים מִשְׁפָּט תַּחְבֵּלוֹת רָשָׁעִים מִרְמָה:
 דְּבַרִי רָשָׁעִים אֲרַב־דָּם וּפִי יִשְׂרִים יִצִּילֵם: 6
 הַפֹּה רָשָׁעִים וְאִיָּנָם וּבֵית צְדִיקִים יַעֲמֹד: 7
 לְפִי

CAP. IV.

ד

א שִׁמְעוּ בָּנִים מוֹסֵר אָב וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת
 ב בִּינָה׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי
 ג אֶל־תֵּעָזְבוּ׃ כִּי־בֶן־הָיִיתִי לְאָבִי כִּהְיִיחִיד
 ד לִפְנֵי אֲמִי׃ וַיִּרְנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ־דְּבָרִי
 ה לִבִּי שָׁמַר מִצּוֹתַי וַחֲיָה׃ קָנָה חֲכָמָה קָנָה
 ו בִּינָה אֶל־תִּשְׁכַּח וְאֶל־תֵּט מֵאֲמָרֵי־פִי׃
 ז אֶל־תֵּעָזְבָה וְתִשְׁמָרְךָ אֲהַבָּה וְתִצְרָךְ׃
 ח אֲשֵׁית חֲכָמָה קָנָה חֲכָמָה וּבְכָל־קִנְיָנָךְ
 ט קָנָה בִינָה׃ סִלְסָלָה וּתְרוֹמֶמְךָ תִּכְבְּדָךְ כִּי
 י תַּחֲבַקֶּנָּה׃ תִּתֵּן לְרֹאשָׁהּ לֹוִית־חֵן עֲטַר־תִּי
 יא תִּפְאַרֶת תִּמְצֶנֶךְ׃ שִׁמְעוּ בָּנִי וְקַח אֲמָרֵי
 יב וַיִּרְבּוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים׃ בִּרְרָךְ חֲכָמָה הִרְתִּיךָ
 יג הִרְכַּתִּיךָ בְּמַעְגְלֵי־יֶשֶׁר׃ בְּלִכְתְּךָ לֹא־
 יד יִצֹר צַעֲדָךְ וְאִם־תִּרְוֹץ לֹא תִכְשֹׁל׃ הִחֲזֹק
 טו בַּמוֹסֵר אֶל־תִּרְדָּךְ נִצְרָה כִּי־הִיא חַיָּה׃
 טז בְּאֶרֶח רָשָׁעִים אֶל־תֵּבֵא וְאֶל־תֵּאֲשֹׁר בִּרְרָךְ
 טז רָעִים׃ פִּרְעֵהוּ אֶל־תֵּעַבְרֵבּוּ שְׁטָה מֵעַלְיוֹ
 יז וְעַבֵּר׃ כִּי לֹא יִשְׁנֶה אִם־לֹא יִרְעֶה וְנִגְזְלָה
 יח שְׁנָתָם אִם־לֹא יִכְשׁוּלוּ׃ כִּי לֶחֶמוֹ לֶחֶם
 יט רָשָׁע וַיֵּין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ׃ וְאֶרֶח צַדִּיקִים
 כ כְּאֹר נִגָּה הוֹלֵךְ וְאֹר עַר־נִכּוֹן הַיּוֹם׃
 כא הִרְדָּה רָשָׁעִים כְּאִפְלָה לֹא יִרְעֶה בְּמָה יִכְשׁוּלוּ׃
 כב בָּנִי לְדְבָרִי הִקְשִׁיבָה לְאֲמָרֵי הָט אָזְנְךָ׃
 כג אֶל־

ירעפו-טל: בני אל-ילוז מעיניה נצר 21
 תושיה ומזמה: ויהיו חיים לנפשה וחן 22
 לגררתיה: אז תלה לבטח דרכה ורגלה 23
 לא תגוף: אם-תשכב לא תפחד ושכבת 24
 וערבה שנתה: אל-תירא מפחד פתאם כה 25
 ומשאת רשעים כי תבא: כי יהוה יהיה 26
 בכסלה ושמר רגלה מלקד: אל-תמנע 27
 טוב מבעליו בהיות לאל ידיה לעשות: אל- 28
 תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש
 אתה: אל-תחרש על-רעה רעה והוא- 29
 יושב לבטח אתה: אל-תרוב עם-אדם ל 30
 הנם אם-לא גמלה רעה: אל-תקנא 31
 באיש חכם ואל-תבחר בכל-דרכיו:
 כי תועבת יהוה נלוז ואת-ישרים סודו: 32
 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברכה: 33
 אם-ללצים הוא יליץ ולעננים יתן-חן: 34
 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון: לה

שקה. 8. ידע. 6. גרר. 3. יסף. 2. V.

12. יכח. קוץ. יסר. 11. ירש. 10. בוא. 9.

כון. 19. אשר. 18. שוה. 15. פוק. 13. יכח.

32. רוב. 30. שאה. 25. ישן. 24. לוז. 21.

רום. 35. לויץ. 34. ארר. 33. לוז.

CAP. III.

- ג
א בני תורתִי אל - תשכח ומצותי יצר
2 לבבך : כי ארך ימים ושנות חיים ושלום
3 יוסיפו לך : חסד ואמת אל - יעזבך קשרם
על - גרורתִיךָ כתבם על - לוח לבבך :
4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
ה בטח אל - יהוה בכל - לבבך ואל - בינתִיךָ
6 אל - תשען : בכל - דרכיך דעהו והוא
7 יישר ארחתיך : אל - תהי חכם בעיניך
8 ירא את - יהוה וסור מרע : רפאות תהי
9 לשדך ושקוי לעצמותיך : כבד את - יהוה
י מהונך ומראשית כל - תבואתִיךָ : וימלאו
11 אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו : מוסר
יהוה בני אל - תמאס ואל - תלקץ בתוכחתו :
12 כי את אשר - יאהב יהוה יוכיח וכאב
13 את - בן ירצה : אשרי אדם מצא חכמה
14 ואדם יפיק תבונה : כי טוב סחרה מסחר -
מו כסף ומחרוץ תבואתִיךָ : יקרה היא מפניִים
16 וכל - חפצִיךָ לא ישוו - בָּה : ארך ימים
17 בימינִיךָ בשמאולה עשר וכבוד : דרכיך
18 דרכי - נעים וכל - נתיבותִיךָ שלום : עץ -
חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר :
19 יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים
כ בתבונה : ברעתו תהומות נבקעו ושחקים
ירעפוד

לִנְצֹר אֲרוּחוֹת מִשֹּׁפֶט וְדֶרֶךְ חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר : 8
 אִזְ תִּבִּין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִי־שָׁרִים כָּל־מַעֲגָל- 9
 טוֹב : כִּי־תָבוֹא חֲכָמָה בַּלְבָּב וְדַעַת לִנְפִשָּׁהּ ,
 יִנָּעַם : מִזְמָה תִּשְׁמֹר עָלֶיהָ תִּבְוֹנָה תִּנְצֹרָכָה : 11
 לְהַצִּילָהּ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהֲפֹכוֹת : 12
 הָעֹזְבִים אֲרוּחוֹת יֵשֶׁר לָלֶכֶת בְּרִירֵי־חֶשֶׁךְ : 13
 הַשֹּׁמְחִים לַעֲשׂוֹת רָע יִגִּילוּ בַתַּהֲפֹכוֹת רָע : 14
 אֲשֶׁר אֲרוּחֵיהֶם עֲקָשִׁים וְנִלְוִזִים בַּמַּעֲגָלוֹתָם : טו
 לְהַצִּילָהּ מֵאִשָּׁה זָרָה מִכְּבָרְיָהּ אֲמַרְיָה 16
 הַחֲלִיקָה : הָעֹזֶבֶת אֱלֹהֶיךָ נְעוּרֶיהָ וְאֶת־ 17
 בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה : כִּי שָׁחָה אֶל־מֹוֹת 18
 בֵּיתָהּ וְאֶל־רַפָּאִים מַעֲגִלְתֶּיהָ : כָּל־בָּאִיהָ 19
 לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיגוּ אֲרוּחוֹת חַיִּים : לְמַעַן כ
 תֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאֲרוּחוֹת צְדִיקִים תִּשְׁמֹר :
 כִּי־יִשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ־ אֶרֶץ וְתַמִּימִים יִוָּתְרוּ 21
 בָּהּ : וְרָשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכְרְתוּ וּבֹגְדִים 22
 יִסָּחוּ מִמֶּנָּה :

14. הפך. 12. זמם. n. נטה. 2. V.
 18. Der Sinn ist: Ihr
 Haus ist eine Wohnstätte des Verder-
 bens, und sie geht ihrem Untergange ent-
 gegen, 19. נשג. 21. יתר. 22. נסח.

אֶת-הַיְלֹד הַחַי וְהַמֵּת אֶל-תְּמִיתָהוּ וְנָאֵת
 אִמֶּרֶת גַּם-לִי גַם-לָהּ לֹא יִהְיֶה צֹרֵר:
 27 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תָּנוּ-לָהּ אֶת-הַיְלֹד
 28 הַחַי וְהַמֵּת לֹא תְמִיתָהוּ הִיא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ
 כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט
 הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים
 בִּקְרָבוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

יֵלֶד. 18. יֵלֶד. 17. יֵצֵא. 7. כֹּלָה. V. I.
 נָתַן. 26. בּוֹן. יֵנֵק. 21.

VII.

PROVERBIORVM.

CAP. II.

ב
 א בְּנֵי אִם-תִּקַּח אִמְרֵי וּמִצֻּוֹתַי תִּצְפֹּן אֶתָּה:
 2 לְהִקְשִׁיב לְחֲכָמָה אִזְנְךָ תִּטָּה לִבְךָ לְתַבּוּנָה:
 3 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלָהּ:
 4 אִם-תִּבְקֹשֶׁנָּה כְּכֶסֶף וְכַמְטָמָנִים תַּחֲפִשֶׁנָּה:
 ה אִזְ תִּבִּין יִרְאֵת יְהוָה וְדָעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא:
 6 כִּי-יְהוָה יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּיו דָּעַת וְתַבּוּנָה:
 7 וְצִפֹּן לְיִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיָה מִזֶּן לְהִלְכֵי תָם:
 לַנָּצֵר

תבאנה שתיים נשים זנות אל - המלך
 ותעמדנה לפניו : ותאמר האשה האחת ¹⁷
 בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית ¹⁸
 אחר ואלך עמה בבית : ויהי ביום
 השלישי ללדתי ותלד גם - האשה הזאת
 ואנחנו יחדו אין זר אִתנו בבית זולתי
 שתיים - אנחנו בבית : וימת בן - האשה ¹⁹
 הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקם ב
 בתוך הלילה ותקח את - בנה מאצלי
 ואמתה ושנה ותשכיבה בחיקה ואת -
 בנה המת השכיבה בחיקי : ואקם בבקר ²¹
 להניק את בני והנה - מת ואִתבונן אליו
 בבקר והנה לא - היה בני אשר ילדתי :
 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ²²
 ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת
 ובני החי ותדברנה לפני המלך : ויאמר ²³
 המלך זאת אמרת זה - בני החי ובנה המת
 וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי :
 ויאמר המלך קרו לי - חרב ויביאו החרב ²⁴
 לפני המלך : ויאמר המלך גזרו את - כה
 הילד החי לשנים ותנו את - החצי לאחת
 ואת - החצי לאחת : ותאמר האשה אשר - ²⁶
 בנה החי אל - המלך כי - נכמרו רחמיה
 על - בנה ותאמר בי אדני תנו - לה
 את -

אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וְתָתֶן־לּוֹ בֶן יוֹשֵׁב
 עַל־כִּסֵּאוֹ כִּי־זֶה הוּא׃ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
 7 אֶתָּה הַמַּלְכֹת אֶת־עֲבָדֶיךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי
 וְאַנְכִי נָעַר קָטָן לֹא אֶרַע צֵאת וּבֹא׃
 וְעֲבָדֶיךָ בַּתּוֹךְ עִמָּךְ אֲשֶׁר בַּחֲרָתָ עִם־רַב
 8 אֲשֶׁר לֹא־יִמָּנֶה וְלֹא יִסְפָּר מְרֹב׃ וְנָתַתָּ
 9 לְעֲבָדֶיךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשֹׁפֵט אֶת־עִמָּךְ לְהִבִּין
 בֵּין־טוֹב לָרָע כִּי מִי יוּכַל לְשֹׁפֵט אֶת־
 י עִמָּךְ הַקָּבֵר הַזֶּה׃ וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינַי
 אֲדֹנָי כִּי שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעֲזֹר אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת־
 הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לָּךְ יָמִים רַבִּים
 וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לָּךְ עֵשָׂר וְלֹא שָׁאַלְתָּ נַפֶּשׁ
 אֲבִיךָ וְשָׁאַלְתָּ לָּךְ הִבִּין לְשֹׁמֵעַ מִשְׁפָּט׃
 12 הִנֵּה נָתַתִּי לָּךְ לֵב חָכָם וְנָבוֹן אֲשֶׁר
 כְּמוֹהֶ' לֹא־הָיָה לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא־יִקְוֶה
 13 כְּמוֹהֶ׃ וְגַם אֲשֶׁר לֹא־שָׁאַלְתָּ נָתַתִּי לָּךְ גַּם־
 עֵשָׂר גַּם־כְּבוֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמוֹהֶ' אִישׁ
 14 בַּמְּלָכִים כָּל־יָמֶיךָ׃ וְאַתָּה תֵּלֵךְ בְּדַרְבֵּי
 לְשֹׁמֵר חֻקִּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד
 אָבִיךָ וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת־יָמֶיךָ׃ וַיִּקֶּץ שְׁלֹמֹה
 טו וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֹד
 לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ
 16 שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עֲבָדָיו׃ אַז
 תִּבְאֶנָּה

צום. 16. נכה. בזה. 9. פתח. 3. V.
 22. בכה. 21. סוך. 20. בון. 19. לון.
 יכל. 23. חנן.

VI.

I. R E G V M.

CAP. III.

וַיִּתְּחֶנּוּ שְׁלֹמֹה אֶת־פֶּרֶעַה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
 וַיִּקַּח אֶת־בֶּת־פֶּרֶעַה וַיְבִיאָהּ אֶל־עִיר דָּוִד
 עַד כָּלְתָו לִבְנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־בֵּית יְהוָה
 וְאֶת־חוֹמֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב׃ רַק הָעָם
 מִזִּבְחִים בְּבָמֹת כִּי לֹא־נִבְנְה בֵּית לַיהוָה
 יְהוָה עַד הַיָּמִים הָהֵם׃ וַיֵּאָהֵב שְׁלֹמֹה
 אֶת־יְהוָה לָלֶכֶת בְּחֻקֹּת דָּוִד אָבִיו רַק
 בְּבָמֹת הוּא מִזְבֵּחַ וּמִקְטִיר׃ וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
 גִּבְעֹנָה לִזְבֹּחַ שֵׁם כִּי־הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה
 אֵלַי עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃
 בַּגִּבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם
 הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאֵל מָה אֲתוֹן־לָךְ׃
 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ דָּוִד
 אֲבִי חֶסֶד גְּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְצָדִיקָה וּבִישֶׁרֶת לִבָּב עֲמָךְ וַתִּשְׁמַר־לוֹ
 אֶת־

טי לך מות ימות : וילך נתן אל-ביתו ויגף
 יהוה את-הילד אשר ילדה אשת-אוריה
 16 לרור ויאנש : ויבקש דוד את-האלהים
 בער הנער ויצם דוד צום ובה ולן ושכב
 17 ארצה : ויקמו זקני ביתו עליו להקומו
 8 מן-הארץ ולא אבה ולא ברה אתם
 18 לחם : ויהי ביום השביעי וימת הילד
 ויראו עבדי דוד להגיד לו כי-מת הילד
 כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו
 אליו ולא-שמע בקולנו ואף נאמר אליו
 19 מת הילד ועשה רעה : וירא דוד כי
 עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד
 ויאמר דוד אל-עבדיו המת הילד ויאמרו
 כ מרצ : ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך
 ויחלף שמלתו ויבא בית-יהוה וישתחו
 ויבא אל-ביתו וישאל וישומו לו לחם
 21 ויאכל : ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר
 הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת
 ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם :
 22 ויאמר בעור הילד חי צמתי ואבכה כי
 אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד :
 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל
 להשיבו עוד אני הלק אליו והוא לא-
 ישוב אלי :

בן - מות האיש העשה זאת : ואת הכבשה 6
ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את -
הדבר הזה ועל אשר לא - חמל : ויאמר 7
נתן אל - דוד אתה האיש כה - אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי מצחתיך למלך על -
ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול : ואתנה 8
לה את - בית אדניה ואת - נשי אדניה 8
בחיקה ואתנה לה את - בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לה כהנה וכהנה : מרוע 9
בזית : את - דבר יהוה לעשות הרע בעיניו
את אוריה החתי הכית בחרב ואת - אשתו
לקחת לה לאשה ואתו הרגת בחרב בני
עמון : ועתה לא - תסור חרב מביתך עד -
עולם עקב כי בזתני ותקח את - אשת
אוריה החתי להיות לה לאשה : כה 11
אמר יהוה הנני מקים עליה דעה מביחך
ולקחתי את - נשיה לעיניה ונחתתי לרעה 12
ושכב עם - נשיה לעיני השמש הזאת :
כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את -
הדבר הזה נגד כל - ישראל ונגד השמש :
ויאמר דוד אל - נתן חמאתי ליהוה 13
ויאמר נתן אל - דוד גם - יהוה העבירה
הטאתה לא תמות : אפס כי - נאץ באצתי 14
את - איבי יהוה בדבר יהוה גם הבן הלוד
לה

וּרְבִירָה יִהְיוּ אִמָּת וְתִרְבֹּר אֶל־עֲבָדָה אֶת־
 29 הַטּוֹבָה הַזֹּאת : וְעַתָּה הוֹאֵל וּפְרָדָה אֶת־
 בֵּית עֲבָדָה לְהִיזֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיהָ כִּי־אֵתָה
 12 אֲחֵנִי יִהְיוּ רַב־רַת וּמִבְרַכְתָּה יִבְרַךְ בֵּית־
 עֲבָדָה לְעוֹלָם :

עוה. 14. כון. 12. רעה. 7. נוח. 1. V.

27. er. 24. כון. 23. ירא. 21. יכח. 20.
 hat sein Herz gefunden, nemlich bereit
 oder verpflichtet. 29. יאל. —

CAP. XII.

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיֵּבֶא
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אַנְשִׁים הָיוּ בְעִיר
 2 אֶחָד אֶחָד עֹשֶׂה וְאֶחָד רָאשִׁי לַעֲשֹׂה
 3 הָיָה צָאן וּבָקָר הָרְבִּיּא מְאֹד : וְלֹא־אִין־
 4 גֹּבֶל כִּי־אִם־כַּבֶּשֶׂה אֶחָת קָטְנָה אֲשֶׁר־
 5 בָּקָנָה וַיַּחֲלֶה וַתִּגְדֹּל עִמּוֹ וְעַם־בָּנָיו יַחְדָּן
 6 מִפְּתוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶּו תִּשָּׂתָה וּבַחֲיָקוֹ תִּשְׁכַּב
 7 וְתִהְיֶה־לָּהּ כָּבֶת : וַיֵּבֶא הַלֵּל לְאִישׁ הָעֹשֶׂה
 8 וַיַּחֲמֹל לִקְחַת מִצֵּאָנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאָרֶץ
 9 וַיָּבֵא לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כַּבֶּשֶׂת הָאִישׁ הָרָאשִׁי
 10 וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו : וַיַּחֲרֶם־דָּוִד
 11 בְּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן יְהוָה כִּי־
 12 בֶן־

אֲדַבֵּר יְהוָה וְתִרְבֶּר בְּסֵם הָאֱלֹהִים בֵּית עֲבָדָה
לְמַדְחָוּק וְנָתַתְּ תוֹרַת הָאָדָם וְאֲדַבֵּר יְהוָה:
וְכִמָּה יִסְיֶיךָ בְּיָד עֲוֹת לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה כ
יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָה אֲחֵנִי יְהוָה: בַּעֲמֹר 21
דְּבָרָה וְכִלְבָּה עָשִׂיתָ אֶת כָּל־הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת
לְהוֹרִיעַ אֶת־עֲבָדָה: עַל־כֵּן גְּדַלְתָּ יְהוָה 22
אֱלֹהִים כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים וּלְתַךְ
כָּל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹ: וְכִי כַעֲמֹךָ 23
כִּישְׂרָאֵל צִוֵּי אַחֵר בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר חָלְכוּ־
אֱלֹהִים לַפְּדוּת־לוֹ לַעֲם וּלְשׁוֹם לֹא שָׁם
וּלְעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדֻלָּה וְנִרְאוֹת לְאַרְצָה
מִפְּנֵי עֲמֹךָ אֲשֶׁר פָּרִיתָ לָּךְ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם
וְאֱלֹהִים: וְתִכְוֶנְךָ לֹא־אֶת־עֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל 24
לָּךְ לַעֲם עַם־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הֵיזַת לָחֶם
לְאֱלֹהִים: וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבַר הַכ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עֲבָדָה וְעַל־בֵּיתוֹ הַקָּדָשׁ
עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּזְבֹּל 26
שָׁמָּה עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים
עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית עֲבָדָה וְיִהְיֶה נִסְתָּן
לְפָנֶיךָ: כִּי־אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי 27
יִשְׂרָאֵל וְלִיחָה אֶת־אֶזְנְךָ עֲבָדָה לֵאמֹר בֵּית
אֲבִנָּה לָּךְ עַל־כֵּן מֵצֵא עֲבָדָה אֶת־לְבֹ
לְהַתְּפִלָּל אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:
וְעַתָּה אֲחֵנִי יְהוָה אֶת־הַהוּא הָאֱלֹהִים 28
וּרְבִירָה

9 נָגִיד עַל-עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל : וְאַהֲיָה עִמָּךְ
 בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאַבְרַתָּה אֶת-כָּל-אֲיִכֶיךָ
 מִפָּנֶיךָ וַעֲשֵׂתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגִּדִּים
 י אֲשֶׁר בָּאָרֶץ : וְשִׁמַּתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל
 וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד וְלֹא-
 יִסִּיפוּ בְנֵי-עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה:
 11 וְלִמְן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל-עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהַנִּיחֹתִי לָךְ מִכָּל-אֲיִכֶיךָ וְהַגִּיד
 12 לָךְ יְהוָה כִּי-בֵית יַעֲשֶׂה לָּךְ יְהוָה: כִּי
 יִמְלֹאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אֲבֹתֶיךָ וְהַקְזַמְתִּי
 13 אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ
 וְהַכִּיתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ: הוּא יִבְנֶה-בַּיִת
 לְשִׁמִּי וְכִנֵּנִתִּי אֶת-כִּסֵּאוֹ מִמְּלַכְתּוֹ עַד
 14 עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה-לּוֹ לֵאלֹהִים וְהוּא יִהְיֶה-
 לִי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲזוֹתוֹ וְהִכְחֹתִיו בְּשֹׁפֵט
 15 טֵרֶאֱנָשִׁים וּבַנְּגָעֵי בְנֵי אָדָם: וְחִסְדִּי לֹא-
 יִסּוּר מִמֶּנּוּ כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִיו מֵעַם שְׂאוֹל
 16 אֲשֶׁר הִסִּירֹתִי מִלִּפְנֶיךָ: וְנֶאֱמַן בְּיָתְךָ
 וּמִמְּלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם לִפְנֶיךָ כִּסֵּאֲךָ יִהְיֶה
 17 נָכוֹן עַד-עוֹלָם: כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דָּבָר נָתַן אֶל-דָּוִד:
 18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
 מִי אֲנִכִּי אֲדֹנֵי יְהוָה וּמִי בֵיתִי כִּי הֵבִיאָתָנִי
 19 עַד-הַלֵּם: וַתִּקְטֹן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ
 אֲדֹנֵי

II. SAMVELIS.

CAP. VII.

וַיְהִי כִּשְׁנֵי יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוּהָה הַנִּיחַ
 לוֹ מִסִּבִּיב מִכָּל אִיבָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֵל־נָתָן הַנָּבִיא רָאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית
 אֲדָזִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְּרִיעִים :
 וַיֹּאמֶר נָתָן אֵל־הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ
 לָךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוּהָה עִמָּךְ : וַיְהִי בַלַּיְלָה
 הַהוּא וַיְהִי הַבֹּרֶךְ יְהוּהָה אֵל־נָתָן לֵאמֹר :
 לָךְ וְאָמַרְתָּ אֵל־עַבְדִּי אֵל־דָּוִד כֹּה אָמַר
 יְהוּהָה הֵאֱתָה תִּבְנֶה לִּי בַּיִת לְשֹׁכְתִי :
 כִּי לֹא יֹשְׁבִתִּי בַּבַּיִת לְמִיּוֹם הָעֲלֹתִי אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵהְיָה
 מִתְהַלֵּךְ בְּאַהֲרָל : וּבְמִשְׁכָּן : בְּכָל אֲשֶׁר־
 הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבָרָתִי
 אֶת־אֲחִיר שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְדַעוֹת
 אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־
 בְּנִיתֶם לִי בַּיִת אֲדֹמִים : וְעַתָּה כֹּה־
 תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוּהָה צְבָאוֹת
 אֲנִי לִקְחָתִיךָ מִן־הַכּוֹהֵן מֵאַחֵר הַצֹּאן לְהִנֹּחַ

תַּעֲמֹד וּלְקַט נָעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא
 39 אֶל־אֲדָנָיו׃ וַהֲנֵעַר לֹא־יָדַע מֵאוֹמְרוֹ
 מ אֲךָ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּהְיוּ
 יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלִיו אֶל־הַנָּעַר אֲשֶׁר־לוֹ
 42 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבֵּא הָעִיר׃ הַנָּעַר בָּא
 וְדָוִד קָם מֵאֶצֶל הַנָּגֵב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרְצָה
 וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וַיִּשְׁקֹן אִישׁ אֶת־
 דַּעְהוּ וַיָּבֹכוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד
 43 הַגָּדִיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנִיחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
 לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה׃ בֵּינִי וּבֵינָךְ וּבֵין זֵרְעֵי
 וּבֵין זֵרְעֶךָ עַד־עוֹלָם׃

V. I. Daß er meine Seele (Leben) sucht, d. i. mir nach dem Leben trachtet. —

10. ענה. 13. יטב. 14. auch nicht, wenn
ich sterbe. — 19. יירד. 20. ירה. נחר.

als ob ich nach dem Ziel schösse. — 22.

fern von dir auf dieser Sei-
te. — 25. כפעם בפעם wie sonst ein an-

dermahl. 30. עוה. מרר. בוש. — 31. בון.

יִרְהוּ. 36. רוּץ. 35. יַעַר. נִכְהוּ. 33. טוּל.

38. מהר. 40. נפשק. welches Da-

vid am stärksten äußerte. —

שִׁלַּחְנִי נָא כִּי זָבַחַ מִשְׁפָּחָה לָנוּ בְעִיר וְהוּא
 צֹוָה לִי אַחֲרֵי וְעַתָּה אִם - מִצָּאתִי חֵן
 בְּעֵינֶיהָ אִמְלֹטָהּ נָא וְאַרְאֶה אֶת - אַחִי עֲלֶיהָ
 כֵּן לֹא - בָּא אֵל - שִׁלְחֹן הַמֶּלֶךְ : וַיַּחְרֹחֶה לֵּל
 אֶת שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן - נְעוּת
 הַמִּרְדּוֹת הַלֹּא יִדְעֵתִי כִּי - בָּחַר אֶתָּה לְבֶן -
 יִשִּׁי לְבִשְׁתָּךְ וּלְבִשְׁתַּע עֲרוֹת אִמָּךְ : כִּי כָל -
 הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן - יִשִּׁי חָי עַל - הָאָרֶמָּה לֹא
 תָּבוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתָךְ וְעַתָּה שִׁלַּח וְקַח אֶתוֹ
 אֵלַי כִּי בֶן - מוֹת הוּא : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת -
 שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵמַד יוֹמַת מוֹת
 עֲשֵׂה : וַיִּטַּל שְׂאוּל אֶת - הַחֲנִית עָלָיו
 לְהַכֹּתוֹ וַיִּדַּע יְהוֹנָתָן כִּי - כָּלָה הִיא מַעַם
 אָבִיו לְהַמִּית אֶת - דָּוִד : וַיִּקֶּם יְהוֹנָתָן
 מֵעַם הַשִּׁלְחָן בַּחֲרֵי - אָף וְלֹא - אָכַל בִּיּוֹם -
 הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֵל - דָּוִד כִּי לֹא
 הִכְלִמוּ אָבִיו : וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן
 הַשֶּׁרֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנֶּעַר קָטָן עִמּוֹ : וַיֹּאמֶר
 לְנַעֲרוֹ רֵץ מִצָּא - נָא אֶת - הַחֲצִים אֲשֶׁר
 אֲנִכִּי מוֹרָה הַנֶּעַר רֵץ וְהוּא - יֵרֶה הַחֲצִי
 לְהַעֲבֹרוֹ : וַיָּבֹא הַנֶּעַר עַד - מְקוֹם הַחֲצִי
 אֲשֶׁר יֵרֶה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעַר
 וַיֹּאמֶר הֲלֹא הַחֲצִי מִמָּךְ זֶה לָאֵה : וַיִּקְרָא
 יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעַר מִהֲרָה הוֹשֵׁה אֵל -

- 18 נִפְשׁוּ אֶהְיוּ : וַיֹּאמֶר - לוֹ יְהוֹנָתָן מִחַר חֹדֶשׁ
 19 וַנִּפְקְדֶתָּ כִּי יִפְקֹד מוֹשְׁבֵהָ : וּשְׁלֹשֶׁת תִּהְיֶה
 מֵאֵד וּבֹאֶת אֶל - הַמָּקוֹם אֲשֶׁר - נִסְתַּתְרָתָּ
 שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֵׂה וַיֵּשְׁבֶתָ אֶצֶל הָאֲבִן
 20 הָאֵל : וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּם צִדָּה אֹרֶחַ
 21 לְשִׁלַּח - לִי לְמִטְרָה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת -
 הַנֶּעֱר לָךְ מֵצֵא אֶת - הַחֲצִיִּם אִם - אָמַר
 אָמַר לַנֶּעֱר הִנֵּה הַחֲצִיִּם : מִמָּה וְהִנֵּה קִקְחוּ
 וּבֹאֶה כִּי - שְׁלוֹם לָךְ וְאִין דְּבַר חַי - יְהוָה :
 22 וְאִם - כֹּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּם מִמָּה
 23 וְהִלָּאָה לָךְ כִּי שְׁלַחָה יְהוָה : וְהִדְבַּר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינָה
 24 עַד - עוֹלָם : וַיִּסְתַּר דָּוִד בַּשּׂדֶּה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
 כֹּה וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ עַל - הַלֶּחֶם לֵאמֹר : וַיָּשָׁב
 הַמֶּלֶךְ עַל - מוֹשְׁבֵי כַפֵּעַם : בַּפֶּעַם אֶל -
 מוֹשְׁבֵי הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיָּשָׁב אֲבִנָּה
 26 מֵצֵד שְׂאוֹל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד : וְלֹא - דִּבַּר
 שְׂאוֹל מֵאוֹמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרָה
 27 הוּא בִלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי - לֹא טָהוֹר : וַיְהִי
 מִמָּהֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד
 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל - יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מִדֹּעַ לֹא -
 בָּא בֶן - יִשִּׁי גַם - תָּמוּל גַּם - הַיּוֹם אֶל -
 28 הַלֶּחֶם : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת - שְׂאוֹל נִשְׂאֹל
 29 נִשְׂאֹל דָּוִד מֵעַמְדִי עַד - בֵּית לָחֶם : וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחָנִי

חרה יחרה לו דע כי בלתי הרעה מעמו:
 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה 8
 הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון
 המיתני אתה וער אביך למה זה תביאני:
 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע 9
 אדע כי בלתי הרעה מעם אבי לבוא
 עליך ולא אתה אגיד לך: ויאמר דוד
 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך
 קשה: ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא 11
 השדה ויצאו שניהם השדה: ויאמר יהונתן 12
 אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר
 את אבי בעת מחר השלשית והנה
 מוכ אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי
 את אונך: כה יעשה יהוה ליהונתן 13
 וכה יסוף כי ייטב אל אבי את הרעה
 עליך וגליתי את אונך ושלחתיך והלכת
 לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם
 אבי: ולא אם עודני חי ולא תעשה 14
 עמדי חסד יהוה ולא אמות: ולא תכרית 15
 את הסדק מעם ביתי עד עולם ולא
 בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל
 פני הארמה: ויכרת יהונתן עם בית דוד 16
 ובקש יהוה מיד איבי דוד: ויוסף יהונתן 17
 להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת
 נפשו

25. נכה. 26. סור. 29. ist das nicht Befehl? 30. סבב. 33. ילך. 39. יאל. נסה.
40. לקט. 49. נכה. 53. שסס.

CAP. XX.

כ
נ

וַיְבָרַח דָּוִד מִפְּנֵי בָרְמָה וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר
לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מָה עָשִׂיתִי מָה עֲוֹנִי וּמָה
חָטָאתִי לִפְנֵי אֲבִיהָ כִּי מִבִּקֵּשׁ אֶת נַפְשִׁי
וַיֹּאמֶר לוֹ חָלִילָה לֹא תָמוּת הִנֵּה לוֹ
סַעֲשֵׂה אָבִי דָּבָר גָּדוֹל אִם דָּבָר קָטָן וְלֹא
יִגָּלָה אֶת אֲזְנוֹי וּמִדּוּעַ יִסְתִּיר אָבִי מִמֶּנִּי
3 אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת וַיֵּשְׁבֶּעַ עוֹד
דָּוִד וַיֹּאמֶר יָדַע יָדַע אֲבִיהָ כִּי מִצָּאתִי
חַן בְּעֵינֶיהָ וַיֹּאמֶר אֶל יָדַע זֹאת יְהוֹנָתָן
פֶּן יַעֲצֹב וְאוֹלָם חֵי יְהוָה וְחֵי נַפְשָׁהּ
4 כִּי כָפַשְׁעַ בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
אֶל דָּוִד מָה תֹּאמַר נַפְשָׁהּ וַאֲעִשֶׂה לָּהּ
ה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל יְהוֹנָתָן הִנֵּה חָרַשׁ מַחֲרָה
וְאַנְכִּי יֵשֵׁב אֲשֶׁב עִם הַמֶּלֶךְ לֶאֱכֹל
וְשִׁלַּחְתָּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַּשָּׂדֶה עַד הָעָרֶב
6 הַשְׁלֵשִׁית אִם פָּקֹד יִפְקֹדֵנִי אֲבִיהָ וַאֲמַרְתָּ
נִשְׁאַל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי דָוִד לָרוּץ בֵּית לָחֶם
עִירוֹ כִּי זָבַח הַיָּמִים שֵׁם לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה
7 אִם כֹּה יֹאמֶר טוֹב שְׁלוֹם לַעֲבָדָהּ וְאִם
חָרָה

הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּמָּתְהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד׃
וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּקָּח אֶת־⁵¹
חֶרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמָּתְהוּ וַיִּכְרֹת
בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאֻהוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת
גִּבּוֹרִם וַיִּנָּסוּ׃ וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל⁵²
וַיַּהֲרֹגוּ וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־חַפְּלִשְׁתִּים עַד־
בּוֹאֲהָ גֵיא וְעַד שַׁעַר עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי
מִלִּשְׁתִּים בְּרֶרֶךְ שַׁעֲרִים וְעַד־גֵּת וְעַד־
עֶקְרוֹן׃ וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּלֶק אַחֲרָי⁵³
פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחֲבִיָּהֶם׃ וַיִּקָּח⁵⁴
דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיָּבֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם
וְאֶת־כָּלָיו שֵׁם בְּאֵהָלוֹ׃ וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל נָה
אֶת־דָּוִד יֵצֵא לִקְרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי אֹמֵר אֶל־
אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶן־מִי־זֶה הַנָּעַר אַבְנֵר
וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חַי־נַפְשָׁה הַמֶּלֶךְ אִם־יִרְעֵתִי׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתָּה בֶן־מִי־זֶה⁵⁶
הָעַלָם׃ וַיָּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי⁵⁷
וַיִּקָּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיָּבֵאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ
הַפְּלִשְׁתִּי בִידּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בֶּן־⁵⁸
מִי אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עֵבֶרֶה יִשִּׁי
בֵּית הַלְּחֵמִי׃

נתן. 10. נכה. 9. ברה. ערך. 8. V.

דוץ. 22. רוע. 20. רוץ. 17. חתת. II.

F

נכה. 25.

42 הִצַּנָּה לִפְנֵי : וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֵה אֶת-
 דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי-הָיָה נָעַר וְאַדְמֹנִי עִם-יָפָה
 43 מִרְאָה : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד הַכֶּלֶב
 אֲנִכִּי כִי-אַתָּה בָּא-אֵלַי בַּמִּקְלֹת וַיִּקְלָל
 44 הַפְּלִשְׁתִּי אֶת-דָּוִד בְּאַלְהָיו : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
 אֶל-דָּוִד לֵכָה אֵלַי וְאַתָּנָה אֶת-בִּשְׂרָךְ
 מֵה לְעֹזֶךָ הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה : וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בַּחֶרֶב
 וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאֲנִכִּי בָא-אֵלֶיךָ בְּשֵׁם
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מִעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 46 חָרַפְתָּ : הַיּוֹם הַזֶּה יִסָּדֶךָ יְהוָה בְּיָדִי
 וְהַכֹּתִיךָ וְהִסְרֹתִי אֶת-רֹאשְׁךָ מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי
 פָּגֶר מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעֹזֶךָ
 הַשָּׁמַיִם וּלְהִיַּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל-הָאָרֶץ
 47 כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל : וַיִּדְעוּ כָּל-
 הַקָּהָל הַזֶּה כִּי-לֹא בַחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
 יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם
 48 בְּיָדֵנוּ : וְהָיָה כִּי-קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ
 וַיִּקְרַב לִקְרֹאת דָּוִד וַיִּמָּהַר דָּוִד וַיִּרֶץ
 49 הַמַּעֲרֻכָה לִקְרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי : וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 אֶת-יָדוֹ אֶל-הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלָע
 וַיָּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן
 בַּמִּצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אֶרְצָה : וַיַּחֲזֹק דָּוִד
 מִן-הַפְּלִשְׁתִּי בַקֶּלֶע וּבָאֶבֶן וַיָּךְ אֶת-
 הַפְּלִשְׁתִּי

עָלֵיו עֲבֹדָה יִלְךָ וְנִלְחַם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לָלֶכֶת 33
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי־נָעַר
אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעָרָיו׃ וַיֹּאמֶר 34
דָּוִד אֶל־שְׂאוּל רַעָה הִיָּה עֲבֹדָה לְאָבִיו
בְּצֹאן וּבָא הָאֲרִי וְאֵת־הַדּוֹב וְנָשָׂא זֶה
מִהָעֵדֶר׃ וַיֵּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהִכֵּיתִיו וְהִצַּלְתִּי לָהּ
מִפִּיּו וּנְקָם עָלָי וְהִחֲזִקְתִּי בְּזִקְנוֹ וְהִכֵּיתִיו
וְהִמִּיתִיו׃ גַּם אֶת־הָאֲרִי גַם־הַדּוֹב הִכָּה 36
עֲבֹדָה וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרֶל הַזֶּה כְּאַחֵר
מֵהֶם כִּי חָרַף מְעַרְכֵת אֱלֹהִים חַיִּים׃ וַיֹּאמֶר 37
דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּילָנִי מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד
הַדּוֹב הוּא יִצִּילָנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד לָךְ וַיהוָה יִהְיֶה
עִמָּךְ׃ וַיִּלְבֹּשׁ שְׂאוּל אֶת־דָּוִד מִדָּוִד וַנָּתַן 38
קֹוֶבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ שְׂרָיוֹן׃
וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדְיוֹ וַיֵּאָל 39
לָלֶכֶת כִּי לֹא־נָסָה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאוּל
לֹא־אוּכַל לָלֶכֶת בְּאַלְהָהּ כִּי לֹא נִסִּיתִי 84
וַיִּסְרֶם דָּוִד מֵעָלָיו׃ וַיִּקַּח מִקְלָאוֹ בְּיָדוֹ מ
וַיִּבְחַר־לוֹ חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים׃ מִן־הַנֶּחֱל
וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלִי הָרַעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִילְקוּט
וּבִקְלָעוֹ בְּיָדוֹ וַיִּגֶשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיִּלָּךְ 41
הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּךְ וְקָרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נָשָׂא
הַצֵּנָה

ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה
24 וישמע דוד : וכל איש ישראל בראותם
את האיש וינסו מפניו וייראו מאד :
כה ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה
היה כי לחהף את ישראל עלה והיה
האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר
גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו
26 יעשה חפשי בישראל : ויאמר דוד אל-
האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה
לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר
חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל
27 הוזה כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר
לו העם כדבר הוזה לאמר כה יעשה לאיש
28 אשר יכנו : וישמע אליאב אחיו הגדול
בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי
נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני
ירדתי את זדנה ואת רע לבבה כי למען
29 ראות המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה
ל עשיתי עתה הלא דבר הוא : ויסב מאצלו
אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו
31 העם דבר כדבר הראשון : וישמעו הדברים
אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו :
32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם
עליו

וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׁאוּל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים׃
 וַיָּלְכוּ שְׁלֹשׁת בְּנֵי-יִשִׁי הַגִּדְלִים הָלְכוּ 13
 אַחֲרֵי-שְׁאוּל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת
 בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֱלִיָּאב הַבָּכּוֹר
 וּמִשְׁנֶהוּ אַבְיָנָדָב וְהַשְׁלִשִׁי שִׁמְהָ׃ 14 וְדָוִד
 הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגִּדְלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי
 שְׁאוּל׃ וְדָוִד הָלַךְ וַיָּשָׁב מֵעַל שְׁאוּל 15
 לַרְעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו בֵּית-לָחֶם׃ וַיֵּגֶשׁ 16
 הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכֶם וְהָעָרָב וַיִּתְּצוּ אַרְבַּעִים
 יוֹם׃ וַיֹּאמֶר יִשִׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח-נָא לְאַחִיָּה 17
 אִיפֹת הַקִּלְיָא הַזֶּה וַעֲשֵׂרָה לֶחֶם הַזֶּה וְהָרֶץ
 הַמַּחֲנֶה לְאַחִיָּה׃ וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרִיצֵי הַחֶלֶב 18
 הָאֵלֶּה תָּבִיא לְאִשְׁרֵי הָאֱלֹהִים וְאֵת-אַחִיָּה תִּפְקֹד
 לְשָׁלוֹם וְאֵת-עֲרֹבָתָם תִּקַּח׃ וְשְׁאוּל וְהָפֹה 19
 וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּעֲמֹק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים
 עִם-פְּלִשְׁתִּים׃ וַיֵּשְׁבוּ דָוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ כ
 אֶת-הַצֹּאן עַל-שִׁמְרֵי וַיֵּשֶׁא וַיֵּלֶךְ כְּאִשֶּׁר
 צִוָּהוּ יִשִׁי וַיָּבֹא הַמַּעְגָּלָה וְהַחִיל הַיָּצֵא
 אֶל-הַמַּעְרָכָה וְהָרָעוּ בְּמַלְחָמָה׃ וַתַּעֲרֹף 21
 יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעְרָכָה לִקְרַאת מַעְרָכָה׃
 וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת-הַכְּלִים מֵעָלָיו עַל-יָד שׁוֹמֵר 22
 הַכְּלִים וַיִּרְץ הַמַּעְרָכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׁאַל לְאַחִיו
 לְשָׁלוֹם׃ וְהוּא מַדְבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ 23
 הַבָּנִים עוֹלָה גָּלִית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוּ מִגִּת
 מִמַּעְרוֹת

ואיש - ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה
 ויערכו מלחמה לקראת פלשתים:
 3 ופלשתים עמרים אל-ההר מזה וישראל
 עמרים אל-ההר מזה והגיא ביניהם:
 4 ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים
 צלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת:
 ה וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים
 הוא לבוש ומשקל השריון חמשת-אלפים
 6 שקלים נחשת: ומצחת נחשת על-רגליו
 7 וכירון נחשת בין כתפיו: וחץ חניתו
 כמנור ארזים ולהבת חניתו שש-מאות
 שקלים ברזל ונשא הצנה הלה לפניו:
 8 ויעמוד ויקרא אל-מעהבת ישראל ויאמר
 להם למה תצאו לערך מלחמה הלא אנכי
 הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו-לכם
 9 איש וירד אלי: אם-יוכל להלחם אתי
 והכני והיינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-
 לו והכתיו והייתם לנו לעבדים ועברתם
 י אחנו: ויאמר הפלשתי אני חרפתי את-
 מערכות ישראל היום הנה תנו-לי איש
 11 ונלחמה יחד: וישמע שאול וכל-ישראל
 את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו
 12 מאד: ודוד בן-איש אפרתי הנה מבית
 לחם יהודה ושמו ישי ולו שמונה בנים
 והאיש

ויעבר ישראל את יהוה כל ימי יהושע 31
 וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
 אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
 יהוה אשר עשה לישראל : ואת עצמות 32
 יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים
 קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה
 יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה
 קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה : ואלעזר 33
 בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס
 בנו אשר נתן לו בחר אפרים :

נצל. אבה. 10. ירש. 4. רבה. 3. V.
 32. נטה. 23. יטב. רוע. 20. וכל. 19. 8
 עלה.

IV.

I. SAMVELIS.

CAP. XVII.

ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה א
 ויאספו שזכרה אשר ליהודה ויחנו בין ה
 שזכרה ובין עזקה באפס דמים : ושאל ב
 ואיש

כ יֵשָׁא לַפִּשְׁעֵכֶם וּלְהַטְאוֹתֵיכֶם : כִּי תַעֲזֹבוּ
אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי נֹכַר וְשָׁב וְחָרַע
לָכֶם וּכְלָה אֶתְכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הֵיטִיב
21 לָכֶם : וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִּי
22 אֶת־יְהוָה נַעֲבֹד : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם
עֲדִים אַתֶּם בְּכֶם כִּי־אַתֶּם בַּחֲרַתֶּם לָכֶם
23 אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עֲדִים : וְעַתָּה
הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וְחָטְאוּ אֶת־לִבְכֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
24 וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כה נַעֲבֹד וּבִקְוֹלוֹ נִשְׁמָע : וַיְכַרֵּת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית
לָעָם בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּשֶׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט
26 בְּשֵׁכֶם : וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֲבִן גְּדוֹלָה
וַיְקִימָהּ שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ
27 יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם הִנֵּה
הָאֲבִן הַזֹּאת תִּהְיֶה־בָּנוּ לְעֵדָה כִּי־הִיא
שִׁמְעָה אֶת כָּל־אֲמֹרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
עִמָּנוּ וְהִיתָה בְּכֶם לְעֵדָה פֶּן־תִּכַּחֲשׁוּן
28 בְּאֱלֹהֵיכֶם : וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ
29 לְנַחֲלָתוֹ : וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן עֹבֵד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִי
ל שָׁנִים : וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־
סֵרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּעֲזִי :
וַיַּעֲבֹד

וְלֹא בְקִשְׁתָּהּ: וְאַתָּן לָכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר
 13 לֹא יִגְעַת בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא בְנִיתֶם
 וְחָשְׁבוּ בָהֶם כְּרָמִים וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא
 14 נִטְעַתֶם אִתָּם אֲכָלִים: וְעָתָה יִרְאוּ אֶת־
 יְהוָה וְעִבְדוּ אֹתוֹ בַּתָּמִים וּבְאֵמֶת וְהִסִּירוּ
 אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר עִבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֵבֶר
 הַנָּהָר וּבְמִצְרַיִם וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה: וְאִם
 טו רַע בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה בַּחֲרוּ
 לָכֶם הַיּוֹם אֶת־מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת־
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר עִבְדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 הַנָּהָר וְאִם אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אִתָּם
 יֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ אֲנָכִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת־
 יְהוָה: וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לָנוּ מֵעֹזב
 16 אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים: כִּי
 17 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אִתָּנוּ וְאֶת־
 אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים וְאֲשֶׁר
 עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הָאֲתֹת הַגְּדֹלוֹת הָאֵלֶּה
 וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר חָלַכְנוּ בָּהּ
 וּבְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר עִבְדָנוּ בְּקִרְבָּם:
 18 וַיִּגְרֹשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים וְאֶת־הָאֱמֹרִי
 יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ מִפָּנֵינוּ גַם־אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת־
 יְהוָה כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 19 הָעָם לֹא תִוָּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה כִּי־
 אֱלֹהִים קָדְשִׁים הוּא אֵל־קַנּוּא הוּא לֹא־

יַעֲקֹב וְאֶת־עֲשׂוֹ וְאֶת־לְעָשׂוֹ אֶת־הָר שְׁעִיר
 הַלְרֶשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם׃
 וַאֲשַׁלַּח אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־
 אֶת־מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי
 6 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם׃ וְאֹצִיא אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם
 מִמִּצְרַיִם וְתָבֹאוּ הַיָּמָה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּרֹכָב וּבַפְּרָשִׁים יָם־סוּף׃
 7 וַיַּצַּעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיִּשָּׁם מֵאֵפֶל בִּינֵיכֶם
 וּבֵין הַמִּצְרַיִם וַיָּבֹא עָלָיו אֶת־הַיָּם וַיַּכְסֶהוּ
 וְתַרְאִינָה עֵינֵיכֶם אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
 בַּמִּצְרַיִם וְתִשָּׁבוּ בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים׃
 8 וְאִבִּיאתָ אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלָּחֲמוּ אֶתְכֶם וְאֶתֶּן אוֹתָם
 בְּיָדְכֶם וְתִירָשׁוּ אֶת־אֶרֶץ וְאֲשַׁמִּידֶם
 9 מִפְּנֵיכֶם׃ וַיָּקָם בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב
 וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלַעַם בֶּן־
 יִבְעֹר לְקַלֵּל אֶתְכֶם׃ וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעַ
 לְבָלַעַם וַיְבָרֶךְ בְּרוּךְ אַתְּכֶם וְאַצֵּל אֶתְכֶם
 11 מִיָּדוֹ׃ וְתַעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְתָבֹאוּ אֶל־
 יִרְחוֹ וַיִּלָּחֲמוּ בָכֶם בְּעַלִּי־יִרְחוֹ הָאֱמֹרִי
 וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגְּרִזִּי הַחִתִּי
 12 וְהַיְבוֹסִי וְאֶתֶּן אוֹתָם בְּיָדְכֶם׃ וַאֲשַׁלַּח
 לְפָנֵיכֶם אֶת־הַצִּרְעָה וְתִגְרֹשׁ אוֹתָם
 מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא בַּחֲרָבָה
 וְלֹא

אוֹתְכֶם מֵעַל הָאָרֶצָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : בְּעִבְרַתְכֶם אֶת - 16
 בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם
 וְהִלַּכְתֶּם וְעִבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף - יְהוָה בְּכֶם
 וְאִבַּדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 נָתַן לָכֶם :

13. חתן. 12. שחה. 7. נפל. 4. V.
 14. es wird kein Wort fal-
 len, das ist: keine Verheißung unerfüllt
 bleiben.

כר CAP. XXIV.

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶת - כָּל - שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 שִׁכְמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשֵׁי
 וּלְשִׁפְטֵי וּלְשִׁטְרֵי וַיִּתְּצוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל - כָּל - הָעָם כֵּן - אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַפָּהָר יֵשְׁבוּ
 אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תָּרַח אָבִי אֲבִרְהָם וְאָבִי
 נָחֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְאַתָּה אֶת - 3
 אֲבִיכֶם אֶת - אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַפָּהָר וְאוֹלָךְ
 אוֹתוֹ בְּכָל - אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבֹּךְ אֶת - זִרְעוֹ
 וְאַתָּן - לוֹ אֶת - יִצְחָק : וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת - 4
 יַעֲקֹב

8 כִּי אִם - בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּרְבְּקוּ כְּאֲשֶׁר
 9 עֲשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַיֹּרֶשׁ יְהוָה
 מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצוּמִים וְאַתֶּם
 לֹא - עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיכֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 י אִישׁ - אַחֵר מִכֶּם יִרְדֹּף - אֶלֶף כִּי יִהְיֶה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַגִּלְתֶּם לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 11 לָכֶם : וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם
 12 לְאַהֲבָה אֶת - יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אִם -
 שׁוֹב תָּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בַּיָּתֶר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אַתֶּם וְהַתַּחַתֶּנֶת בָּהֶם
 13 וּבְאַתֶּם בָּהֶם וְהֵם בָּכֶם : יָדוּעַ תִּדְעוּ כִּי
 לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶת -
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וְהָיָה לָכֶם לִפְחַ
 וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשֹׁטט בְּצַדִּיכֶם וּלְצִנְפִּים בְּעֵינֵיכֶם
 עַד אֲבַדְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת
 14 אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְהָיָה
 אֲנִכִּי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּרֹדֶף כָּל - הָאָרֶץ
 וַיִּדְעֻתֶם בְּכָל - לִבְבְּכֶם וּבְכָל - נַפְשְׁכֶם כִּי
 לֹא - נָפַל דָּבָר אַחֵר מִכָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ
 טו לָכֶם לֹא - נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אַחֵר : וְהָיָה
 כְּאֲשֶׁר - בָּא עֲלֵיכֶם כָּל - הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלֵיכֶם כֵּן יָבִיא יְהוָה
 עֲלֵיכֶם אֶת כָּל - הַדָּבָר הַרָּע עַד - הַשְׁמִידוֹ
 אוֹתְכֶם

23. לון. II. רוע. 5. כוון. סבב. V. 3.

יצב. 26. ישב. 25. נוח.

CAP. XXIII.

כג

וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הִנִּיחַ אֱ
יָהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל-אֲבִיהֶם מִסִּבֵּיב
וַיְהִי שֶׁעַ זֶקֶן בָּא בַּיָּמִים וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
לְכָל-יִשְׂרָאֵל לְזִקְנָיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו
וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זִקְנָתִי בָּאתִי
בַּיָּמִים וְאַתֶּם רֹאיתֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִפְּנֵיכֶם כִּי יָחֹה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם
לָכֶם רְאוּ הַפִּלְתִּי לָכֶם אֵת-הַגּוֹיִם
הַנִּשְׂאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלָם לְשֹׁבְטֵיכֶם מִן-
הַיַּרְדֵּן וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכֵּיתִי וְהַיָּם
הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וַיְהִי אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַ
יַהֲרֹפֶס מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֶתְכֶם מִלִּפְנֵיכֶם
וַיִּרְשֶׁתְּכֶם אֵת-אֶרֶץ כְּנָעַן דָּבָר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לָבֶס׃ וְחִזְקֶתֶם מְאֹד לְשֹׁמֵר
וּלְעֹשׂוֹת אֵת כָּל-הַכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת
מֹשֶׁה לְבַלְתִּי סוּר מִפָּנָיו יָמִין וּשְׂמָאוֹל׃
לְבַלְתִּי-בּוֹא בַּגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׂאָרִים הָאֵלֶּה
אֶתְכֶם וּבָשָׂם אֱלֹהֵיהֶם לֹא-תִזְכִּירוּ וְלֹא
תִשָּׁבְעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם׃

כי

E 3

העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר :
21 ויחרמו את כל אשר בעיר מאיש ועד-
אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור
22 לפי הרב : ולשנים האנשים המרגלים
את הארץ אמר יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את האשה ואת-
23 כל אשר לה באשר נשבעתם לה : ויבאו
הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת-
אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל-
אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו
24 ויניחום מחוץ למחנה ישראל : והעיר
שרפו באש וכל אשר בה רקו הכסף
והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר
בה בית יהוה : ואת רחב הזונה ואת בית
אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי
החביאה את המלכים אשר שלח יהושע
26 לרגל את ירחו : וישבע יהושע בעת
ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר
יקום ובנה את העיר הזאת את ירחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה :
27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל-
הארץ :

יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון
 יהוה : ושבעה הכהנים נשאים שבעה
 שופרות היכלים לפני ארון יהוה הלכים
 חלוד ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם
 והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך
 ותקוע בשופרות : ויסבו את העיר ביום
 השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו
 שש ימים : ויהי ביום השביעי וישלמו
 בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט
 הנה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו
 את העיר שבע פעמים : ויהי בפעם
 השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
 יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם
 את העיר : והיתה העיר חרם היא וכל
 אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
 היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה
 את המלאכים אשר שלחנו : ורק אתם
 שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן
 החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם
 ועברתם אותו : וכל בסף וחב וכלי
 נחשת וברזל קרש הוא ליהוה אוצר יהוה
 יבוא : וירע העם ותקעו בשופרות ויהי כ
 כשמע העם את קול השופר ויריעו העם
 תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל
 העם

פעם אחת כה תעשה ששת ימים :
 4 ושבֹּעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת
 הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי תִסְבּוּ
 אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעֲמִים וְהַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ
 ה' בַּשּׁוֹפְרוֹת : וְהָיָה בַּמִּשָּׁה בִקְרוֹן הַיּוֹבֵל
 בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר יִרְעוּ כָל־
 הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָא חֹמַת הָעִיר
 6 תִּחַתֶּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֶגְדּוֹ : וַיִּקְרָא
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון אֶל־הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 יִשְׂאוּ אֶת־אָרוֹן הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים יִשְׂאוּ
 שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה :
 7 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם עֲבְרוּ וְסָבּוּ אֶת־הָעִיר
 8 וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה : וַיְהִי
 כַּאֲמַר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה הַכֹּהֲנִים
 נִשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי
 יְהוָה עֲבְרוּ וְתִקְעוּ בַשּׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית
 9 יְהוָה הֵלֶךְ אַחֲרֵיהֶם : וְהַחֲלוּץ הֵלֶךְ לִפְנֵי
 הַכֹּהֲנִים תִּקְעוּ הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמַּאֲסָף הֵלֶךְ
 י אַחֲרֵי הָאָרוֹן הֵלֹךְ וְתִקְוַע בַּשּׁוֹפְרוֹת : וְאֶת־
 הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תִרְעוּ וְלֹא־
 תִשְׁמִיעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דְּבַר
 עַד יוֹם אֲמַרִי אֲלֵיכֶם הִרְיעוּ וְהִרְיעֵתֶם :
 11 וַיִּסָּב אָרוֹן יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקָּדָשׁ פַּעַם
 12 אֶחָת וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיִּלִּינוּ בַּמַּחֲנֶה : וַיִּשְׁכְּם
 יְהוֹשֻׁעַ

לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָּל בִּקְצֵה מִזְרַח
 יִרְחוֹ : וְאֵת שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים כ
 הָאֱלֹהֵה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן־הַיַּרְדֵּן הַקִּים יְהוֹשֻׁעַ
 בְּגִלְגָּל : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר 21
 אֲשֶׁר יִשְׁאַלֻן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם
 לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה : וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־ 22
 בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בִּיבֵשְׁתָּה עֶבֶר יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ־
 הַיַּרְדֵּן הַזֹּאת : אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 23
 אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עֲבָרְכֶם כְּאֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַיִם־סוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
 מִפְּנֵינוּ עַד־עֲבָרְנוּ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמִּי 24
 חֲאָרָץ אֶת־יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן
 יֵרְאֻתֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים :

10. ספר. רום. 5. לון. ינח. יצב. 3. V.
 23. ידע. 22. עור. 16. רבע. 13. חמם.
 ידע. 24. יבש.

CAP. VI.

וַיִּרְיֻחוּ סִגְרֹת וּמִסְגְּרֹת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל א
 אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 2
 יְהוֹשֻׁעַ רֵאדָה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יִרְחוֹ וְאֶת־
 מַלְכָּה גְבוּרֵי הַחֵיל : וְסִבְתֶּם אֶת־הָעִיר 3
 כָּל־אֲנָשֵׁי הַפְּלַחְמָה הַקִּיף אֶת־הָעִיר
 פַּעַם

- 9 הַמִּלֹּן וַיִּנְחֹם שָׁם : וַיִּשְׁתִּים עֲשָׂרָה אַבְנִים
 הַקִּים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מִצְבֵּי
 רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי אֲרוֹן הַבְּרִית וַיְהִי
 י שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי הָאֲרוֹן
 עֹמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד - תָּם כָּל - הַדָּבָר
 אֲשֶׁר - צִוָּה יְהוָה אֶת - יְהוֹשֻׁעַ לֵדְבַר אֶל -
 הָעָם כָּכָל אֲשֶׁר - צִוָּה מֹשֶׁה אֶת - יְהוֹשֻׁעַ
 11 וַיִּמָּהְרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר - תָּם
 כָּל - הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן - יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים
 12 לִפְנֵי הָעָם : וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי - רְאוּבֵן וּבְנֵי - גָד
 וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְנֵי
 13 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים מֹשֶׁה : כַּאֲרַבְעִים
 אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצֶּבֶא עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה
 14 אֶל עֲרֵכּוֹת יְרִיחוֹ : בַּיּוֹם הַהוּא גִּדָּל יְהוָה
 אֶת - יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינָי כָּל - יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ
 כַּאֲשֶׁר יֵרְאוּ אֶת - מֹשֶׁה כָּל - יְמֵי חַיָּיו :
 16 טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל - יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : צִוָּה אֶת -
 הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי אֲרוֹן הָעֵדוּת וַיַּעֲלוּ מִן -
 17 הַיַּרְדֵּן : וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת - הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
 18 עָלוּ מִן - הַיַּרְדֵּן : וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַכֹּהֲנִים
 נִשְׁאִי אֲרוֹן בְּרִית - יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן בְּתֻקָּה
 כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הַחֲרֵבָה וַיֵּשְׁבוּ מִי -
 הַיַּרְדֵּן לְמַקּוֹמָם וַיָּלְכוּ כְּתָמֹל - שִׁלְשָׁם עַל -
 19 כָּל - גְּדֻתָיו : וְהָעָם עָלוּ מִן - הַיַּרְדֵּן בַּעֲשׂוֹר
 לַחֲרֹשׁ

CAP. IV.

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-הַגִּזִּי לַעֲבוֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃
 קָחָנִי לָכֶם מִן-הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים אִישׁ-אַחֵד מִשִּׁבְט׃
 וַצִּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ-לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמָּצֵב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים הַכִּין שְׁתֵּי-עֲשָׂרָה אַבְנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהַנַּחְתֶּם אוֹתָם בַּמָּלֹךְ אֲשֶׁר-תִּלְיֶנּוּ בּוֹ הַלֵּילָה׃
 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל-שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר אִישׁ אֶשֶׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ-אַחֵד אִישׁ-אַחֵד מִשִּׁבְט׃
 וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל-תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל-שִׁכְמוֹ לְמַסְפֵּר שְׁבַטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל׃
 לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת בְּקִרְבְּכֶם כִּי-יִשְׁאַלּוּ בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם׃
 וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִיַּמֵּי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה בְּעַבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-עוֹלָם׃
 וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי-עֲשָׂרָה אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לְמַסְפֵּר שְׁבַטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם אֶל-הַמָּלֹךְ

הפרוי ואת - הגרשני והאמרי והיבוסי :
11 הנה ארון הברית ארון כל - הארץ עבר
12 לפניכם בירדן : ועתה קחו לכם שני
עשר איש משבטי ישראל איש - אחד
13 איש - אחד לשבט : והיה כנוח כפות
רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל -
הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים
14 הירדים מלמעלה ויעמדו נר אחד : ויהי
בנסע העם מאהליהם לעבר את - הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם :
15 ויבוא נשאי הארון עד - הירדן ורגלי
הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
והירדן מלא על - כל - גדותיו כל ימי קציר :
16 ויעמדו המים חירדים מלמעלה קמו נר -
אחר הרחק מאד בארם העיר אשר מצד
צרתן והירדים על ים הערבה ים - המלח
17 תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו : ויעמדו
הכהנים נשאי הארון ברית - יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל - ישראל עברים
בחרבה עד אשר תמו כל - הגוי לעבור
את - הירדן :

נשא. 6. פלא. 5. ירע. 4. לון. V. i.
תמם. 16. נור. עלה. 13. ירש. 10. חלל. 7.
17. כון, mit festem Schritte.

וילנו שם טרם יעברו: ויהי מקצה שלשת 2
ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה:
ויצו את העם לאמר כראתכם את ארון 3
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים
נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם
והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם 4
וביננו כאלפים אמה במדה אל תקרבו
אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר
תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמל
שלשם: ויאמר יהושע אל העם התקדשו ה
כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות:
ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו 6
את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו
את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר 7
יהוה אל יהושע היום הזה אהל גדלך
בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך: ואתה 8
תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית
לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן
תעמדו: ויאמר יהושע אל בני ישראל 9
צשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם:
ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי
בקרבכם והורש יורש מפניכם את
הכנעני ואת החתי ואת החי ואת
הפרזי

יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יר תהיה-
 כ בו : ואם תגירי את דברנו זה והיינו
 21 נקלם משבעתך אשר השבעתנו : ותאמר
 כדבריכם כן - הוא ותשלחם וילכו ותקשו
 22 את תקות השני בחלון : וילכו ויבאו
 הרה וישבו שם שלשת ימים עד - שבו
 הרדפים ויבקשו הרדפים בכל - הדרך
 23 ולא מצאו : וישבו שני האנשים וירדו
 מהר ויעברו ויבאו אל - יהושע בן - נון
 ויספרו לו את כל - המצאות אותם :
 24 ויאמרו אל - יהושע כי - נתן יהוה בידנו
 את כל - הארץ וגם - נמגו כל - ישרי
 הארץ מפנינו :

V. 5. נשג. 6. Flachs des Holzes,
 entweder Flachsstengel, oder eine beson-
 dere Art von Flachs, die manches Aehn-
 liche mit dem Holze hat. — 9. מוג.
 10. יבש. 11. מסס. 13. נצל. 15. חלל.
 16. חבה. 18. קוה. 23. was ihnen be-
 gegnet war. — 24. מוג.

CAP. III.

וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים
 ויבאו עד - הירדן הוא וכל - בני ישראל
 וילכו

אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם : וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לִבָּנוּ 11
וְלֹא - קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל - הָאָרֶץ מִתַּחַת : וַעֲתָה הֵשָׁבְעוּ - נָא 12
לִי בַיהוָה כִּי - עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם
גַּם - אִתָּם עִם - בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנִתְּתֶם
לִי אוֹת אֱמֶת : וְהַחִיתֶם אֶת - אָבִי וְאֶת - 13
אִמִּי וְאֶת - אָחִי וְאֶת - אֲחֹותִי וְאֶת כָּל -
אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת - נַפְשֹׁתֵינוּ מִמוֹת :
וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תִהְיֶיכֶם לָמוֹת 14
אִם לֹא תִגִּירוּ אֶת - דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בֵּית
יְהוָה לָנוּ אֶת - הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
וְאֱמֶת : וְתוֹרְדֶם בַּחֲבֹל בְּעֵד הַחֲלוֹן כִּי 15
בֵּיתָהּ בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחֲמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת :
וְתֹאמַר לָהֶם הִתְרָה לָכֵן פֶּן - יִפְגְּעוּ בָכֶם 16
הַרְדָּפִים וְנִחַבְתֶּם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד
שׁוּב הַרְדָּפִים וְאַחֵר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ 17
אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה
אֲשֶׁר הֵשָׁבַעְתָּנוּ : הִנֵּה אָנֹּהּנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ 18
אֶת - תִּקְוֹת חוּטִי הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחֲלוֹן
אֲשֶׁר הוֹרְדִתָּנוּ בּוֹ וְאֶת - אָבִיךָ וְאֶת - אִמָּךְ וְאֶת -
אָחִיךָ וְאֶת כָּל - בֵּית אָבִיךָ תֹּאסֶפִי אֵלֶיךָ
הַבֵּיתָה : וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר - יֵצֵא מִדִּלְתִּי בֵיתָךְ 19
הַחוּצָה דָּמוֹ כְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכָל אֲשֶׁר
יְהִי

הָאָרֶץ וְאֶת־יְרֵחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִשָּׁה
פ זוֹנָה וְשָׂמָּה רָחֵב וַיִּשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר
לְמֶלֶךְ יְרֵחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה
הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲפֹר אֶת־הָאָרֶץ׃
3 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרֵחוֹ אֶל־רָחֵב לֵאמֹר הֲוָצִיֵּאִי
הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיָּהּ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ
4 כִּי לַחֲפֹר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ בָּאוּ׃ וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתַּצְפֵּנוּ וַתֹּאמֶר
כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין
ה הֵמָּה׃ וַיְהִי הַשָּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֲשֹׁךְ וְהָאֲנָשִׁים
יָצְאוּ לֹא יָדַעְתִּי אַחֵר הָלְכוּ הָאֲנָשִׁים רֹדְפוֹ
6 מִהֵר אַחֲרֵיהֶם כִּי תַשִּׁיגוּם׃ וְהִיא הֶעֱלֵתָם
הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם בַּפִּשְׁתִּי הַעֵץ הָעֲרֻכֹת לָהּ
7 עַל־הַגָּג׃ וְהָאֲנָשִׁים רֹדְפוֹ אַחֲרֵיהֶם
וַיִּרְדּוּ הַיִּרְדֹּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשָּׁעַר סָגַר
אַחֲרָיָה כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם׃
8 וְהֵמָּה מָרַח יִשְׁכָּבוֹן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם
9 עַל־הַגָּג׃ וַתֹּאמֶר אֶל־תֹּאנָשִׁים יָדַעְתִּי
כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָה
אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגָּו כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
י מִפְּנֵיכֶם׃ כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת־אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
יְהוָה אֶת־מִי יָם־סוּף מִפְּנֵיכֶם בַּצֹּאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָם לְשְׁנֵי מַלְכֵי
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֶבֶר הַיִּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעֹז
אֲשֶׁר

מְנִיחַ לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת :
נְשִׁיכֶם טַפְכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר 14
נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ
חֲמִשִּׁים לִפְנֵי אֲחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל
וְעִזְרַתֶּם אוֹתָם : עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה 15 טו
לְאֲחֵיכֶם כְּכֶם וִירָשׁוּ גַם־הֵמָּה אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתָּם
לְאָרֶץ יִרְשָׁתְכֶם וִירָשְׁתֶּם אוֹתָהּ אֲשֶׁר 16
לָכֶם מֹשֶׁה עָבַר יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶח
הַשָּׁמֶשׁ : וַיַּעֲבֹד אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל 17
אֲשֶׁר־צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ
בָּלָךְ : כָּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֵל־מֹשֶׁה בֵּן 18
כְּשָׁמַע אֵלֶיהָ רַק יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ עִמָּהּ
כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה : כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־ 19
יִמָּרָה אֶת־פִּיהוּ וְלֹא־יִשְׁמָע אֶת־דְּבָרֶיהָ
לְכָל אֲשֶׁר־תִּצְוֶנוּ יוֹמָת רַק חֶזֶק וְאַמֵּץ :

יִרְה. 7. נָתַן. 6. רָפָה. 5. מוֹת. 5. V.
יִרֵשׁ. כּוֹן. II. חָתַת. 9. מוֹשֶׁה. 8. צוּה.
זֶרֶח. יִרֵשׁ. 15. יֵשֶׁב. 14. נוּחַ. 12.

CAP. II.

ב

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִן־הַנְּשִׁימִים שְׁנַיִם א
אֲנָשִׁים מִרְגָּלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לָכוּ רְאוּ אֶת־
הָאָרֶץ

נְהַר־פָּרָת כָּל אֶרֶץ הַהָתִים וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל
 הַמְּבֹאֵשׁ הַשְּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְבוּלְכֶם : לֹא־יִתְּיָצֵב
 אִישׁ לִפְנֵיהֶם כָּל יְמֵי חַיָּיהָ כְּאִשֶּׁר הָיִיתִי
 עִם־מֹשֶׁה אֱהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּה וְלֹא־
 6 אֶעֱזֹבְךָ : חֹזֶק וְאַמֶּץ כִּי אֶתֶּרָה תִּנְחִיל אֶת־
 הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
 7 לְאַבְרָם לָתֵת לָהֶם : רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ
 מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל־תִּסּוּר מִמֶּנּוּ יְמִין
 וּשְׂמָאוֹל לְמַעַן תִּשְׁכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְךָ :
 8 לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיהָ וְהִגִּיתָ
 בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־
 הַכְּתוּב בּוֹ כִּי־אֲנִי תִצְלִיָּה אֶת־דְּרָכָה וְאֲנִי
 9 תִּשְׁכִּיל : הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֶק וְאַמֶּץ אֶל־
 תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת כִּי עִמָּךְ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
 י בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְךָ : וַיֵּצֵאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שְׁטָרֵי
 11 הָעָם לֵאמֹר : עֲבְרוּ בִּקְרֹב הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ
 אֶת־הָעָם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צִדָּה כִּי
 בְּעוֹדִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
 הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 12 יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם לָרֶשֶׁתָּהּ : וְלֹא־אֹבְדֵי
 וְלֹצְדֵי וְלַחֲצִי שֹׁבֵט הַמִּנְשָׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
 13 לֵאמֹר : זְכוּר אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם
 מֹשֶׁה עַבְדִּי יִהְיֶה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מְנִיחַ

הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אֵבֹא אֵלֶיךָ
 וּבִרְכִיתִּיךָ : וְאִם־מִזְבֵּחַ אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה - 22
 לִי לֹא־תִבְנֶה אֶתְּהֶן גִּזִּית כִּי הִרְבֵּךְ הַנֶּפֶת
 עָלֶיךָ וּתְחַלֵּלָהּ : וְלֹא־תַעֲלֶה בַמַּעֲלֹת 23
 עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תַעֲלֶה עִרְוֹתָהּ עָלָיו :

15. נוח. II. שחה. 5. יצא. V. 2.

17. נסה. 20. mit mir, d. i. neben
 22. נוף. 23. עלה. mir.

III.

I O S V A.

CAP. I.

א

ד' ז' אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶר הָיָה וַיֹּאמֶר א
 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה
 לֵאמֹר : מִשְׁרֵה עֲבָדֵי מֶת וַעֲתָה קוּם עֶבֶר 2
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֶתָּה וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כֶּף־רַגְלְכֶם בּוֹ 3
 לָכֶם נִתְּנָיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה :
 מִהַמִּדְבָּר וְהַלְבָּנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל 4
 נָהָר־

הַיּוֹם וְאֵת - כָּל - אֲשֶׁר - בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל - כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת - יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ: 12 ס כִּבֵּד אֶת - אָבִיךָ וְאֶת - אִמְךָ
לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֶיךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר - יְהוָה
13 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס לֹא תִרְצַח: ס לֹא
תִנְאֹף: ס לֹא תִגְנֹב: ס לֹא - תַעֲנֶה
בִּרְעֶךָ עַד שֹׁקֶר: ס לֹא תַחֲמוֹד בֵּית רֵעֶךָ: ס
14 לֹא - תַחֲמוֹד אִשְׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרֹ
וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: פ וְכָל - הָעַם
רְאִים אֶת - הַקּוֹלֹת וְאֶת - הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל
הַשֹּׁפָר וְאֶת - הָהָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעַם וַיָּנֻעוּ
16 וַיַּעֲמֻדוּ מֵרָחֹק: וַיֹּאמְרוּ אֶל - מֹשֶׁה דַּבֵּר -
אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל - יִדְבֹּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים
17 פֶּן - נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל - הָעַם אֶל -
תִּירְאוּ כִּי לִבַּעֲבוֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתוֹ עַל - פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי
18 תַּחֲטֹאוּ: וַיַּעֲמֹד הָעַם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
אֶל - הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר - שָׁם הָאֱלֹהִים: ס
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל - מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל -
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן - הַשָּׁמַיִם
כ דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהִי כִסֵּף
21 וְאֱלֹהִי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזְבַּח אֲרָמָה
תַּעֲשֶׂה - לִי וְזָבַחַת עָלָיו אֶת - עֹלֹתֶיךָ וְאֶת -
שְׁלֹמֶיךָ אֶת - צֹאנְךָ וְאֶת - בְּקָרְךָ בְּכָל -
הַמָּקוֹם

מלך. 6. נגר. 3. חנה. 2. יצא. V. I.
 ילך. 24. עוד. 21. ירד. II.

CAP. XX.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה לְאֹמֹר: ס אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
 עֲבָדִים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 עַל־פָּנָי: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־
 תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר
 בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם:
 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדם כִּי
 אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עוֹן אָבֹת
 עַל־בְּנֵים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי:
 וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים לְאַהֲבִי וּלְשִׁמְרִי
 מִצּוֹתַי: ס לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־
 יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: פ זָכוֹר אֶת־יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ
 כָּל־מְלֶאכֶתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה
 אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתְךָ עֲבָדְךָ וְאִמָּתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ
 וּגְרֶתְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־
 הַיָּם

טי שְׁמֹלֶתָם : וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם הִיוּ נְכֻנִים
 16 לַעֲשֹׂת יָמִים אֶל-תַּגְּשׁוּ אֶל-אִשָּׁה : וַיְהִי
 בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיִת הַבֶּקֶר וַיְהִי קָלָת
 וּבִרְקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקָל שֹׁפָר
 17 חֲזָק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה :
 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים
 18 מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בַתְּחִתִּית הָהָר : וְהָרָר
 סִינִי עָשָׂן כָּלֹּל מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה
 בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כַּעֲשָׂן הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲרֹד כָּל-
 19 הָהָר מְאֹד : וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק
 כ מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל :
 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל-הָרָר סִינִי אֶל-רֹאשׁ הָהָר
 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל
 21 מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רֵד הָעֵד
 בָּעָם פֶּן-יִהְרָסוּ אֶל-יְהוָה לִרְאוֹת וְנִפְּל
 22 מִמֶּנּוּ רָב : וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל-
 23 יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן-יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֹא-יֹכֵל הָעָם לַעֲלֹת
 אֶל-הָרָר סִינִי כִּי-אַתָּה הֶעֱדַתָּ בָּנוּ לֵאמֹר
 24 הִגְבַּל אֶת-הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 יְהוָה לָהּ-רֵד וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
 וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל-יְהִרְסוּ לַעֲלֹת אֶל-
 הַר יְהוָה פֶּן-יִפְרֹץ-בָּם : וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל-
 הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם :

זָאבָא אֶתְכֶם - אֵלַי : וְעָתָה אִם - שְׁמוֹעַ הִ
 תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם
 לִי סֻגָּלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי - לִי כָל-
 הָאָרֶץ : וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכַת כְּהֻנִּים 6
 וְגוֹי קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי 7
 הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה : וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם 8
 יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
 וְנִשְׁבַּע מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ 9
 בְּעַב הָעֲנָן בְּעַבֹּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹהֶ
 וְגַם-בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיֵּגֶד מֹשֶׁה אֶת-
 דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר
 וּכְבַסוּ שִׁמְלֹתָם : וְהָיוּ נֹכְדִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי 11
 כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲיִנִּי כָל-
 הָעָם עַל-הָרֹם סִינַי : וְהִגַּבְלָתָ אֶת-הָעָם 12
 סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע
 בְּקֻצֵּהוּ כָּל-הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוּמָת : לֹא- 13
 תֵּגַע בּוֹ יָד כִּי-סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ-יִרְה יִירָה
 אִם-בְּהִמָּה אִם-אִישׁ לֹא יֵחִיָּה בַּמִּשְׁחָה
 הַיֵּבֶל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר : וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן- 14
 הָהָר אֶל-הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת-הָעָם וַיְכַבְּסוּ
 שִׁמְלֹתָם :

31. אֲנִי אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרָךְ : וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה
 לִי וַיֵּשְׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ
 הַמִּטָּה :

V. 2. יצג. 6. יטב. 9. נשג. 12. nach
 dem Munde der Kleinen, d. i. nach der
 Zahl und dem Bedürfnis der Kinder.
 13. להה. 15. תמם. 19. יהב. 20. קנה. 24. בוא. 25.
 oder auch שמם. 31. שחה. חית.

II.

EXODVS.

CAP. XIX.

ט
 א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי :
 ב וַיִּסְעוּ מִדְּפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ
 ג בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲזִק שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר : וּמָשָׁה
 ד עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-
 הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וּתְגִיד
 ה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-בְּנֵי נְשָׁרִים
 וְאֵבָא

אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פֶּרֶעָה עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ
 אֶת-אֲדָמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-הָעַם הֵן 23
 קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאַתָּה אֲדָמָתְכֶם לַפֶּרֶעָה
 הֵא-לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת-הָאֲדָמָה׃
 וְהָיָה בְּתִבּוּאָתָם וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לַפֶּרֶעָה 24
 וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה
 וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵיתְכֶם וְלֹאֲכֹל לְטַפְכֶם׃
 וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ נִמְצָא-חֵן בְּעֵינֶי אֲדֹנֵי כֹה
 וְהָיִינוּ עֲבָדִים לַפֶּרֶעָה׃ וַיִּשָּׂם אֹתָהּ יוֹסֵף 26
 לְחֹק עַד-הַיּוֹם הַזֶּה עַל-אֲדָמַת מִצְרַיִם
 לַפֶּרֶעָה לַחֲמֵשׁ רֶקֶב אֲדָמַת הַכְּחָנִים לְבָדָם
 לֹא הָיְתָה לַפֶּרֶעָה׃ וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ 27
 מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְּרוּ וַיִּרְבּוּ
 מְאֹד׃

יב 12

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה 28
 שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי-יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲזִיו שִׁבְעַת שָׁנִים
 וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ יָמֵי-יִשְׂרָאֵל 29
 לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-
 נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים-נָא יָדְךָ תַּחַת
 יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֶמֶת אֶל-נָא
 תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם-אֲבֹתִי לֹא
 וַנִּשְׁאַתָּנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר
 אֲנִי

D

שְׁבָרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פֶּרְעָה׃
 טו וַיָּתֶם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה־
 לָנוּ לֶחֶם וּלְמָה נָמוּת נְגִידָה כִּי אִפֹּס
 16 כֶּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבֹ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנָה
 17 לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אִפֹּס כֶּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ
 אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף
 לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבַמִּקְנָה הָצֹאן וּבַמִּקְנָה
 הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיִּגְהַלֵּם בַּלֶּחֶם בְּכָל־
 18 מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית׃ וַתָּתֶם הַשָּׁנָה הַהִוא
 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־
 נִבְחַר מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנָה
 הִבְהַמָּה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי
 19 בְּלָתִי אִם־גּוֹיְתָנוּ וְאֶדְמֹתָנוּ׃ לְמָה נָמוּת
 לַעֲיֹנֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֶדְמֹתָנוּ קִנְיָה־אֲתָנוּ
 וְאֶת־אֶדְמֹתָנוּ בַּלֶּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֶדְמֹתָנוּ
 עֲבָדִים לַפֶּרְעָה וְתֵן־זֶרַע וְנַחֲיָה וְלֹא־
 נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם׃ וַיִּקֶּן יוֹסֵף אֶת־
 כָּל־אֶדְמַת מִצְרַיִם לַפֶּרְעָה כִּי־מָכְרוּ
 מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב
 20 וַתְּהִי הָאֶרֶץ לַפֶּרְעָה׃ וְאֶת־הָעָם הָעִבְרִי
 אָתוּ לָעֲרָם מִקְצָה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַר־
 22 קִצְהוּ׃ רַק אֶדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קִנְיָה כִּי
 חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פֶּרְעָה וַאֲכָלוּ אֶת־חֶקֶם
 אֲשֶׁר

מִרְעָה לִצְאֹן אֲשֶׁר לְעֶבְרִיָּה כִּי-כָבֵד הָרַעַב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַעֲתָה יֵשְׁבוּ-נָא עֶבְרִיָּה בְּאֶרֶץ
גִּשְׁן׃ וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ ה
וְאֶחֱיָה בָּאוּ אֵלַי׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֵיהֶם 6
הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-
אֶחֱיָה יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְאִם-יָדַעְתָּ וְיֵשׁ-
בָּם אֲנָשִׁי-חֵיל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה עֵל-
אֲשֶׁר-לִי׃ וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו 7
וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי פֶרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת-
פֶּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֶל-יַעֲקֹב כַּמָּה 8
יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-פֶּרְעֹה 9
יָמֵי שְׁנֵי מִגֹּדְרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט
וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיָגוּ אֶת-
יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתִי בְּיָמֵי מִגֹּדְרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ י
יַעֲקֹב אֶת-פֶּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פֶרְעֹה׃
וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אֶחָיו וַיִּתֵּן 11
לָהֶם אֶחָזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ
בְּאֶרֶץ רַעַמְסֶס כְּאֲשֶׁר צִוָּה פֶּרְעֹה׃ וַיַּכְלִכֵּל 12
יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אֶחָיו וְאֶת כָּל-בֵּית
אָבִיו לֶחֶם לִפִּי הַטָּף׃ וּלְחֶם אֵין בְּכָל-13
הָאֶרֶץ כִּי-כָבֵד הָרַעַב מְאֹד וַתֵּלֶה אֶרֶץ 14
מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעַב׃ וַיִּלְקֹט 14
יוֹסֵף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ-
מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֹׁבַר אֲשֶׁר-הֵם
שֹׁבְרִים

31 פְּנִיָּה כִּי עֹדָה הִי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-
 אָחִיו וְאֶל-בֵּית אָבִיו אֵלֶּה וְהִנֵּה לְפָרְעָה
 וַאֲמַרְהָ אֵלָיו אֲחִי וּבֵית-אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-
 32 כְּנָעַן בָּאוּ אֵלַי : וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צֹאן כִּי-
 אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל-
 33 אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ : וְהִנֵּה כִּי-יִקְרָא לָכֶם
 34 פָּרְעָה וַאֲמַר מַה-מַּעֲשֵׂיכֶם : וַאֲמַרְתֶּם
 אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיהָ מִנְּעֻרֵינוּ וְעַד-
 עַתָּה גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר
 תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי-תֹעֲבֶת מִצְרַיִם כָּל-
 רָעָה צֹאן :

ירה. 28. שות. 4. ירר. 3. נסע. V. 1.
 ישוב. 34. קנה. 32.

CAP. XLVII.

מן

א וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיְגֵד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי
 וְאָחִי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
 2 מִמֶּלֶךְ כְּנָעַן וְהֵנָּה בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וּמִקְנֵה
 אָחִיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיֵּצֵאם לִפְנֵי
 3 פָּרְעָה : וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל-אָחִיו מַה-
 מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פָּרְעָה רָעָה צֹאן
 4 עֲבָדֶיהָ גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבֹתֵינוּ : וַיֹּאמְרוּ
 אֶל-פָּרְעָה לָּגֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוֹ כִּי-אִין
 מִרְעָה

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנְנִי וַיֹּאמֶר 2
 אֲנִי הֵאֱלֹהִי אֲבִיךָ אֶל-תִּירָא מִרְדָּה 3
 מִצְרִימָה כִּי-לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָה שָׁם:
 אֲנִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנִי אֶעֱלֶה גַם-
 עִלָּה וַיֹּסֶף יֵשׁוּת יָדוֹ עַל-עֵינָיָהּ: וַיִּקָּם 4
 יַעֲקֹב מִבָּאָר שָׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בָנָי-יִשְׂרָאֵל הָ-
 אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם
 בַּעֲגֻלֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פַּקְעָה לְשֵׂאת אֹתָם:
 וַיִּקְחוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם וְאֶת-רֶכֶשׁם אֲשֶׁר 6
 רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב
 וְכָל-זֶרְעוֹ אֹתָם: בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֹתָם
 בָּנָתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל-זֶרְעוֹ הֵבִיא אֹתָם 7
 מִצְרִימָה:
 כָּל-הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה 26
 יִצְחָק יֶרְכֹו מִלֵּב נָשִׂי בְנֵי-יַעֲקֹב כָּל-
 נֶפֶשׁ שְׂשִׁים וָשֵׁשׁ: וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר- 27
 יָלַד-לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל-הַנֶּפֶשׁ
 לְבֵית-יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שְׁבַעִים: 28
 וְאֶת-יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֶל-יוֹסֵף לְהוֹרֹת
 לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִשֶׁן: וַיֹּאסֶר 29
 יוֹסֵף מִרְכַּבָּתוֹ וַיַּעַל לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ
 עַל-צוּאָרָיו עוֹד: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל- 30
 יוֹסֵף אֲמוֹתָה הַפֶּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת-
 פְּנֵיהָ

להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויתן להם
 22 צרה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות
 שמלה ולבגיו נתן שלש מאות כסף
 23 וחמש חלפת שמלות: ולאביו שלח כזאת
 עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר
 אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך:
 24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל-
 כה תרצו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ
 26 כנען אל-יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר
 עוד יוסף חי וכי-הוא משל בכל-ארץ
 מצרים ויפג לבו כי-לא-האמין להם:
 27 וידברו אליו את כל-דברי יוסף אשר
 דבר אלהם וירא את-העגלות אשר שלח
 יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם:
 28 ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אלכה
 ואראנו בטרם אמור:

נגש. 4. ענה. 3. ירע. יצא. יצב. V. I.
 יטב. 16. ירש. כול. II. חיה. חרה. 5.
 חיה. 27. פוג. 26. חוס. 20. צוה. 19.

CAP. XLVI.

מו ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארץ
 א שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה
 ויאמר

לַאֲדֹנָן לְכָל-מִצְרַיִם רָדָה אֵלַי אֶל-תַּעֲמֹד:
 וַיֵּשֶׁבֶת בָּאָרֶץ-גִּשְׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי אַתָּה י
 וּבְנֶיךָ וּבְנֵי בְנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבִקְרֶךָ וְכָל-אֲשֶׁר-
 לָךְ: וְכָלכֹּלְתִי אֶתְּךָ שָׁם כִּי-עֹד חֲמִשָּׁה י
 שָׁנִים רָעַב פֶּן-תִּוָּרֶשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל-
 אֲשֶׁר-לָךְ: וְהָנָה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי י
 אֲחֵי בְנֵימִין כִּי-פִי הִמְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם:
 וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת-כָּל-כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם י
 וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמַחֲרַתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם
 אֶת-אָבִי הֵנָּה: וַיִּפֹּל עַל-צוּאְרֵי בְנֵימִין י
 אֲחָיו וַיִּבְכֶּה וּבְנֵימִין בָּכָה עַל-צוּאְרָיו: וַיִּנָּשֶׁק טו
 לְכָל-אֲחָיו וַיִּבְכֶּה עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ
 אֲחָיו אִתּוֹ: וְהַקָּל נִשְׁמָע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר י
 בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
 עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף אָמַר אֵל י
 אַחִיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת-בְּעִירְכֶם וּלְכוּ-
 בָּאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וַקָּחוּ אֶת-אֲבִיכֶם וְאֶת- י
 בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאַתְּנָה לָכֶם אֶת-טוֹב
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת-חֶלֶב הָאָרֶץ:
 וְאַתָּה צֹוִיתָה זֹאת עָשׂוּ קָחוּ-לָכֶם מֵאֶרֶץ י
 מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלְנָשֵׁיכֶם וּנְשֵׁאתֶם
 אֶת-אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: וְעֵינֵיכֶם אֶל-תַּחֲס כ
 עַל-כְּלִיכֶם כִּי-טוֹב כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לָכֶם הוּא: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּתִן י
 לָהֶם

עלה. 24. יוסף. 23. יתר. 20. חרה. 18.
ישב. 33. ירד. 26.

CAP. XLV.

מה

א

וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצָבִים
עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־
2 עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל־אָחָיו׃
וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכִּי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
3 בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי
יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָכֹל אָחָיו לָעֲנוֹת
4 אִתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
אָחָיו גִּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגֹּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף
ה אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִם׃
וַעֲתָה אֶל־תַּעֲצֹבוּ וְאֶל־יַחַר בְּעֵינֵיכֶם
כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לִמְחִיָּה שָׁלַח־נִי
6 אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנַתִּים הָרַעֲב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־
7 חֲרִישׁ וְקֹצִיר׃ וַיִּשְׁלַח־נִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם
לָשׂוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בָּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם
8 לְפָלִיטָה גְדֹלָה׃ וַעֲתָה לֹא־אַתֶּם שָׁלַחְתֶּם
אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׁימֵנִי לְאָב לַפַּרְעֹה
וּלְאֶרֶן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ
9 מִצְרַיִם׃ מָה־רָו וַעֲלֹ אֶל־אָבִי וְאָמַרְתֶּם
אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֶךָ יוֹסֵף שָׁמְנִי אֱלֹהִים
לְאֶרֶן

אֶל-עֲבֹדָה אָבִי וּפָגַד-לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדָנִי:
 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁכָרוֹ-לָנוּ מֵעַט-אֲכָל: כה
 וַיֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם-יֵשׁ אַחִינוּ 26
 הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדּוּ כִּי-לֹא נוּכַל לִרְאוֹת
 פָּנֵי הָאִישׁ וְאַחִינוּ הַקָּטָן אֵינָנו אִתָּנוּ: 27
 וַיֹּאמֶר עֲבֹדָה אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יֹדְעִים כִּי
 שְׁנַיִם יִלְדָה-לִּי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאַחֵר 28
 מִמֶּנִּי וַאֲמַר אֵךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו
 עַד-הַנֶּה: וּלְקַחְתֶּם גַּם-אֶת-זֶה מֵעַם 29
 פָּנֵי וְקָרָהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרְדָתֶם אֶת-שִׁיבְתִּי
 בְּרַעַת שְׁאֵלָה: וְעַתָּה כִּבְאִי אֶל-עֲבֹדָה לִ
 אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינָנו אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
 בְּנִפְשׁוֹ: וְהִיָּה כִּרְאוֹתָיו כִּי-אֵין הַנֶּעַר וּמָת 31
 וְהוֹרִידוּ עֲבָדָיָה אֶת-שִׁיבַת עֲבָדָה אָבִינוּ
 בִּיגּוֹן שְׁאֵלָה: כִּי עֲבָדָה עָרַב אֶת-הַנֶּעַר 32
 מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם-לֹא אָבִיאֵנוּ אֵלֵיָה
 וְחָטַאתִי לְאָבִי כָּל-הַיָּמִים: וְעַתָּה יֵשֶׁב- 33
 נָא עֲבָדָה תַּחַת הַנֶּעַר עֹבֵד לְאֲדָנִי וְהַנֶּעַר
 יַעַל עִם-אָחִיו: כִּי-אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל- 34
 אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינָנו אִתִּי פֶן אֶרְאֶה בְּרַעַ 8
 אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת-אָבִי:

רוע. 5. נשג. 4. שום. נשא. צוה. 1. V.
 צדק. 16. נפל. 14. חלל. 12. מות. 9.
 חרה. 18. C 5

יוסף מה - המעשה הזה אשר עשיתם
הלא ידעתם כי - נחש ינחש איש אשר
16 כמני : ויאמר יהודה מה - נאמר לאדני
מה - נדבר ומה - נצטרק האלהים מצא
את - עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם -
אנחנו גם אשר - נמצא הגביע בידו :
17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר
נמצא הגביע בידו הוא יהיה - לי עבד
ואתם עלו לשלום אל - אביכם :

ס ס ס יא II

18 ויגש אליו יהודה ויאמר בני אדני ידבר -
נא עבדך דבר באדני אדני ואל - יחר אפך
19 בעבדך כי כמוד כפרעה : אדני שאל
את - עבדיו לאמר היש - לכם אב או - אח :
כ ונאמר אל - אדני יש - לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו
21 לאמו ואביו אהבו : ותאמר אל - עבדיך
22 הורדהו אלי ואשימה עיני עליו : ונאמר
אל - אדני לא - יוכל הנער לעזב את -
23 אביו ועזב את - אביו ומת : ותאמר אל -
עבדיך אם - לא ירד אחיכם הקטן אתכם
24 לא תספון לראות פני : ויהי כי עלינו
אל -

אֶמְתַּחַת הַקֶּטֶן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כְּדִבְרֵי
יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר : הַבֶּקֶר אֹר וְהָאֲנָשִׁים 3
שָׁלְחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם : הֵם יֵצְאוּ אֶת- 4
הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לְאִשֶּׁר עַל-
בֵּיתוֹ קוּם רֹדֶף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגָּתָם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת
טוֹבָה : הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בּוֹ ה
וְהוּא נֶחֱשׁ וְנֶחֱשׁ בּוֹ הִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם :
וַיִּשְׁגְּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : 6
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יִדְבֹּר אֲדֹנִי כְּדְבָרִים 7
הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבֹדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כְּדָבָר
הַזֶּה : הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּפִי אֶמְתַּחֲתֵינוּ 8
הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִיךָ נִגְנֹב 8
מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אִו זָהָב : אֲשֶׁר יִמָּצֵא 9
אֵתוֹ מֵעֲבֹדֶיךָ וּמָת וְגַם-אֲנַחְנוּ נִהְיָה לְאֲדֹנֵי 10
לַעֲבָדִים : וַיֹּאמֶר גַּם-עֵתָּה כְּדְבָרֵיכֶם י
כֵּן-הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֵתוֹ יִהְיֶה-לִּי עֹבֵד
וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים : וַיִּמָּהְרוּ וַיֹּזְרְדוּ אִישׁ 11
אֶת-אֶמְתַּחְתּוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֶמְתַּחְתּוֹ :
וַיַּחֲפֹשׂ בְּגָדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כִּלְיָה וַיִּמָּצֵא 12
הַגִּבִּיעַ בְּאֶמְתַּחַת בְּנִימִן : וַיִּקְרְעוּ שִׁמְלֹתָם 13
וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל-חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה : 14
וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עֹזְרֵנוּ
שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר לָהֶם טו

פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְּאֶפֶק וַיֹּאמֶר שְׂיִמוּ לָחֶם:
 32 וַיִּשְׂיִמוּ לוֹ לִבָּהּ וּלְהֶם לְבָדָם וּלְמִצְרַיִם
 הָאֲכָלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרַיִם
 לֶאֱכֹל אֶת־הָעֲבָרִים לָחֶם כִּי־תוֹעֲבָה
 33 הוּא לְמִצְרַיִם: וַיָּשָׁבוּ לִפְנֵי הַבְּכוֹר כְּבִכְרָתוֹ
 וַהֲצִעִיר כְּצִעְרָתוֹ וַיִּתְּמֵהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־
 34 רֵעֵהוּ: וַיֵּשֶׂא מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִם
 וַחֲרַב מִשְׁאֵת בְּנִימִין מִמִּשְׁאֵת כָּלָם חֲמִשׁ
 יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:

יֵלֵד. 7. רוֹעַ. 6. עוֹר. 3. כֹּלֵה. 2. V.
 שְׁנָה. 12. מִהָה. 10. יֵצֵג. 9. יֵרַע. נִגְדֵּר.
 16. zu dem, welcher über sein Haus
 18. כֹּון. בּוֹא. גֵּשֶׁהְט war. 21. שְׁקָל. —
 22. יֵרַד. 23. טָמֵן. 24. קָרַד. 25. כֹּון. 26. שָׁחָה. 27.
 28. תַּעֲב. יֵכֵל. 30. בִּכָּה. 31. חָנָן. 32.
 33. רַבָּה. נִשָּׂא. 34. מִהָה.

CAP. XLIV.

וַיֵּצֵאוּ אֶת־אִשְׁרַע־עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא
 אֶת־אֲמִתְחַת הָאֲנָשִׁים אֲכֹל כָּאִשְׁרַע יוּכְלוּן
 שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמִתְחַתוֹ:
 2 וְאֶת־גְּבִיעִי גְבִיעִי הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי
 אֲמִתְחַת

פֶּתַח הַבַּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדָנִי יֵרֶד יִרְדְּנוּ כ
 בַּתְּחִלָּה לְשֹׁבֵר-אֶכֶל׃ וַיְהִי כִּי-בָּאוּ אֵל-
 21 הַמֶּלֶךְ וּנְפִתְחָה אֶת-אֲמֶתְחֹתֵינוּ וְהָיָה כֶּסֶף-
 אִישׁ בְּפִי אֲמֶתְחָתוֹ כֶּסֶפֶנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנָשֵׁב
 אִתּוֹ בִּירְדְּנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדְּנוּ בִירְדְּנוּ 22
 לְשֹׁבֵר-אֶכֶל לֹא יֵדְעֵנוּ מִי-שָׁם כֶּסֶפֶנוּ
 בְּאֲמֶתְחֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל- 23
 תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם
 מִטְמוֹן בְּאֲמֶתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶּם בָּא אֵלַי
 וַיּוֹצֵא אֱלֹהִים אֶת-שִׁמְעוֹן׃ וַיָּבֹא הָאִישׁ 24
 אֶת-הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן-מַיִם
 וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסָּפּוֹא לַחֲמֻרֵיהֶם׃
 וַיְלִינוּ אֶת-הַמִּנְחָה עַד-בּוֹא יוֹסֵף בְּצֹהָרִים כה
 כִּי שָׁמְעוּ כִּי-שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם׃ וַיָּבֹא 26
 יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-
 בִּידָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחוּ-לוֹ אָרְצָה׃ וַיִּשְׁאַל 27
 לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן
 אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הֲעוֹרְדֵנוּ חַי׃ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם 28
 לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוּ עוֹרְדֵנוּ חַי וַיִּקְרֵי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃
 וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-בְּנֵימִין אֶחָיו בֶּן- 29
 אָמוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֱהִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִחַנֶּה בְּנִי׃ וַיַּמְהֵר 3
 יוֹסֵף כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֵל-אֶחָיו וַיִּבְקֹשׁ
 לִבְכוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה׃ וַיִּרְחֹץ 31
 פָּנָיו

- 11 כִּי-עַתָּה שָׁכְנוּ זֶה פְּעָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן אֶפֹּא זֹאת עֲשׂוֹ
 קָחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ
 מִנְּחָה מֵעֹט צָרִי וּמֵעֹט דָּבֶשׁ נִכְאֹת וְלֹט
 12 בְּטָנִים וּשְׁקָדִים : וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קָחוּ בְיָדְכֶם
 וְאֵת-הַכֶּסֶף הַמּוֹשָׁב בְּפִי אֲמַתְחִיתִיכֶם
 13 תָּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם אֵלַי מִשְׁנֶה הִוא : וְאֵת-
 14 אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוֹמוּ שׁוּבוּ אֶל-הָאִישׁ : וְאֵל
 שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רְחֻמִּים לִפְנֵי אֲדָמָה וְשִׁלַּח
 לָכֶם אֶת-אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֵת-בְּנֵימִין וְאֶנִּי
 טו כָּאֲשֶׁר שָׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
 אֶת-הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה-כֶּסֶף לָקָחוּ
 בְּיָדָם וְאֵת-בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדּוּ מִצְרַיִם
 16 וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֹתָם
 אֶת-בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִישׁ עַל-בֵּיתוֹ הֵבֵא
 אֶת-הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבַח טֶבַח וְהָכֵן כִּי
 17 אֲנִי יֹאכֵל הָאֲנָשִׁים בַּצְּהָרִים : וַיַּעַשׂ הָאִישׁ
 כָּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת-הָאֲנָשִׁים
 18 בֵּיתָה יוֹסֵף : וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבָאוּ
 בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל-דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֹּׁב
 בְּאֲמַתְחִיתֵנוּ בַתְּחִלָּה אָנַחְנוּ מוֹבָאִים
 לְהַתְּגַלֵּל עָלֵינוּ וְלִהְיוֹתָנָפֵל עָלֵינוּ וְלִקְחַת
 19 אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֵת-חֲמֹרֵינוּ : וַיַּגִּשׁוּ אֶל-
 הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל-בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו
 פָּתַח

מֹות. 37. יִרָא. רִיק. 35. יִלֵךְ. לִקַּח.
יִרֹד. 38. נָתַן. בּוֹא.

מג CAP. XLIII.

וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כִּאֲשֶׁר כָּלָא א 2
לֶאֱכֹל אֶת-הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֵׁבוּ שְׁבוּ-לָנוּ
מֵעֵט-אֶכֶל: וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ יְהוֹדָה לֵאמֹר 3
הָעֵר הָעֵר בְּנֵי הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא-תֵרְאוּ
פָנַי בְּלֹתִי אֲחֵיכֶם אִתְּכֶם: אִם-יִשְׁהַ 4
מִשְׁלַח אֶת-אֲחֵינוּ אֲחֵנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁבְּרָה
לָהּ אֶכֶל: וְאִם-אֵינָהּ מִשְׁלַח לֹא נִרְדָּה 5
כִּי-הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא-תֵרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי
אֲחֵיכֶם אִתְּכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה 6
הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹר לָכֶם אֵח:
וַיֹּאמְדוּ שְׂאוֹל שְׂאוֹל-הָאִישׁ לָנוּ וְלִמּוֹלֶדֶתָנוּ 7
לֵאמֹר הָעוֹר אֲבִיכֶם הִי הֵישׁ לָכֶם אֵח וּפְגַר-
לוֹ עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידוּעַ נִרַע כִּי
יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת-אֲחֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה 8
אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנֶּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה
וְנִלְכָּה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת גַּם-אֲנַחְנוּ גַּם-אַתָּה
גַּם-טַפָּנוּ: אֲנֹכִי אֶעֱרַבְנוּ מִיָּדִי תִבְקָשׁנוּ 9
אִם-לֹא הֵבִיאתִיו אֲלֵיךָ וְהַצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
וְחָטַאתִי לָהּ כָּל-הַיָּמִים: כִּי לֹא הִתְמַהֵמַהְנוּ י
כִי- C 2

אֲדַע כִּי כְנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֲחֵר הַנִּיחוּ
 34 אֹתִי וְאֶת־רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָרוּ וּלְכוּ : וְהָבִיאוּ
 אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֶרְעָה כִּי לֹא
 מִדְּגָלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם
 לֵה אֲתֹן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ : וַיְהִי הֵם
 מִרְיָקִים שִׁקְיָהם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר־כֶּסֶף
 בִּשְׁקָן וַיֵּרְאוּ אֶת־צִרְרוֹת כֶּסֶפִּיהֶם הִמָּדָה
 36 וַאֲבִיהֶם וַיֵּרְאוּ : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב
 אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינְנִי וְשִׁמְעוֹן
 37 אֵינְנִי וְאֶת־בְּנֵימֵן תִּקְחוּ עָלַי הֵיוּ כָלָנָה :
 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי
 בְנֵי תָמִית אִם־לֹא אָבִיאוּ אֵלַי תִּנָּה
 38 אֹתוֹ עַל־יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנּוּ אֵלַי : וַיֹּאמֶר
 לֹא־יֵרֶד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מָתָה וְהוּא־אֵל
 לְבָדּוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאתִיו אֲסֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
 תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַתֶּם אֶת־שִׁיכְתִּי בִּגְזֹן
 שְׂאוּלָה :

יבחן. 15. נכר. 7. מות. ירד. 2. V.
 חנן. אשם. 21. בוא. 19. יצא. חיה.
 שוב. בכה. סבב. 24. לוץ. 23. צור.
 פה. לון. 27. נשא. 26. נחן. צוה. 25.
 28. שוב. Ihr Herz ging weg, d. i. ihr
 Muth sank. 29. קרדה. 33. ידע. ינח.
 לקח.

אֵלֵינוּ הִצְרָה הַזֹּאת׃ וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם 22
 לֵאמֹר הֲלוֹא אֶמְרָתִי אֲלֵיכֶם׃ לֵאמֹר אֶל־
 תַּחֲטְאוּ בִּילָד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה
 נִדְרָשׁ׃ וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי 23
 הַמַּלְיָץ בִּינְתָם׃ וַיֹּסֵב מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ 24
 וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאֲתָם
 אֶת־שְׁמַעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ וַיֵּצֵא כֹה
 יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּרֶ וַלְהִשִּׁיב
 כֶּסֶפֶיהֶם אִישׁ אֶל־שַׁקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֹדָה
 לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן׃ וַיֵּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם 26
 עַל־חֲמֻרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם׃ וַיִּפְתַּח הָאֲחִיר 27
 אֶת־שַׁקּוֹ לָתֵת מִסֶּפּוֹא לַחֲמֹרוֹ בַּפֶּלֶן וַיֵּרָא
 אֶת־כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִיו הַיֹּשֵׁב כֶּסֶפִּי וְגַם הִנֵּה 28
 בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל־
 אֲחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ׃
 וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן 29
 וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֶת כָּל־הַקִּלְת אֹתָם לֵאמֹר׃
 דָּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָנָה וַיִּתֵּן לָנוּ
 אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ׃ וַנֹּאמֶר אֲלֵיו 31
 כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הֵינּוּ מִרְגָּלִים׃ שְׁנַיִם־ 32
 עָשָׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֲחִיר אֵינָנו
 וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן׃ 33
 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בִּזְאוֹת
 אֲרֶע

י לראות את ערות הארץ באתם : ויאמרו
 אליו לא אנכי ועבריה באו לשבר אכל :
 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו
 12 לא היו עבריה מרגלים : ויאמר אלהם
 13 לא כי ערות הארץ באתם לראות : ויאמרו
 שנים עשר עבריה אחים אנחנו בני
 איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את
 14 אבינו היום והאחד איננו : ויאמר אלהם
 יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים
 טו אתם : בזאת תבחנו חי פרעה אם
 תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן
 16 הנה : שלחו מכם אחד ויקח ארז
 אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
 האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
 17 אתם : ויאסף אתם אל משמר שלשת
 18 ימים : ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי
 זאת עשו וחי את האלהים אני ירא :
 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
 משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון
 כ בתיכם : ואת אחיכם הקטן תביאו אלי
 ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן :
 20 ויאמרו איש אל אחיו אכל אשמים
 אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
 בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה
 אלינו

Gewalt, seinen alleinigen Befehl. 39.
 שנה. 43. שום. סור. 42. נשק. 40. ידע.
 רבה. 49. סבב. 48. רום. 44. ברך.
 חלל. 54. כלה. 53. פרה. 52. נשה. 51.
 ילך. 55.

מב CAP. XLII.

וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם א
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּרָאוּ : וַיֹּאמְרוּ 2
 הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוֹ-
 שָׁמָּה וְשָׁבֵר-לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת :
 וַיִּרְדּוּ אַחֵי-יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשָׁבֵר בָּרַ מִמִּצְרַיִם : 3
 וְאַתָּה-בְּנֵימִין אַחֵי יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב 4
 אֶת-אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאנוּ אִסּוֹן :
 וַיָּבֹאוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל לְשָׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים ה
 כִּי-הָיָה הָרָעָב בָּאָרֶץ כְּנָעַן : וַיּוֹסֶף הוּא 6
 הַשְּׁלִיט עַל-הָאָרֶץ הוּא הַמִּשְׁבִּיר לְכָל-
 עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחוּ-לוֹ
 אַפַּיִם אֲרָצָה : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וַיִּפְרֹם 7
 וַיַּתְּנֵם אֵלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קְשׁוֹת וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים מֵאִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאָרֶץ כְּנָעַן
 לְשָׁבֵר-אֵכָל : וַיִּפֹּר יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וְהֵם 8
 לֹא הִפְרֵהוּ : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר 9
 חָלַם בָּהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְּלִים אַתֶּם
 לְרֹאוֹת

51 כֹּהֵן אֱוֹן: וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר
 מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלִי
 52 וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי: וְאֵת שֵׁם הַשְּׁנִי קִרְיָא
 53 אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרֵנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי:
 וַתִּכְלִינָה שִׁבְעַת שָׁנִי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ
 54 מִצְרַיִם: וַתַּחלִּינָה שִׁבְעַת שָׁנִי הָרַעֲב לָבוֹא
 בְּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעֲב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת
 הַזֹּת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם: וַתִּרְעַב
 כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פַּרְעֹה
 לֶלֶחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־מִצְרַיִם לָכוּ
 56 אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: וְהָרַעֲב
 הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאֲרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֹק
 57 הָרַעֲב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְכָל־הָאֲרֶץ בָּאוּ
 מִצְרַיִמָּה לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חֹזֶק הָרַעֲב
 בְּכָל־הָאֲרֶץ:

V. 1. קצץ. ימם eine Art von Pleo-
 nasmus. 2. עלה. רעה. ראה. 4. יקץ.
 חלל. ידע. 21. ענה. 16. רוץ. 14. ישן. 5.
 ידע. 31. קום. 30. נגר. 24. ראה. 22.
 32. ושנה, und was die Wiederholung des
 Traums betrifft. 33. כון. 35. שות. בון.
 unter die Hand des Ph., d. i. unter seine
 Gewalt,

וַחֲכָם כְּמוֹהֶּ: אֶתְהָ תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-מִ
 פִּיךָ יִשָּׁק כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶּא אֲגִדָּל מִמֶּךָ: 41
 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ
 עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּסֶר פֶּרְעָה אֶת- 42
 טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתְהָ עַל-יַד יוֹסֵף
 וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶכֶר הַזָּהָב
 עַל-צוּאָרוֹ: וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמֶרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה 43
 אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו אֲבִירָה וְנָתַן אֹתוֹ
 עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל- 44
 יוֹסֵף אֲנִי פֶרְעָה וּבְלַעְדִּיךָ לֹא-יָרִים אִישׁ
 אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רִגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:
 וַיִּקְרָא פֶּרְעָה שֵׁם-יוֹסֵף צִפְנָת פַּעֲנִחַ וַיִּתֵּן-מֵת
 לוֹ אֶת-אַסְנֹת בֵּת-פּוֹטִי פָּרַע כֹּהֵן אֵן לְאִשָּׁה
 וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיּוֹסֶף בֶּן שְׁלֹשִׁים 46
 שָׁנָה בַּעֲמֻדוֹ לִפְנֵי פֶרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וַיֵּצֵא
 יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פֶרְעָה וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:
 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בַּשָּׁבַע שְׁנֵי הַשָּׁבָע לְקַמְּצִים: 47
 וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֹכְלֵי שָׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר 48
 הָיָה בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וַיִּתֵּן-אֹכֵל בַּעֲרִים אֹכֵל
 שָׂדֶה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 49
 וַיַּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲזֹל הַיָּם הָרַבָּה מְאֹד עַד
 כִּי-חָדַל לְסַפֵּר כִּי-אֵין מִסְפָּר: וַלְיוֹסֵף כ
 יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תְּבוּאָה שְׁנַת הָרָעָב
 אֲשֶׁר יָלְדָהּ-לוֹ אַסְנֹת בֵּת-פּוֹטִי פָּרַע
 כֹּה

וְשִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הָרְקֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּרִים
 28 יְהִי שִׁבְעַת שְׁנֵי רָעָב׃ הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה
 29 הָרְאֵה אֶת־פַּרְעֹה׃ הִנֵּה שִׁבְעַת שָׁנִים
 לְבָאוֹת שִׁבְעַת זָרוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְקָמוּ
 שִׁבְעַת שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשִּׁבְעַת
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכָל־הָרָעָב אֶת־הָאֶרֶץ׃
 31 וְלֹא־יָדַע הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הָרָעָב הַהוּא
 32 אַחֲרֵי כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מְאֹד׃ וְעַל הַשָּׁנֹת
 הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעַמִּים כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר
 מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ׃
 33 וַעֲתָה יֵרָא פַרְעֹה אִישׁ נָכוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיִתְהוּ
 34 עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וַיִּפְקֹד
 פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
 לֹא בְשִׁבְעַת שְׁנֵי הַשִּׁבְעַת׃ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־
 אֶכָל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיַּצְבְּרוּ־
 בָּר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֶכָל בְּעָרִים וּשְׁמָרוּ׃
 36 וְהָיָה הָאֶכָל לְפִקְדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת שְׁנֵי הָרָעָב
 אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִכָּרֵת
 37 הָאֶרֶץ בְּרָעָב׃ וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה
 38 וּבְעֵינֵי כָל־עַבְדָּיו׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־
 עַבְדָּיו הִנֵּמְצָא כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים
 39 בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ
 אֱלֹהִים אֹתָהּ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין־נָכוֹן
 וְחָכָם

לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתָּר אֹתוֹ : וַיַּעַן 16
 יוֹסֵף אֶת-פַּרְעֹה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים
 יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פַּרְעֹה : וַיִּדְבֹּר פַּרְעֹה 17
 אֶל-יוֹסֵף בְּחִלְמֵי הַנָּגִי עֹמֵד עַל-שֹׁפֶת
 הַיָּאֵר : וַהֲנֵה מִן-הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְע פָּרוֹת 18
 בְּרִיאֹת בְּשָׂר וַיִּפֹּת תָאֵר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּי : 19
 וַהֲנֵה שִׁבְע-פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
 דָּלוֹת וְרָעוֹת תָאֵר מֵאֵד וְרָקוֹת בְּשָׂר לֹא-
 רָאִיתִי כַּהֲנֵה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָדַע : 20
 וַתֹּאכְלֵנָה הַפָּרוֹת הָרָקוֹת וַהֲרָעוֹת אֶת-כ
 שִׁבְע הַפָּרוֹת הָרֵאשִׁנּוֹת הַבְּרִיאֹת : וַתִּבְאֲנָה 21
 אֶל-קַרְבָּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְבָּנָה 22
 וּמִרְאִיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקוֹץ : וַאֲרָא 23
 בְּחִלְמֵי וַהֲנֵה : שִׁבְע שִׁבְלִים עֹלֹת בִּקְנָה
 אַחֲר מִלֵּאת וְטָבוֹת : וַהֲנֵה שִׁבְע שִׁבְלִים 23
 צִנְמוֹת דִּקְּוֹת שֶׁדִּפּוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם :
 וַתִּבְלַעַן הַשִּׁבְלִים הַדִּקְּוֹת אֶת שִׁבְע הַשִּׁבְלִים 24
 הַטָּבוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיֵן מִגִּיד
 לִי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה כֹה 25
 אַחֲר הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הַגִּיד
 לַפַּרְעֹה : שִׁבְע פָּרֹת הַטָּבוֹת שִׁבְע שָׁנִים 26
 הֵנָּה וְשִׁבְע הַשִּׁבְלִים הַטָּבוֹת שִׁבְע שָׁנִים
 הֵנָּה חֲלוֹם אַחֲר הוּא : וְשִׁבְע הַפָּרוֹת 27
 הָרָעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְע שָׁנִים הֵנָּה
 וְשִׁבְע

הַמֵּרְאָה וְרָקַת הַבָּשָׂר אֵת שִׁבְעַת הַפְּרוֹרֹת
הַיֵּפֶת הַמֵּרְאָה וְהַבְּרִיאָת וַיִּקְוֶץ פְּרָעָה׃ וַיֵּשֶׁן
וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּה׃ שָׁמַע שְׁבָלִים עֲלוֹת
6 בָּקָנָה אֶהָר בְּרִיאֹת וְטָבוֹת׃ וְהִנֵּה שִׁבְעַת
שְׁבָלִים דָּקוֹת וְשֵׁרוּפֹת קָרִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃
7 וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שִׁבְעַת
הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמִּלֵּאוֹת וַיִּקְוֶץ פְּרָעָה
8 וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפְּעֶם רוּחוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
וְאֶת-כָּל-הַכִּמְיָה וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת-
9 חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן-פֹּתָר אֹתָם לְפְרָעָה׃ וַיִּדְבֹּר
שׁוֹר הַמִּשְׁקִים אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת-חֲטָאִי
י אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם׃ פְּרָעָה קִצָּף עַל-עֲבָדָיו
וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֹר בֵּית שׁוֹר הַטַּבָּחִים אֹתִי
11 וְאֶת שׁוֹר הָאֲפִים׃ וַנַּחֲלֵמָה חֲלוֹם בַּלַּיְלָה
אַחֵר אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפֹתֶרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלֹמְנוֹ׃
12 וְשֵׁם אֲתָנֹו נָעַר עֲבָדִי עָבַד לְשׁוֹר הַטַּבָּחִים
וַנִּסְפֹּר-לוֹ וַיִּפְתָּר-לָנוּ אֶת-חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
13 בְּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתָר-לָנוּ כֵּן
הָיָה אֹתִי הַשֵּׁיב עַל-כֵּנִי וְאֲתָנֹו תִּלְדֶּה׃
14 וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיִּרְצֶהוּ
מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלֹתָיו וַיַּבְא אֶל-
טו פְּרָעָה׃ וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם
חֲלֹמֹתִי וּפִתָּר אֲיֵן אֲתָנֹו וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ
לֵאמֹר

בַּעֲזֹרַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשָׁא פֶּרֶעָה אֶת־רֹאשָׁהּ 19
 מֵעַלֶּיהָ וְתָלָה אוֹתָהּ עַל־עֵץ וְאָכַל וְהָעוֹף
 אֶת־בְּשָׂרָהּ מֵעַלֶּיהָ : וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כ
 יוֹם הַלֵּדָת אֶת־פֶּרֶעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־
 עַבְדָּיו וַיֵּשָׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר הַמִּשְׁקִים
 וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו : וַיָּשָׁב 21
 אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
 עַל־כָּף פֶּרֶעָה : וְאֶת שֶׁר הָאֲפִים תָּלָה 22
 כְּאִשֹּׁר פֶּתֶר לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא־זָכַר שֶׁר־ 23
 הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

V. i. שְׁקָה. 3. שִׁמַּר. 4. Sage, d. i.
 שְׁכָל. נוֹץ. עָלָה. פָּרַח. 10. einige Sage.
 16. שוֹם. 15. יֵצָא. יֵטֵב. 14. שִׁפְט. 13.
 שׁוֹב. 21. שְׁתָּה. יֵלֵד. 20. עֲשֵׂה.

CAP. XLI.

מא

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפֶרֶעָה הָלָם א
 וְהָנָה עֹמָה עַל־הַיָּאָר : וְהָנָה מִן־הַיָּאָר ב
 עֲלֹת שִׁבְעַ פָּרוֹת יָפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיָּאת בְּשֶׁר
 וְתַרְעִינָה בָּאָחוּ : וְהָנָה שִׁבְעַ פָּרוֹת אַחֲרוֹת 3
 עֲלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רַעוּרָה מְרֹאָה
 וְרִקּוֹת בְּשֶׁר וְתַעֲמֹדָנָה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל־
 שִׁפְתַּי הַיָּאָר : וְתֹאכְלָנָה הַפָּרוֹת רַעוּרָה 4
 הַמְרֹאָה

8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וּפְתָר אֵין אֵתָּו
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פְּתוּרִים
9 סָפְרוּ - נָא לִי : וַיֹּסֶפֶר שׁוּר - הַמִּשְׁקִים אֶת -
חֲלָמּוֹ לַיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחִלּוּמִי וְהִנֵּה - גִּפֹּן
י לִפְנֵי : וּבִגְפֹן שְׁלֵשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כְּפָרֶחֶת
עֲלִיתָה נֹצֶה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתְיָה עֲנָבִים :
11 וְכֹס פֶּרֶעָה בִּידֵי וַאֲקַח אֶת - הָעֲנָבִים
וְאֲשַׁחֵט אֹתָם אֶל - כֹּס פֶּרֶעָה וְאַתָּן אֶת -
12 הַכֹּס עַל - כַּף פֶּרֶעָה : וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה
פְּתוּרָנוּ שְׁלֵשֶׁת הַשָּׁרִיגִים שְׁלֵשֶׁת יָמִים הֵם :
13 בַּעֲזוֹר ! שְׁלֵשֶׁת יָמִים יֵשֶׁא פֶּרֶעָה אֶת -
רֹאשָׁה וְהַשִּׁיבָה עַל - כַּנָּה וְנָתַת כֹּס - פֶּרֶעָה
14 בִּידּוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיְתָה מִשְׁקָהוּ :
כִּי אִם - זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כְּאִשֶּׁר יֵיטֵב לָךְ
וַעֲשִׂיתָ - נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל -
טו פֶּרֶעָה וְהוֹצֵאֲנִי מִן - הַבַּיִת הַזֶּה : כִּי - גָּנֹב
גָּנַבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם - פָּה לֹא - עָשִׂיתִי
16 מֵאוֹמָה כִּי - שָׁמּוֹ אֲתִי בָבוֹר : וַיֵּרָא שׁוּר -
הָאִפִּים כִּי - טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל - יוֹסֵף
אֶף - אֲנִי בְּחִלּוּמִי וְהִנֵּה שְׁלֵשָׁה סְלֵי חֲרִי
17 עַל - רֹאשִׁי : וּבִסֵּל הָעֲלִיזֹן מָלֵל מֵאֲכָל
פֶּרֶעָה מַעֲשֶׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכָל אֹתָם מִן
18 הַסֵּל מֵעַל רֹאשִׁי : וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
זֶה פְּתוּרָנוּ שְׁלֵשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֵשֶׁת יָמִים הֵם :
בַּעֲזוֹר !

8 was ihm zugehört. 10. יום יום täglich.
 11. an diesem Tage, d. i. an einem dieser
 Tage. 12. חמש. 13. ראה. 14. בוא.
 15. רום. 16. ינח. 17. רום. 18. עשה.
 19. נטה. 20. נתן. 21. חרה.
 Der Aufseher des Gefängnisses sahe auf
 nichts; alles war in seiner (Josephs)
 Hand, weil u. s. w.

CAP. XL.

מ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָה א
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְהָאֶפֶה לְאַדְמִיָּהם לְמֶלֶךְ
 מִצְרַיִם: וַיִּקְצֹץ פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו
 עַל שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: וַיִּתֵּן
 אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר הַטַּבָּחִים אֶל-בֵּית
 הַסֵּהר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסּוֹר שָׁם: וַיִּפְקֹד
 שֵׁר הַטַּבָּחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׁרַת אֹתָם
 וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר: וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם ה
 אִישׁ חֲלֹמוֹ בַּלַּיְלָה אַחֲרָיִם אִישׁ כַּפְתָּרוֹן חֲלֹמוֹ
 הַמִּשְׁקָה וְהָאֶפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 אֶסּוֹרִים בְּבֵית הַסֵּהר: וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף
 בַּבֹּקֶר וַיִּרְא אֹתָם וְהֵנָּם זֹעֲפִים: וַיִּשְׁאַל
 אֶת-סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית
 אַדְמִיָּה לֵאמֹר מָדוּעַ פְּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם:
 וַיֹּאמְרוּ

טו צדול : ויהי כשמעו כי-הרימתי קולי ואקרא
 ויעזב בגרו אצלי וינס ויצא החוצה :
 16 ותנח בגרו אצלה עד-בוא אדניו אל-
 17 ביתו : ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 בא אלי העבר העברי אשר-הבאת לנו
 18 לצחק בי : ויהי כהרימי קולי ואקרא
 19 ויעזב בגרו אצלי וינס החוצה : ויהי
 כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה
 אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עברה
 כ ויחר אפו : ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
 אל-בית הסהר מקום אשר-אסורי המלך
 21 אסורים ויהי-שם בבית הסהר : ויהי
 יהודה את-יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו
 22 בעיניו שר בית-הסהר : ויתן שר בית-
 הסהר ביד-יוסף את כל-חאסירם אשר
 בבית הסהר ואת כל-אשר עשים שם
 23 הוא היה עשה : אין שר בית-הסהר
 ראה את-כל-מאומה בידו באשר יהודה
 אתו ואשר-הוא עשה יהודה מצליח :

V. i. ירר. 2. צלח. 6. er wußte mit
 ihm nicht irgend etwas, d. i. er selbst be-
 kümmerte sich um keine Sache, als nur
 u. s. w. ראה. 9. אין. Nichts von dem,
 was

וַיְהִי מֵאִזְּהוּ הַפֶּלֶקֶד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר הִישִׁילוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף וַיְהִי בִרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֵשׁ־לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂרָה׃ וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בֵּיד 6 יוֹסֵף וּלְאֶדְעֵי אֶת־כַּאמֹה כִּי אִם־הִלָּחֵם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יֹפֶה תָאֵר יֹפֶה מְרָאָה׃ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה 7 וַתֵּשֶׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שֹׁכֵבָה עִמִּי׃ וַיֵּמָאן וַיֹּאמֶר אֶל־ 8 אִשְׁת־אֲדֹנָיו חֵן אֲדֹנִי לֹא־יָרַע אֵתִי מִה־בְּבֵית וְכָל־אֲשֶׁר־יֵשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ אֵינֶנּוּ 9 גָּדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאֲמֹמָה כִּי אִם־אוֹתָהּ בְּאִשְׁת־אִשְׁתּוֹ וְאִידָהּ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטַאתִי לָאֱלֹהִים׃ וַיְהִי כִּדְבָרָה אֵל־יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֲצִלָּהּ לְהִיּוֹת עִמָּה׃ וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבֵּיתָהּ 11 לַעֲשׂוֹת מְלָאכָתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית שָׁם בְּבִיּוֹת׃ וַתִּתְפַּשְׂהוּ בִּכְנָדוֹ לֵאמֹר שֹׁכֵבָה 12 עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ וַיְהִי כִּרְאֻתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנֶס 13 הַחוּצָה׃ וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר 14 לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֹבֵר לְצַחֵק בָּנֹו בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וַאֲקִרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃

לה על-בנו ימים רבים : ויקמו כל-בניו
וכל-בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי-אדר אל-בני אבל שאלה ויבך אתו
36 אביו : והמרננים מכרו אתו אל-מצרים
לפוטפר סרים פרעה שר הטבחים :

4. פסס. 3. ילר. 2. גור. ישב. 1. V.
5. im Frieden, d. i. freundlich. לשלם
שחה. סבב. יצב. קום. אלם. 7. יסף. נגר
14. laß zu mir zurück-
13. ילר. 12. רעה. 11. רעה.
10. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. laß zu mir zurück-

CAP. XXXIX.

לט

ויוסף הורר מצרימה ויקנהו פוטפר
סרים פרעה שר הטבחים איש מצרי מיר
הישמעאלים אשר הורדהו שמרה : ויהי
יהודה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי
3 בבית אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח
4 בידו : וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו
ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו :
ויהי

בְּאִשְׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת-
יוֹסֵף אֶת-כְּתָנָתוֹ אֶת-כְּתָנֵת הַפָּסִים אֲשֶׁר
עָלָיו : וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכֵהוּ אֶתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר 24
רַק אֵין בּוֹ מַיִם : וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל-לֶחֶם כִּי
וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים
בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמִלִיָּהֶם נָשִׂאִים נִכְאֹת וַצְרִי
וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה 26
אֶל-אָחִיו מָה-בָּצַע כִּי נָהַרְגָה אֶת-אֲהִינֹ
וּכְסִינוּ אֶת-דָּמּוֹ : לָכֵן וְנִמְכְּרֵנוּ לַיִּשְׁמַעְאֵלִים 27
וַיִּדְּנוּ אֶל-תְּהִי-בּוֹ כִּי-אֲחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא
וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו : וַיַּעֲבֵרוּ אַנְשִׁים מִדִּינִים 28
סֹחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר
וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים
בָּסָף וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה : וַיָּשָׁב 29
רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר
וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו : וַיָּשָׁב אֶל-אָחִיו וַיֹּאמֶר לִי
הַיִּלָּד אֵינֶנּוּ וְאֲנִי אֶנֶּה אֲנִי-בָא : וַיִּקְחוּ 31
אֶת-כְּתָנֵת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים
וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתָנֵת בַּדָּם : וַיִּשְׁלְחוּ אֶת- 32
כְּתָנֵת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ
זֹאת מִצְאָנוּ הֵכֵר-נָא הַכְּתָנֵת בְּנֵךְ הוּא
אִם-לֹא : וַיִּכְרְהָ וַיֹּאמֶר כְּתָנֵת בְּנֵי חַיָּה 33
רָעָה אֲכַלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף : וַיִּקְרַע 34
יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֶׁם שֵׁק כְּמִתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל
עַל-

11 וַאֲמַרְהָ וְאֶחִיךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָהּ׃ וַיִּכְנָאוּ-
 12 בּוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שֹׁמֵר אֶת-הַדָּבָר׃ וַיֵּלְכוּ
 אֶחָיו לְרַעוּת אֶת-צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם׃
 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחִיךָ רְעִים
 בְּשָׂכָם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ
 14 הֲנִנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ-נָא רֵאֵה אֶת-שְׁלוֹם
 אֶחִיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְׁבֵּנִי דְבַר
 טו וַיֵּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה׃
 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהָיָה תַּעֲהָ בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ
 16 הָאִישׁ לֵאמֹר מַה-תִּבְקֹשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֶת-
 אֶחָי אֲנִכִּי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה-נָא לִי אֵיפֹה
 17 הֵם רְעִים׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי
 שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים נִלְכָּה דַּתִּינָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
 18 אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצְאוּם בְּדֹתָן׃ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ
 מִרְחָק וּבִטְרֵם יִקְרַב אֵלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ
 19 לְהַמִּיתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו הִנֵּה
 כ בָּעֵל הַחֲלָמוֹת הִלְזָה בָּא׃ וַעֲתִידָה לָכֵה
 וְנִהְרֹגְהוּ וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָר הַבְּרוֹת וַאֲמָרְנוּ
 21 חַיָּה רָעָה אֲכָלָתָהוּ וְנִרְאָה מִה-יְהִי חֲלָמֹתָיו׃
 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא
 22 נִכְנֹו נַפְשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֶל-
 תִּשְׁפְּכוּ-דָם הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה
 אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָרֶ אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בּוֹ לְמַעַן
 23 הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבוֹ אֶל-אָבִיו׃ וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר-

CAP. XXXVII.

וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוֵרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן : אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעָה־
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן
 וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָחָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה
 נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־דְּבָרָם רָעָה אֶל־
 אֲבִיהֶם : וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־
 בָּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשֶׂה לוֹ כְּתֹנֶת
 פָּסִים : וַיֵּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֹתוֹ אֶהָב אֲבִיהֶם
 מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ
 לְשָׁלָם : וַיַּחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו
 וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֹא אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתִּי : וְהִנֵּה
 אֲנִי־חֲנוּ מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה
 קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָהּ
 אֲלַמְתֵּיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי : וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשּׁוֹל
 חֲמֹשֶׁל בָּנוּ וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֹא אֹתוֹ עַל־
 חֲלֹמְתּוֹ וְעַל־דְּבָרָיו : וַיַּחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם
 אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֹמְתִי
 חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחֵר עֶשֶׂר
 כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִּים לִי : וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו
 וְאֶל־אָחִיו וַיַּגִּיעַ־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה
 הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ הִבּוֹא נָבוֹא אֲנִי
 וְאִמִּי

הִנֵּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וְיֹאמַר לְמִצָּא חֵן בְּעֵינַי
 9 אֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֵשׁ-לִי רֵב אַחִי יְהִי
 יִלְהֶ אֲשֶׁר-לָהּ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-
 נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיהָ וְלָקַחְתָּ מִנִּחְתִּי מִיָּדִי
 כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָנֶיהָ כִּרְאֹת פָּנַי אֱלֹהִים
 11 וְתָרַצְנִי: כֹּחַ-נָא אֶת-בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבֵּאתָ
 לָהּ כִּי-חֲנִנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-כָל וַיִּפְעֹר-
 12 בּוֹ וַיִּקְרָה: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה
 13 לְנֶגְדָהּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יִדַּע כִּי-הִילָרִים
 רַכִּים וְהִצָּאן וְהִבְקֹר עֲלוֹרֹצַ עָלַי וּדְפָקוּם
 14 יוֹם אַחֵר וּמָתוּ כָּל-הַצֹּאן: יַעֲבֹר-נָא
 אֲדֹנָי לִפְנֵי עֲבָדָיו וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי לְרֹגַל
 הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר-לִפְנֵי וְלְרֹגַל הִילָרִים עֹד
 טו אֲשֶׁר-אָבָא אֶל-אֲדֹנָי שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר
 8 עֲשׂוּ אֲצִיגָה-נָא עִמָּךְ מִן-הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי
 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּא-חֵן בְּעֵינַי אֲדֹנָי:
 16 וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְרֹכְנֵי שְׁעִירָה:

פנה. 3. חצה. רבע. ראה. נשא. V 1.
 6. בכה. נשק. נפל. רוע. 4. נגש. שחה.
 לקח. II. רצה. נחה. 10. חנה. 8. שחה.
 מות. הפק. עול. 13. נסע. 12. חנן. בוא.
 יצג. 15. לאך. אט. 14.

אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל
אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֹׂר אֶעֱשֶׂרְכֶּךָ לָךְ :

נצב. 12. ראש. לון. 11. יצא. 10. V.
15. שפח. ברך. 14. נתן. 13. עלה. נגע.
נצב. 18. ירא. 17. יקץ. 16. שוב. ילך.
שום. 22. נדר. 20. יצק.

CAP. XXXIII.

וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲבֵה עָשׂוּ בְנֵי
וַעֲמֹן אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵץ אֶת-הַיְלָדִים
עַל-לֵאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת :
וַיֵּשֶׂם אֶת-הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת-יְלִדֵיהֶן כְּאִשְׁנָה 2
וְאֶת-לֵאָה וַיְלִדֶיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת-רָחֵל 3
וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרָיִם : וַהֲוֵא עָבַד לִפְנֵיהֶם 3
וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָהּ שֶׁבַע פְּעֻמוֹם עַד-גִּשְׁתּוֹ
עַד-אֲחִיו : וַיִּרֶץ עָשׂוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ 4
וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרָו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ : וַיֵּשֶׁא 5
אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-
הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים
אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ : וַתִּגָּשׁ 6
הַשְּׁפָחוֹת הֵבֶה וַיְלִדֵיהֶן וַתִּשְׁתָּחוּיָן : וַתִּגָּשׁ 7
גַּם-לֵאָה וַיְלִדֶיהָ וַיִּשְׁתָּחוּ וַאֲחֵר נִגַּשׁ יוֹסֵף
וּרְחֵל וַיִּשְׁתָּחוּ : וַיֹּאמֶר מִי לָּךְ כָּל-הַמַּחֲנֶה 8
הַזֶּה

12 וישכב במקום ההוא : ויהלם והנה סלם
 מצב אחצה וראשו מניע השמימה והנה
 13 מלאכי אלהים עלים וירדים בו : והנה
 יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעה :
 14 והיה זרעה כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
 וצפנה ונגבה ונברכו בה כל משפחות
 טהאדמה וזרעה : והנה אנכי עמך ושמרתיה
 בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה
 הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
 16 את אשר דברתי לך : ויקץ יעקב משנתו
 ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי
 17 לא ידעתי : וירא ויאמר מה נזרא המקום
 הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
 18 השמים : וישכם יעקב בבקר ויקח את
 האבן אשר שם מראשתיו וישם אותה מצבה
 19 ויצק שמן על ראשה : ויקרא את שם
 המקום ההוא בית אל ואולם לוי שם
 כהעיר לראשנה : וידר יעקב נדר לאמר
 אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך
 יהוה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
 21 ובגר ללבש : ושבתי בשלום אל בית
 22 אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
 אשר

אֶת־דְּבַר עֲשׂוֹ בְנֵה הַגִּדֹל וְתִשְׁלָה וְתִקְרָא
 לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמַר אֵלָיו הִנֵּה עֲשׂוֹ
 אָחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהַרְגָּה׃ וְעָתָה בְנֵי שָׂמַע 43
 בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לָךְ אֶל־לְבֹן אָחִי חֲרָנָה׃ 44
 וַיָּשֵׁבֶת עִמּוֹ יָמִים אַחֲרָיִם עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב
 חֲמַת אָחִיךָ׃ עַד־שׁוּב אָף־אָחִיךָ מִמֶּךָ־מָה
 וְשָׂכַח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ
 מִנָּשִׁים לָמָּה אֲשַׁכֵּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃
 וְתֹאמַר רְבִקָּה אֶל־יִצְחָק קִצְצִתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי 46
 בָּנוֹת חַת אִם־לִקַּח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת־
 חַת כִּי־אֵלֶּה מִבָּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים׃

צור. יצא. נשא. 2. ראה. כהה. V. 1.
 בוא. 14. תעה. מוש. 12. בוא. טעמ. 3.
 בגש. 21. קרה. מצא. 20. צור. ישב. 19.
 27. נשק. 26. שחה. נגש. 25. נכר. 23.
 רמה. 35. היה. שחה. 29. שמן. 28. ריח.
 40. ישב. 39. בכה. 38. ילך. שום. 37.
 קוץ. 46. נחם. נגר. 42. עלל. רור. חיה.

CAP. XXVIII.

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ׃
 וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאשְׁתּוֹ
 וַיִּשְׁכֵּב

32 בְּנֵוֹ בַעֲבָר תְּבָרַכְנִי נִפְשָׁהּ : וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק
 אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִנְךָ בְּכֹרֶךָ עֲשׂוּ
 33 וַיִּחַר־דַּם יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר
 כִּי־אֲפֹאֵה הוּא הַצֵּד־צִיד וַיָּבֵא לוֹ וַאֲכַל
 מִכָּל בָּטָרִם תָּבוֹא וַאֲבָרַכְהוּ גַם־בְּרוּךְ יִהְיֶה :
 34 כְּשִׁמְעַע עֲשׂוֹ אֶת־דְּבַר־י אָבִיו וַיִּצְעַק צָעֲקָה
 גְּדֹלָה וּמָרָה עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי
 לְהִגָּם־אֲנִי אָבִי : וַיֹּאמֶר בָּא אֲחִיךָ בְּמִרְמָה
 36 וַיִּקַּח בְּרַכְתָּהּ : וַיֹּאמֶר הֲכִי קֹרֵא שְׁמוֹ
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבְנִי זֶה פַעַמַּיִם אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח
 וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶצְלֶת
 37 לִי בְרַכָּהּ : וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן
 גְּבִיר שִׁמְתִּיו לָהּ וְאֶת־כָּל־אָחָיו נָתַתִּי לוֹ
 לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירָשׁ סִמְכֶתִּיו וְלִכְּהָ אֲפֹאֵה
 38 מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי : וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֶל־אָבִיו
 הַבְּרָכָה אַחֲרַי הוּא־לָהּ אָבִי בְּרַכְנִי גַם־
 39 אֲנִי אָבִי וַיֵּשֶׁא עֲשׂוֹ קָלוֹ וַיָּבֹךְ : וַיַּעַן יִצְחָק
 אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
 מִמּוֹשְׁבָךָ וּמִטָּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל : וְעַל־חֲרָבָךָ
 תַּחֲיֶה וְאֶת־אֲחִיךָ תַעֲבֹר וְהָיָה כְּאִשָּׁר תִּרְדּוּ
 40 וַיִּפְרֹקֶת עָלוֹ מֵעַל צוּאָרָהּ : וַיִּשְׁטֹם עֲשׂוֹ
 אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכוּ אָבִיו
 וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ בָלְבֹו יִקְרְבוּ יָמַי אֲבָל אָבִי
 41 וַאֲהַרְגֶה אֹתָּהּ יַעֲקֹב אָחִי : וַיָּגֵד לְרַבְקָה
 אֶת־

דברת אלי קיום - נא שבה ואכלה מצירי
בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל-כ
בנו מה-זה מהרת למצא בני ויאמר כי
הקרה יהוה אלהיה לפני: ויאמר יצחק
אל-יעקב גשה-נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם-לא: ויגש יעקב אל-
יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב
והידים ידי עשו: ולא הכירו כי-היו ידיו
כידו עשו אחיו שערת ויברכהו: ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר כה
הגשה לי ואכלה מציר בני למען תברכה
נפשי ויגש לו ויאכל לו ויין וישת:
ויאמר אליו יצחק אביו גשה-נא ושקה-
לי בני: ויגש וישק לו וירח את-ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה: ויתן-לה האלהים
מטל חשמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
יעבדוה עמים וישתחו לה לאמים הודו
גביר לאחיה וישתחו לה בני אמה ארריה
ארור ומברכה ברוך: ויהי כאשר כלה
יצחק לברך את-יעקב ויהי אך יצא יצא
יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו: ויעש גם-הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאכיו יקם אבי ואכל מציד
בנו

6 צִיר לְהֵבִיא: וּרְבִקָּה אָמְרָה אֵל-יַעֲקֹב
 בְּנֵה לְאִמֹּר הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת-אֲבִיךָ מְדַבֵּר
 7 אֵל-עֲשֹׂא אֲחִיךָ לְאִמֹּר: הִבִּיֵּאתָ לִי צִיר
 וַעֲשֵׂה-לִי מִטַּעֲמִים וְאֹכֵלָה וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי
 8 יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי: וַעֲתָה בְנֵי שָׁמַע בְּקֹלִי
 9 לְאִשֶּׁר אֲנִי מַצְוָה אֲתָךְ: לֵךְ-נָא אֶל-
 הַצֹּאן וְקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טָבִים
 וַאֲעִשֶׂה אֲתָם מִטַּעֲמִים לְאֲבִיךָ כְּאִשֶּׁר אָהֵב:
 יוֹהֲבָאתָ לְאֲבִיךָ וְאָכַל בְּעֶבֶר אִשֶּׁר יְבָרַכְךָ
 11 לִפְנֵי מוֹתֹךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל-רְבִקָּה אִמּוֹ
 הֵן עֲשֹׂא אֲחִי אִישׁ שָׂעִר וְאֲנֹכִי אִישׁ חָלָק:
 12 אֲוִלִי יִמְשְׁנֵנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמַתַּעֲתֵעַ
 13 וְהִבִּאתִי עָלַי קִלְלָה וְלֹא בִרְכָּה: וַתֹּאמֶר לוֹ
 אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אֲךָ שָׁמַע בְּקֹלִי וְלֹא
 14 קָח-לִי: וְלֹא וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ
 טו אִמּוֹ מִטַּעֲמִים כְּאִשֶּׁר אָהֵב אָבִיו: וַתִּקַּח
 רְבִקָּה אֶת-בְּגָדֶי עֲשֹׂו בְּנֵה הַגָּדֹל הַחֲמֹרֹת
 אֲשֶׁר אֲתָה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׁ אֶת-יַעֲקֹב בְּנֵה
 16 הַקָּטָן: וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי חֲעִזִּים הִלְבִּישָׁה
 17 עַל-יָדָיו וְעַל חִלְקָת צוּאָרָיו: וַתִּתֵּן אֶת-
 הַמִּטַּעֲמִים וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בִּיד-
 18 יַעֲקֹב בְּנֵה: וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 19 וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי מִי אֲתָה בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֵל-אָבִיו אֲנֹכִי עָשִׂי בְּכָרְךָ עָשִׂיתִי כְּאִשֶּׁר
 תִּקְבַּר

עֲשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־
 בְּנֵה אֶת־יְחִידָה׃ כִּי־בָרַךְ אֲבִרְכָה וְהִרְבֵּה׃
 אֲרַבֶּה אֶת־זֶרְעִי כְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוֹל־
 אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם וְיִרְשׁ זֶרְעִי אֶת־שֵׁעַ
 אֵיבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעִי כָל־גִּזְיֵי הָאָרֶץ׃
 עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם׃
 אֶל־נַעֲרָיו וַיַּקְמֻם וַיִּלְכּוּ יְחָדָו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע׃

קום. 3. עלה. ילך. לקח. 2. היה. V. 1.
 אכל. שום. 6. שחה. ילך. ישב. 5. ראה. 4.
 שבע. 16. אחז. 13. עשה. 12. זבח. בנה. 9.
 ישב. שוב. 19. רבה. 17. ענח.

CAP. XXVII.

וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיז עֵינָיו מֵרְאֹתָא
 וַיִּקְרָא אֶת־עֲשׂוֹ בְנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא
 זָקַנְתִּי לֹא יִדְעַתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וַעֲתָה שְׂאֵ־
 נָא כְלִיָּה תְלִיָּה וְקִשְׁתְּךָ וְצֵא הַשְׂדֵּה וְצֹרֶה
 לִי צִידָה׃ וַעֲשֵׂה־לִּי מִטַּעֲמִים כָּאֲשֶׁר
 אֲהַבְתִּי וְהִבִּיֵּאָה לִּי וְאֹכְלָה בְּעֶבְרַת חֲבִרְכָה
 נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוּת׃ וְרִבְקָה שָׁמַעַתָּ בְּדִבְרֵה
 יִצְחָק אֶל־עֲשׂוֹ בְנוֹ וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ הַשְׂדֵּה לְצֹרֶה

אֶת־עֲצֵי הָעֵלָה וַיֵּשׁם עַל־יִצְחָק בָּנָו
 וַיִּקַּח בִּירוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלְכוּ
 7 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם
 אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר חֲנָנִי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הַשָּׂה לָעֵלָה׃
 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לּוֹ הַשָּׂה לָעֵלָה
 9 בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אָמַר לֹא הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־
 יִצְחָק בְּנָו וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל
 יִלְעָצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יְרוֹ וַיִּקַּח
 11 אֶת־חֲמֵאֶכְלֹת לִשְׂחֹט אֶת־בָּנָו׃ וַיִּקְרָא
 אֵלָיו מִלֵּאָה יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם׃
 12 אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח
 יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעֲשֵׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי
 עֲתִידָה יִדְעֹתִי כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא־
 13 חֲשֹׁכֶת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיֵּשֶׂא
 אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר
 נֶאֱחָז בְּסִבְךָ בְּקִרְגָּיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח
 14 אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לָעֵלָה תַּחַת בָּנָו׃ וַיִּקְרָא
 אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֵה
 טו אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֵה׃ וַיִּקְרָא
 מִלֵּאָה יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם׃
 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ

בַּנֶּשֶׁת׃ וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר פָּאֲרֹן וַיִּקַּח - לָהּ אִמּוֹ 21
אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

י. לר. 3. יער. ילר. הרה. 2. עשה. V. I.
ראה. 9. שתה. 8. ינק. 7. ילר. 5. מול. 4.
דבר. תעה. ילר. 14. שום. 13. עין. ירע. II.
בכה. נשא. טחה. רחק. ישב. 16. בלה. 15.
שקה. 19. נשא. 18. ירא. 17.

CAP. XXII.

כב

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח - נָא אֶת - בְּנֶךָ 2
אֶת - יְחִידְךָ אֲשֶׁר - אֲהַבְתָּ אֶת - יִצְחָק וְלֶךְ -
לְךָ אֶל - אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵה - שָׁם לַעֲלֹה
עַל אַחֲרֵי הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ׃ וַיֵּשְׁבוּ 3
אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת - חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת -
שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצִי
עֲלֶה וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל - הַמָּקוֹם אֲשֶׁר - אָמַר -
לֹו הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם 4
אֶת - עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת - הַמָּקוֹם מֵרְחֹק׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל - נְעָרָיו שִׁבּוּ - לָכֶם פֹּה הִנֵּה
עִם - הַחֲמֹור וְאֲנִי וְהַנֶּעֶר נִלְכָּה עַד - כֹּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם 6

תא

A 4

וְאֵת־בְּנֵהָ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת
 11 עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק׃ וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד
 12 בְּעֵינָי אַבְרָהָם עַל־אִוְרֹת בָּנָו׃ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֵל־יִרְעֵ בְּעֵינֶיךָ עַל־
 הַנֶּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
 שְׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלִי כִּי בִי־צָחָק יִקְרָא לָהּ
 13 זֶרַע׃ וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לְגֹוי אֲשִׁימְנָה
 14 כִּי זֶרַעָהּ הִוא׃ וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקְחָה־
 לָחֶם וַחֲמֹרֹת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגֵר שָׂם עַל־
 שִׁכְמָהּ וְאֵת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וְהַתֶּלֶךְ וַתֵּתֶנּוּ
 טִיב מִדְּבַר בָּאָר שֶׁבַע׃ וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמֹת
 וַתִּשְׁלַךְ אֶרֶץ־הַיֶּלֶד תַּחֲרַת אַחֲרֵי הַשִּׁיחִים׃
 16 וְהַתֶּלֶךְ וַתָּשָׁב לָהּ מִנֶּגֶד הָרִיחָק בְּמִטְחֹי קִשְׁתָּהּ
 כִּי אָמְרָה אֶל־אַרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתָּשָׁב
 17 מִנֶּגֶד וַתֵּשֶׂא אֶרֶץ־קָלָה וַתִּבְדֶּךָ׃ וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנֶּעַר וַיִּקְרָא מַלְאָךְ
 אֱלֹהִים אֶל־הָגֵר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ
 מַה־לָּךְ הָגֵר אֶל־תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים
 18 אֶל־קוֹל הַנֶּעַר בְּאֲשֶׁר הִוא־שָׂם׃ קוֹמִי
 שְׂאִי אֶת־הַנֶּעַר וְהַחַוִּיקִי אֶת־יְדֶךָ בּוֹ כִּי־
 19 לְגֹוי גָּדוֹל אֲשִׁימְנָה׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־
 עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בָּאָר מַיִם וְהַתֶּלֶךְ וַתִּמְלֹא אֶת־
 כַּהֲחֹמֶת מַיִם וַתִּשְׁקֵן אֶת־הַנֶּעַר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים
 אֶת־הַנֶּעַר וַיִּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר וַיְהִי רֹבֵה
 קִשְׁתָּה׃

V. I. רבה. גנן. ירא. אמר. חזה.
 2. der, welcher alles versorgt. 4. יצא. 5. נבט. 7. יכל. 8. ירש. 9. לקח. 10. ירד. 11. יצא. 12. היה. 13. ישוב. 14. ירד. 15. ישוב. 16. ירד. 17. ישוב. 18. ירד. 19. ישוב. 20. ירד. 21. ישוב. 22. ירד. 23. ישוב. 24. ירד. 25. ישוב. 26. ירד. 27. ישוב. 28. ירד. 29. ישוב. 30. ירד. 31. ישוב. 32. ירד. 33. ישוב. 34. ירד. 35. ישוב. 36. ירד. 37. ישוב. 38. ירד. 39. ישוב. 40. ירד. 41. ישוב. 42. ירד. 43. ישוב. 44. ירד. 45. ישוב. 46. ירד. 47. ישוב. 48. ירד. 49. ישוב. 50. ירד. 51. ישוב. 52. ירד. 53. ישוב. 54. ירד. 55. ישוב. 56. ירד. 57. ישוב. 58. ירד. 59. ישוב. 60. ירד. 61. ישוב. 62. ירד. 63. ישוב. 64. ירד. 65. ישוב. 66. ירד. 67. ישוב. 68. ירד. 69. ישוב. 70. ירד. 71. ישוב. 72. ירד. 73. ישוב. 74. ירד. 75. ישוב. 76. ירד. 77. ישוב. 78. ירד. 79. ישוב. 80. ירד. 81. ישוב. 82. ירד. 83. ישוב. 84. ירד. 85. ישוב. 86. ירד. 87. ישוב. 88. ירד. 89. ישוב. 90. ירד. 91. ישוב. 92. ירד. 93. ישוב. 94. ירד. 95. ישוב. 96. ירד. 97. ישוב. 98. ירד. 99. ישוב. 100. ירד.

CAP. XXI.

כא

ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעשה
 יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה
 לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו
 אלהים: ויקרא אברהם את-שם-בנו
 הנולד לו אשר-ילדה לו שרה יצחק:
 וימל אברהם את-יצחק בנו בן-שמונת
 ימים כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם
 בן-מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו:
 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל-
 השמע יצחק-לי: ותאמר מי מלל לאברהם
 היניקה בנים שרה כי-ילדתי בן לזקניו:
 ויגדל הגלד ויגמל ויעש אברהם משתה
 גדול ביום הגמל את-יצחק: ותרא שרה
 את-בן-הגזר המצרית אשר-ילדה לאברהם
 מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת
 עם-בני

8 לרשתה : ויאמר אדני יהוה במה ארע כי
 9 אירשנה שנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה
 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
 יגזול : ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם
 בתוך ויתן איש בִּתְרוֹ לְקַרְאֵת רֵעֵהוּ וְאֶת־
 11 הַצֶּפֶר לֹא בָחַר : ויָרַד הָעֵץ עַל־הַפְּגָרִים
 12 וישב אתם אברם : ויהי השמש לבוא
 ותרדמה נפלם על אברם והנה אימה
 13 חשכה גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם
 ירע תרע כי גר יהיה ורעה בארץ לא
 להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה :
 14 וגם את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי־
 טיכן יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא אל־
 16 אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה : וְדֹר
 רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי
 17 עַד־הֵנָּה : ויהי השמש באה ועלטה היתה
 והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
 18 הגזרים האלה : ביום ההוא כרת יהוה את־
 אברם ברית לאמר לזרעה נתתי את הארץ
 הזאת מנהר מצרים עד־הנהר הגדל נהר
 19 פרת : את־הקיני ואת־הקנזי ואת הקדמני :
 21 כִּנְזֵי־הַחִתִּי ואת־הַפְּרִזִּי ואת־הַרְפָּאִים :
 ואת־הָאֹמִרִי ואת־הַכְּנַעֲנִי ואת־הַחִיטִּי
 ואת־הַיְבוֹסִי :

I.

Profaische Stücke.

I. GENESIS. CAP. XV.

מו

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל-אברם במחזה לאמר אל-תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן-משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי: והנה דבר-יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר יצא ממעיקה הוא יירשך: ויוצאה אתו החוצה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים אם-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה:

.I.
Psalterium
David

I.

Prosaische Stücke.

A

Vorrede.

Buche ist; indeßen eine Entfernung von 44 Meilen vom Druckorte hat mich gehindert, dem Geschäft der Correctur mich ganz mit der erforderlichen Strenge und Genauigkeit zu wiedmen. Geschrieben zu Breslau, den 2ten September, 1789.

L. F. G. E. Gedike.

Vorrede.

ersterbende Lust zur hebräischen Sprache in unsern Schulen wieder etwas erweckt, und ihre Erlernung, die für junge Leute oft bei dem bloßen Gedanken so erschreckend ist, minder schwierig wird, so werd ich mich freuen, diese Arbeit nicht ganz umsonst unternommen zu haben; und wenn sachkundige Beurtheiler meines Versuchs mich durch gründliche Erinnerungen auf die Fehler und Mängel desselben aufmerksam, und mir Vorschläge zur zweckmäßiger Einrichtung machen werden, so werde ich, fern von aller bei jungen Auktoren so gewöhnlichen und ihnen selbst so nachtheiligen Eigenliebe und Empfindlichkeit, ihre freundschaftliche Bemühung mit dem aufrichtigsten Dank erkennen. — Noch bitte ich jeden, der dies Buch gebrauchen will, die auf einem besondern Blatte angezeigten Druckfehler bald zu verbessern, ich weiß es nur zu gut, wie nothwendig ein möglichster correcter Text bei einem Schul-

V o r r e d e.

und wahrscheinlich Fragmente alter historischer Lieder sind. — Bei den gewählten Psalmen habe ich vorzüglich auf Leichtigkeit der Sprache gesehen; bei dem Stück aus dem Hiob und den Propheten aber nicht minder auf diese, als auf die poetische Diction, und einige auch in diesen kleinen Abschnitten bemerkbare allgemeine Charaktere der orientalischen Poesie. In der Anzeige der Wurzelwörter unter dem Text, welche nicht zu weitläufig werden durfte, und der Angabe der Bedeutungen der Wörter im Index, kann ich vielleicht hie und da geirrt haben; indeßen wer weiß nicht, wie viel Willkührliches noch in der hebräischen Etymologie und in der Bestimmung der ersten und abgeleiteten Bedeutungen der Wörter in dieser Sprache ist; wenigstens habe ich immer eine Auktorität vor mir gehabt. Wenn durch dieses Buch, dessen Anschaffung der billige Verleger durch einen sehr wohlfeilen Preis erleichtert, die immer mehr
erster

V o r r e d e.

sonders unter meinen Amtsbrüdern beurtheilen. — Im Wesentlichen ist die mehrmals öffentlich gebilligte Form der von meinem Bruder, Friedrich Gedike, herausgegebenen Lesebücher beibehalten worden. Vielleicht möchte man hie und da noch eine bessere Auswahl, oder eine schicklichere Ordnung der gesammelten Stücke wünschen; die erstere ist in der That oft schwer zu treffen, und in Ansehung der zweiten steht es ja jedem frei, diese Ordnung nach seiner bessern Einsicht zu bestimmen. In dem poetischen Theile des Buchs habe ich die drei ersten Capitel des Genesis vorangesetzt. Kaum sollte ich fürchten, daß mir das als eine Kezzerei ausgelegt werden möchte; denn man denke über den Inhalt dieser Capitel noch so verschieden, und entscheide entweder für die buchstäbliche oder allegorische Erklärung, so dünkt mich, darüber ist man doch allgemein ziemlich einig, daß diese Capitel dem Styl nach mehr Poesie als Prosa

Vorrede.

nung unsers Gymnasiums das Hebräische lehre, machte mich am meisten auf den Mangel eines solchen Buchs aufmerksam, und die mir von einigen meiner Amtsbrüder, die mit mir in gleichem Falle sind, mitgetheilten Bemerkungen stimmen mit den meinigen überein. Das ist die Ursach, die mich zur Herausgabe des gegenwärtigen Lesebuchs bestimmte. Meine Absicht dabei war, dem Lehrer der hebräischen Sprache Gelegenheit zu geben, durch den Gebrauch dieses Buchs seine Lehrlinge, in einer verhältnißmäßig vom Leichtern zum Schwerern fortschreitenden Lektüre mit den verschiedenen Arten des Styls im alten Testamente, dem historischen, didaktischen und poetischen Bekannt zu machen, und durch die beigefügten Hülfsmittel den Privatfleiß derselben durch gründliche Vorbereitung, Wiederholung, auch eigne Lektüre, zu befördern. — In wie weit ich diesen Zweck erreicht habe, mögen Sachverständige, besonders

Vorrede.

Brauchbare Hülfsmittel dieser Art dem angehenden Orientalisten zu erleichtern suchten. Es sei ferne, daß ich die nützlichen Arbeiten verschiedner verehrungswürdigen Gelehrten, eines Schulze, Hufnagel und a. m. verkennen sollte; indeßen wenn außer der zweckmäßigen Wahl des Inhalts, bei einem solchen Buche auch noch ein hinlänglicher Vorrath von Hülfsmitteln zum Gebrauch desselben, für die, welche der größern und kostbarern Hülfsmittel entbehren, nicht fehlen darf, wenn besonders auch die Wohlfeilheit des Preises ein Hauptforderniß ist, um seinen Gebrauch in öffentlichen Schulen, in welchen die größere Zahl der Lehrlinge aus wenig bemittelten Jünglingen besteht, zu befördern, so darf ich gewiß behaupten, daß die bisher vorhandenen hebräischen Lesebücher ein neues, zum eigentlichen Schulgebrauch bequemerer, nicht entbehrlich machten. — Eigne Erfahrung, da ich seit mehrern Jahren in der ersten Ord-

V o r r e d e.

allen Disciplinen des Schulunterrichts nicht wenige haben, ist jedem, der in der neuen pädagogischen Litteratur nicht ganz Fremdling ist, nicht unbekannt. — Nur zur Erlernung der hebräischen Sprache ward bisher ein Lesebuch vermißt, welches in jeder Rücksicht zum allgemeinen Schulgebrauch bequem und anpaßend eingerichtet war; und doch verdiente es diese Sprache, da die Erlernung ihrer Anfangsgründe, nach meiner Ueberzeugung, nothwendig in den Lektionsplan einer wohleingerichteten Schule gehört, und sie, trotz allem declamatorischen Geschrei mehrerer neuen Schriftsteller, einem künftigen Theologen zur Erlernung seiner Hauptwissenschaften, wenn auch nicht unentbehrlich, doch gewiß sehr nützlich ist, gewiß ebenfalls, daß sachkundige Männer ihre ersten Schwierigkeiten, die bei einer vernünftigen und einfachen Methode des Unterrichts dem Anfänger weit leichter, als viele es glauben, zu überwinden sind, durch

brauch-

V o r r e d e.

Wenn es überhaupt keine verdienstlose und unnützliche Arbeit ist, der studierenden Jugend die Erlernung der Sprachen und Wissenschaften zu erleichtern, und besonders in unserm Zeitalter mehrere unserer einsichtsvollen Pädagogen sich durch ihren auf diesen Zweck gerichteten Fleiß den Dank des Publikums verdient haben, so darf gewiß auch jeder geringe Beitrag zu diesem Unternehmen im Allgemeinen keine Mißbilligung fürchten. — Zweckmäßig abgefaßte Lehr- und Lesebücher gehören unstreitig zu den wesentlichen Erleichterungsmitteln des Studierens, und daß wir deren izt fast in

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Large, stylized handwritten characters, possibly a date or a significant marker.

Handwritten text in the middle section, possibly a name or a specific reference.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Large, stylized handwritten characters, possibly a date or a significant marker.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

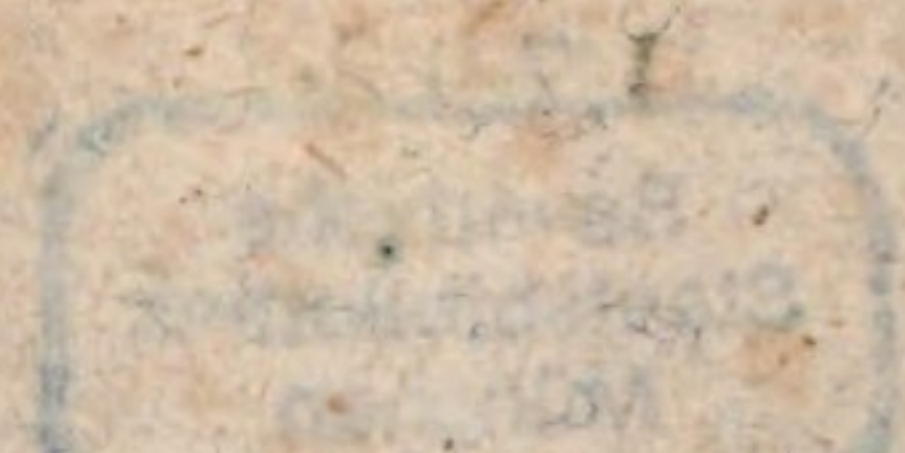
Small handwritten text, possibly a signature or a note.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Handwritten text line, possibly a continuation of the previous section.

Hebräisches
Lesebuch

für Schulen,

mit einem vollständigen

hebräisch = deutschen

Wörterverzeichnis,

herausgegeben

von

Ludw. Friedr. Gottlob Ernst Gedike.

Professor der lateinischen, griechischen und hebräischen Sprache
am Elisabethanischen Gymnasium zu Breslau.

Breslau,

bei Gottlieb Zöwe,

1790.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Gedike, Ludwig F.

L. F. Gottl. Ernst Gedike's Hebräisches Lesebuch mit hebräisch-deutschem Wörterverzeichnis

Breslau 1790

L.as. 344#Beibd.1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10572306-5

VD18 10238026-005